

**bin
1000
GÜN**

Ya Zafer! Ya Ölüm!

**Bu zulme karşı,
Kadın, erkek, ana baba eş kardeş
Genç yaşlı çocuk
Çocuklarımızın çocukları,
Kaç yıl sürerse sürsün, neye
malolursa olsun...
Savaşacağız!
Her düşen ışığımız,
Her kalan, kavgayı sürdüren
bayraktarımız...
Bağımsızlık ve özgürlük için
Ya son neferimize
kadar ölecek,
Ya kazanacağız!**

bir destan

destanı
yaratanlara
selam
olsun!

**Ekmek ve
Adalet**

www.ekmekveadalet.com info@ekmekveadalet.com

**Ekmek ve
Adalet**

Haftalık Dergi / Sayı: 64 / Tarih: 15 Haziran 2003 / FİYAT (KDV Dahil) 750 000
www.ekmekveadalet.com | Mail:info@ekmekveadalet.com

Doğru çizgi... Kurtuluş yolu...

**anti-emperyalist
anti-oligarşik
mücadele!**

- ✓ **Tayyip'in Galaksisi**
 - IMF'cilik, ABD'cilik
 - Tuvalette biten demokratik!
- ✓ **Ölüm Orucu**
 - Zulme karşı destanda 970. Gün
- ✓ **Filistin**
 - Oyun bozuldu!

Gerçeğin çağrısı karşısında suskunluk!

Önceki sayımızda bir çağrı yaptık; herkesi basit bir sorunun cevabını aramaya çağırdık: "Şiddetin kaynağı nerede? Şiddeti yaratan kim?"

Pek çok demokratik kurum aynı çağrıyı yaptı.

Düzen cephesinde suskunluk sürüyor.

Zulmü uygulayanlar, zulüm ve sömürü düzenini savunanlar, gerçeği yok saymaya devam ediyor. Kendisini gerçeğin temsilcisi sayan basın-yayın başta olmak üzere, ülkenin kaderine yön vermeye çalışanlar susuyor.

Arka arkaya üç olay; **Bir**, feda savaşçısı Şengül Akkurt bir feda eylemi hazırlığı sırasında Ankara'da şehit düşüyor. **İki**, gizlenen, bastırılan, yok sayılan bir sorunu gündeme getirmek için İstanbul'da DGM hakim ve savcılarına yönelik bir eylem gerçekleştiriliyor. **Üç**, tutsakların, tutsak yakınlarının, devrimci basının ikibuçuk yıldır söyleyip yazdığı bir gerçek, burjuva basında, Milliyet'te tescil edildi; 19 Aralık'ta katledilen tutsakların nasıl katledildiğini gizlemek için kurşun yaranan kesici aletlerle genişletilmişti.

Bu üç olay hakkında yazıp çizen gazetecinin, görüş bildiren aydının, çeşitli kuruluşların sayısı bir-ikiyi geçmiyor.

Gerçeğinden kaçan bir Türkiye!

Türkiye Cumhuriyeti'nin 57. 58. ve 59. hükümetlerinin, yani 2000-2003 arasında iktidar koltuğunda oturanların açıklamalarına, Bakanlar Kurulu kararlarına bakanlar, bu ülkenin hapishanelerinden bu süre içinde yüze yakın ölü çıktığı-

nı anlayamazlar. Bu hükümetlere göre, sanki bu ülkede böyle bir olay olmamıştır. Bu ülkenin 2001-2002-2003 yılına ait gazete ve TV yayınlarını gözden geçirenler de, karşılaşamazlar bu gerçekle. Bir insanın 500 gün aç

kalıp ölmesi haber değeri taşımaz onlara göre.

Türkiye gibi onlarca ülkede, halkın demokratik, barışçıl yollarla hak ve özgürlüklerini elde etmesinin, mevcut iktidarın niteliğini değiştirip sömürü ve zulme son vermesinin önü kapatılmış; halkın mücadelesini bastırmak, halkın öncülerini imha etmek için her türlü zulme başvurulmaktadır. Bu koşulların olduğu her ülkede, şiddetin hem güncel, hem tarihsel nedenleri var demektir.

Bu tabloda gördüğünüz halkın şiddetinin objektif koşullardır. Hiçbir halk, bunu kabul edemez. Tarih boyunca da kabul etmemiştir. Yüzlerce, binlerce kez, halkların cesetlerinden dağlar, kanlarından ırmaklar oluşmuştur. Ama halklar adalet için, özgürlük için savaştan vazgeçmemişlerdir.

Tarihe bakan görür; egemen sınıflar, her zaman şiddeti "kendi tekellerine" almak istemişler, ama o tekeller her seferinde bozulmuştur.

Gerçek, kimsenin görmezden gelemeyeceği kadar açıktır: **Zulüm, Cesetlerimizden Dağlar Yaratıyor... O Dağlar Şimdi Şiddeti Doğuruyor!** Tartışın veya tartışmayın; gerçeği görün veya görmezden gelmeye devam edin; bu gerçeği değiştirmez!

Zulüm gerçeği orta yerde dururken, adaletin esamesi okunmazken, bu tabloyu yok sayarak, zulmü durdurmaya çalışmaksızın "terör", "şiddet" deyip duranların aklı kıt, geleceği yoktur. Şiddeti yaratanlar, tarihe bakınca görürleri ki, aslında yokettikleri kendi gelecekleridir.

sen de katıldın bu soylu halaya...

Selam olsun sana ey dağlara sevdalı yürek...

Selam olsun sana ay edalım...

Selam olsun sana yüreklerle umut, yüreklerle onur, yüreklerle hüzün ve yüreklerle sevdalaşalım...

Selam olsun sana dağlara hasret yüreğinle zalimlerin yüreklerini dağ gibi korkuyla dağıtacağım...

Bütün hüznü haberleri yağmurda duyarım bilirmisin... Yağmur yağıyordu yine ismini duyduğumda. Şaşırmadım...

Onurlandım ama ağlamak da diyemem. Yağmurla yarışı gözyaşlarım...

Bulutlar baktı gözbebeklerime, öyle doluyduki gözlerim, sustu bulutlar yükünü gözlerime boşalttı.. Kızma sakın ağladım diye. İnsanın. Acın bir kor gibi düştü yüreğime. İnsanın, bir yoldaşıma yaranırım..

Benim canım, onlar ki bizim tabutlarımızdan korktukları gibi gözyaşlarımızdan da korkarlar. Çünkü kimimizin ifadesidir gözyaşlarımız.. Çünkü hesabını soracağımızın ifadesidir gözyaşlarımız...

Sen rahat uyu canyoldaşım, birgün bizimkiler gelececek bu şehirler-

de... Kızıl tabutların dolaştığı caddelerde birgün bizimkiler gelececek...

Ey yüreklerini korkuyla besleyenler

Ey uykuları korkuyla bölünenler

Tabutlarımızın altında ezilecek

Kanlarımızda ve gözyaşlarımızda boğulacaksınız

Şengüller varoldukça siz yok olacaksınız

Ne mutlu sana, sen de katıldın sonunda çekilen bu soylu halaya... Zaferin kutlu olsun yoldaşım, ama sensiz gülmeler de içimi acıtıyor şimdi.

Bir Yoldaşı

**Ben adaletin
adiyım!**

Grup Yorum konserleri:

21 Haziran Gemlik
24 Haziran Manavgat
25 Haziran Gazipaşa(Antalya)
27 Haziran Adana
28 Haziran Tarsus
29 Haziran Mersin
30 Haziran Antakya

Duruşmalara katılım!

Hasan Balıkcı
duruşması
18 Haziran
Saat: 9:30
Urfa Ağır Ceza

Birtan Altunbaş
duruşması
20 Haziran
Saat: 9:05
Ankara 2. Ağır
Ceza Mahkemesi

İdil Kültür Merkezi Yeni Adresinde

İstiklal Cad. Aznavur Pasajı No:212 Kat: 6
Beyoğlu / İSTANBUL

Anadolu'nun Sesi Radyosu Yeni Stüdyosunda

Adres: İstiklal Cad. Aznavur Pasajı No: 212
Kat: 6 Beyoğlu / İstanbul Pk: 80050
Haber Merkezi Tel: 0 212 244 81 00 - 01
Haber Merkezi Faks: 0 212 244 81 02

Ekmek ve Adalet

INTERNET adresi: www.ekmekveadalet.com

E-MAIL adresi: info@ekmekveadalet.com

Ekmek ve Adalet Dergisi

Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Ali Ercan Gököğlü
Adresi: İnebey Mahallesi İnkılap Caddesi Otto Han
55/54 Akсарay Fatih İstanbul
İrtibat Telefonu: 0212 347 69 66 Faks: 0212 347 69 65
Hesap No: 0041310 -4 Yılmaz Bas. Yay. Dağ. Org.
Akbank Yusufpaşa Şubesi/İST
Ofset Hazırlık: Yılmaz Yayıncılık
Baskı: ASPAŞ Pazarlama

Fiyatı: 750 000
Avrupa: 3 Euro
Almanya: 3 Euro

Fransa: 3 Euro
İsviçre: 3 Euro
Hollanda: 3 Euro

İngiltere: £ 2.5
Belçika: 3 Euro
Avusturya: 3 Euro

Bürolarımız

Akademik Kuruluşlar: Odenweldstr. 72 51105 Köln
Tel: 0049 221 6906692 0049 221 6906693
Faks: 0049 221 6906694
E-mail adresi: ekmekveadalet@t-online.de
Adana: İnönü Cad. 7. Sokak Kızılay İş Hanı Arka Sokak Apt. No:10/2 Tel: Faks: 0 322 351 97 25
Ankara: GİM Bülvarı Onur İşhanı Kat: 6 Daire: 151 Kızılay
Tel-faks: 0 312 419 27 38
Antalya: Armutlu Mahallesi Elmas Sok. Şaban Karatürk Apt. Kat: 4 D: 6 Tel-faks: 0 306 223 87 18
Bursa: Beşiktaş Cad. Göl İş Hanı
Daire: 25/4 Haykati Tel-faks: 0 224 224 93 97
Gaziantep: Karatürk Mahallesi Gaziler Caddesi Yenipazar Sokak No:27 Daire:10 Şahinbey
Hopa: Hopa İş Merkezi Zemin Kat No:28 HOPPA Tel-Faks:0 466 351 42 08

İzmir: 3. Bayler Cad. 850. Sokak Yaprassı İş Hanı
No: 31/501 Konak Tel-faks: 0 232 446 27 86
Kocaeli: Hürriyet Caddesi Gökten Karanay İşhanı Kat:7 No:79
Tel-faks: 0 282 332 41 70
Mahalle: Databank Mah. Eskişehir Cad. Kardeşler İşhanı Kat: 3 No: 15
Tel-faks: 0 422 325 24 61
Mersin: Kiremitçane Mah. 4406 sk. Müzinyen
Boro İşhanı No: 9 kat: 1 Daire: 13
Samsun: Talimhane Cad. Bodurcalı İş Hanı Kat: 3/42
Tel-faks: 0 362 435 25 80
Tatvan: Kemerhaya Mah. Kunduracılar cad. Dedeoğlu sokak Puthalar İşhanı Kat:1 No:33 Tel-faks: 0462 322 20 88
Zonguldak: Gazipaşa Cad. Ofluoğlu İşhanı Kat: 5 Daire: 9

- 3... *Solda Ayrım Noktası: Hedef Ve İttifaklar*
- 5... *Anti-emperyalist Anti-oligarşik Devrim*
- 10... *Emekçi Düşmanı, Anti-komünist Tayyip'in Gerçek Yüzü*
- 13... *Sezer, Kölelik Yasası'nı Onayladı!*
- 15... *Yoksula Masallar*
- 16... *'Temel Haklar' Yaygınlaşıyor*
- 17... *Saldırıları Gençliğin Mücadelesini Engellemez*
- 18... *Filistin, Amerikan Haritasına Teslim Olmuyor*
- 19... *Kim Bunlar?*
- 21... *İrkçi, Mezhepçi Oligarşi Konuşuyor*
- 22... *Amerikan İmparatorluğunun Ortadoğu Operasyonu...*
- 26... *Bin Gün-1*
- 29... *F Tipleri Meşru Değildir!*
- 30... *Katilleri Yargılsın! Katliama Son!*
- 33... *Kim Yok Ediyor Hukuku?*
- 34... *"Senin De Sonun Volkan Ağırman Gibi Olabilir"*
- 35... *Hangi Teröre Karşı? Kim Terörist?*
- 38... *Haberler*
- 39... *Halkların Kaderlerini Tayini Haktır!*
- 40... *Provokasyon Amaçlı "Haber"*
- 43... *AB, ABD İzinde Mi Özüne Mi Dönüyor?*
- 45... *ÇHD Genel Kurulu Yapıldı*
- 46... *Birlik Ve İlkeler*
- 48... *İdil Kültür Merkezi Açıldı Grup Yorum Konserleri Sürüyor Yurtdışından Haberler*
- 49... *Kahramanlar Ölmez*
- 50... *Köyün Delisi*

SOLDA AYRIM NOKTASI: HEDEF VE İTTİFAKLAR

**YA: TÛSİAD'la "demokrasi",
Genelkurmay'la "bağımsızlık"**

**YA DA: Halkın birleşik devrimci savaşıyla
anti-emperyalist, anti-oligarşik devrim!**

Türkiye, geçici önlemlerin, kısmi düzenlemelerin hiçbir sorunu çözemeyeceği bir ülkedir. Ülkenin ekonomisinin, siyasetinin, kültürünün, trafiğinin, sosyal güvenlik sisteminin, eğitiminin durumu, "boynun niye eğri?" sorusuna "nerem doğru ki!" cevabı veren devinin durumuna benziyor. Baştan aşağıya sömürü ve talan üzerine şekillenmiş, baştan aşağıya katliamcı zihniyete göre örgütlenmiş ve aynı zamanda baştan aşağı çürümüş bir sistemdir. Bu sistemi ne AB'ye uyum yasaları, ne IMF'den gelecek dolarlar değiştiremez. Tam tersine, "borç" kaleminden dolarlar geldikçe, emperyalizme (ister ABD'ye, ister AB'ye olsun) bağımlılık diğer alanlarda da arttıkça, eğrilikler çoğalacak, çürüme derinleşecektir.

Böyle bir ülkede, mevcut parlamenter faşizm içinde hükümete kim gelirse gelsin, gelen parti ne kadar "değişimci" sloganlar kullanırsa kullansın, mevcut düzeni sürdürecektir. Bugüne kadar hep öyle olmuştur, bundan sonra da öyle olacaktır. Sol iddialı reformist legal partiler de, bu halleriyle zaten "iktidarı" hayallerinde bile göremezler ama eskaza hükümet olsalar, sonuç farklı olmayacaktır.

Demokrasiden yanayım, bağımsızlıktan yanayım diyenler bu ülkede oldukça önemli bir çoğunluk oluşturuyor. Ama bu çoğunluk, bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin pratiğine yansımayan bir çoğunluk. Çünkü bu kesimlerin bir çoğunun bağımsızlıktan ve demokrasiden anladıkları farklı şeyler. Her şeyden önce, bu kesimler bağımsızlık ve demokrasiyi birlikte telaffuz etmiyorlar. Peki niye kimileri "demokrasi"yi hedefliyor yalnızca? Kimileri niye yalnızca "bağımsızlığın" sözünü ediyor? Burada demokrasi isteyen, bağımsızlık isteyen geniş kitleler için bir **tuzak** var. Tuzağı somutlamadan önce, devrimciler dışında, mevcut muhalif güçleri, neyi telaffuz edip neyi etmediklerine göre kategorilere ayırmakta yarar var. Bu ayrıştırma onların demokrasi ve bağımsızlıktan ne anladıklarını da gösterecektir.

Birinci grup; siyasi hedeflerini "demokratikleşme" olarak belirleyenler. Bunlar sadece "demokrasi mücadelesi"nden söz etmektedirler. Bunların gündeminde bağımsızlık yoktur. Bunların başta gelenleri, ÖDP, HADEP ve onların çizgisinde politika yapan kitle örgütleridir. Demokrasi mücadelesi için seçtikleri yol ise, **sivil toplumculuktur**. Mücadeleleri bu mantığa uygun olarak **icazetçiliği** esas alır. "Sivil toplum örgütlerini" güçlendirip, onların aracılığıyla parlamentoya girecek ve değişimi gerçekleştireceklerdir. En azından böyle bir planları olduğu varsayılsa bile, asıl olarak da umutlarını bağıladık-

ları, “dış müdahale”lerle Türkiye’nin demokratikleşmek zorunda olduğudur. Bunun için de “dış müdahaleyi” davet eden, destekleyen bir politika izlerler. Önemli bir kesimi için demokratikleşmeyi sağlayacak “dış güç” Avrupa’dır. AB’ye girmeyi savunurlar. Kürt milliyetçiliğinin başını çektiği reformizm bu dış gücün AB değil de ABD de olabileceğini söylemeye başlamıştır. Sonuç olarak, demokratikleşmede Avrupa veya Amerika’ya böyle bir misyon yükledikleri için, birinci gruptaki bu kesimler, bağımsızlığın, anti-emperyalizmin sözünü fazla etmezler.

İkinci grup: İçinde aydınların çokça yer aldığı, başını Cumhuriyet gazetesi yazarlarının ve ihtarçı Perinçek’in çektiği bir başka kesim ise, demokrasinin sözünü etmeden sadece bağımsızlıktan söz ediyor. Bu kesimler, fiilen herhangi bir mücadele içinde yoktur genellikle. Emperyalizme karşıtlıkları bile pratiğe kolay kolay dökülmez. Demokrasicilerin en güvendikleri müttefiklerinin AB olması gibi, bu kesimin en güvendiği müttefik de Genelkurmay’dır. Ülkedeki katliamlar, işkenceler, sömürü, açlık, bu kesimleri genellikle ilgilendirmez.

Üçüncü grup: Bir de bunların dışında duran ama sivil toplumculuğa yakın duran çeşitli sol kesimler var. Oportünist gruplar yer yer bu kategoriye girip çıkmaktadırlar. Legal particiliği eleştirirler ama aynı zamanda onlara yönelik bir özenti içindedirler. Bu nedenle gerek ideolojik anlamda gerekse de çalışma tarzında onlardan etkilenmeleri yoğundur. Bir çok durumda, demokratik alanda devrimcilerle değil, reformizmle birlikte olmayı seçerler. Düzen TKP’si gibi, Genelkurmay çizgisiyle “millilik” noktasında değil ama mesela “şeriata karşı olma” noktasında ittifak kurarak icazet temelinde politika yürütenler de bu grup içinde sayılabilir.

Şimdi “tuzağı” somutlayabiliriz. Kendine sol diyen bir çok grubun, aydının konumlarına bakalım; Sadece demokrasi diyenler; **AB’ci veya Amerikancı**; sadece bağımsızlık diyenler, **Genelkurmaycı**. Biri **sivil toplumcu**, diğeri **cuntacı**... Her ikisi de emperyalizme ve oligarşiye karşı dişe diş bir mücadeleyi reddetmekte hemfikir. Her ikisi de halkın mücadelesini reddediyor. Her ikisi de legal alanda yerleşmişlerdir. Demokrasinin veya bağımsızlığın güvencesini örgütlülüğün, mücadelenin, halkın dışındaki güçlerde görüyorlar. Yazımızın en başında tesbit ettiğimiz durumun, yani ortada bu kadar bağımsızlıktan yana, bu

kadar da demokrasiden yana olan varken, bu kesimlerin emperyalizme ve faşizme karşı mücadelesinde neden ortalıkta görünmediklerinin cevabı buradadır.

Ve işte tuzak da buradadır. Bağımsızlık adına, demokrasi adına kitlelere yanlış hedefler gösteriyorlar. Yanlış ittifaklara yönlendiriyorlar. Sadece bu kadar da değil; bağımsızlıkçı görünürken emperyalizmin ülkemizdeki bekçisi durumundaki, halkı katleden, cuntalar yapan bir orduyu aklıyorlar. Demokrasici görünenler ise, dünyada ve ülkemizdeki sömürü ve zulmün baş sorumlusu emperyalizmi aklıyorlar. İşte bu nedenle, birinci grup ve ikinci grup diye saydığımız bu kesimler, bağımsızlığı ve demokrasiyi savunuyor görünmelerine rağmen, bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin önünde bir engel haline geliyorlar.

Demokrasi mücadelesinin müttefiki TÜSİAD, bağımsızlık mücadelesinin müttefiki Genelkurmay’sa, haklar ve özgürlükler Avrupa Birliği şemsiyesinde, ulusal çıkarlar ordunun şemsiyesinde savunuluyorsa, orada gerçek anlamıyla bir demokrasiden ve bağımsızlıktan söz edilmediği açıktır. Bu anlayış yıllarca kah TÜSİAD’a, kah Genelkurmay’a “ilericilik” rolleri biçmiş, onların demagogik açıklamalarına büyük değer verip onlara dayanan politikalar oluşturmuştur. O politikalara ve sonuçlarına dair bugün kimsenin hatırladığı bir şey yoktur; TÜSİAD’ın, Genelkurmay’ın olmayan ilericiliği üzerine politika yapmak, su üzerine yazı yazmak gibidir çünkü. İkisinin akıbeti de aynıdır.

Tuzağı görmek, tuzağı bozmak gerekir. Sivil toplumculuk, cuntacılık, Avrupacılık, Amerikancılık çıkmazdır. Bunların hiçbirisi bağımsızlığı ve demokrasiyi kazandırmaz. Bağımsızlığın ve demokrasiyi engelleyen emperyalizm ve işbirlikçi oligarşidir. O halde bağımsızlık ve demokrasi isteyenler, emperyalizme ve oligarşiye karşı açık, net olarak, icazete sığınmadan, dişe diş bir kavgaya hazır olarak mücadele etmek durumundadırlar. **Anti-emperyalist, anti-oligarşik** perspektif, kurtuluş vaadedenden tek bakış açısıdır. Bağımsızlık emperyalizmi kovarak, demokrasi faşizmi yıkarak gelir bu ülkeye. Bu nedenle de bağımsızlık ve demokrasi, bu ülkede bir devrim sorunudur. Sorunu, anti-emperyalist, anti-oligarşik devrim çözer. Gerçekten bağımsızlığı ve demokrasiyi isteyenlerin saf tutacağı yer, işte bu yüzden, anti-emperyalist, anti-oligarşik kurtuluş cephesidir.

Bağımsızlık Demokrasi Sosyalizm İçin

ANTI EMPERYALİST ANTI OLİGARŞİK DEVİRİM

Neyi istiyoruz? Bu hedefe nasıl ulaşacağız? Hedef konusundaki her muğlaklık, o hedefe ulaşmak için seçilmesi gereken yol, gerçekleştirilmesi gereken ittifaklar konusunda da hatalara yol açacak ve giderek hedef kaybolacaktır.

Bugün Türkiye solunun önemli bir bölümü açısından böyle bir durum sözkonusudur.

Sorunu daha da vahim hale getiren, ideolojik mücadele büyük ölçüde terkedildiği, pragmatik, icazetçi gününbirlik politikalar içinde teoriye yer kalmadığı için, o saflarda yer alanlar da durumun fazla farkında değildirler. Bir çok insan o grupların içinde devrimciyim, devrim için mücadele ediyorum düşüncesiyle bulunmakta, ama o grupların devrime yürümekle uzak yakın bir ilgisi kalmamıştır.

Solun bir bölümü, başta legal parti çevreleri, bugün devrimi, devrim stratejilerini ve hedeflerini, nasıl bir halk iktidarı olacağını, halkın iktidarında ekonominin nasıl biçimlendirileceğini vs. tartışmıyor. Onun yerine “dış borçların nasıl ödeneceği”, IMF’yle ‘daha iyi’ anlaşmaların nasıl yapılabileceğini, tekelci burjuvaziden biraz daha fazla vergi koparmayı, Avrupa Birliği’ne girmeyi, Amerikan müdahalesiyle gelen demokrasiyi... tartışıyor.

Partilerin taşıdıkları isimleri, şuyuz buyuz diye iddia ettikleri sıfatları bir yana bırakın; neleri tartıştıklarına bakın. Onun devrim cephesinde mi, düzen cephesinde mi olduğunu kesine yakın bir biçimde tesbit edebilirsiniz.

Bakalım legal partilere; biri sosyalist diyor (ÖDP), bir diğeri “komünist” adını koymuş kendisine (TKP). Bir diğeri hedeflerini demokratik sosyalizm olarak açıklıyor (DEHAP) Bir başkası işçi sınıfı komünistleri olarak “komünizme ulaşma hedefinden vazgeçmeyen bir mücadele yürüttüklerini” iddia ediyor (EMEP)...

Bir yana bu sıfat ve iddiaları koyalım, bir yana soruları: Açıkladıkları bu kimliklere ve amaçlara uygun araçlara sahipler mi? Bu hedefe ulaştıracak bir stratejileri var mı? Bunlara uygun bir mücadele çizgisi yürütüyorlar mı? Bunlara uygun ittifaklar içindeler mi?..

Kısa bir cevap vermek gerekirse; ilgileri yok!

Bağımsızlık, demokrasi ve sosyalizm devrim sorunudur ve onların devrim ufku kararmış, devrim iddiası zayıflamış. Temel açmazları burada. Hepsi demokrasiyi savunuyor; ama savundukları demokrasinin niteliği konusunda da, demokrasinin nasıl kurulacağı konusunda da rivayetler muhtelif. Demokrasiyi savunuyorum diyenin faşizme karşı demokrasi mücadelesi içinde, bağımsızlıktan yanayım diyenin anti-emperyalist mücadele içinde olmadığı noktada, derin bir çarpıklık var demektir. Ülkemizde işte bu tablo vardır.

**Bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi,
anti-emperyalist, anti-oligarşik devrim mücadelesidir!**

Bağımsızlığı ve demokrasiyi savunanların yapması gereken ilk iş, doğal olarak bağımsızlığın ve demokrasinin önünde kimlerin engel olduğunu doğru tesbit etmektir. Kimler bağımsız ve demokratik bir ülke olmanın önünde engelse, ba-

ğımsızlık ve demokrasiyi savunanlar da ona karşı mücadele eder, savaşırlar.

Adım adım somutlayalım bu genel çerçeveyi:

DHKP programında çok net belirleniyor: “Devrimimiz, anti-emperyalist, anti-oligarşik karakterde bir devrim olacaktır. Bu tespiti, ülkemizin ekonomik, sosyal, siyasal analizi sonucu varıyoruz... **Üretici güçlerin gelişmesini engelleyen sosyal ve siyasal güçler, emperyalizm ve oligarşidir.**”

Bağımlılığı dayatan emperyalizm, dayatmayı kabul edip imzalayan oligarşidir. Demek ki, ABD ve Avrupa emperyalizmine, onların işbirlikçisi oligarşiye, (işbirlikçi tekelci burjuvaziye, toprak ağalarına, Genelkurmay’a), düzen partilerinin hükümetlerine karşı mücadele etmeden bağımsızlık savunulamaz.

Demokrasiyi engelleyen, tüm kurum ve kuruluşlarıyla faşizmdir. Demek ki, faşizme karşı direnmeden, mücadele etmeden demokrasi için mücadele verilmiş olmaz.

Kısacası, bağımlılığın ve faşizmin sorumluları, yaratıcıları, uygulayıcıları olarak karşımızda Genelkurmay, TUSİAD, ABD, AB... vardır. İşte bunun için, devrimciler, bağımsızlığa ve demokrasiye ulaşmanın yolunu **anti-emperyalist, anti-oligarşik devrim** olarak formüle etmişlerdir.

Bağımsızlıktan ve demokrasiden yana olanlar, bütün bu güçleri **karşısına alarak** kavgayı yürütmek zorundadır. Bu güçlere veya bu güçlerden herhangi birine **yaslanarak** siyaset yapanların, böyle bir mücadele yürütemeyecekleri de açıktır.

Temel ayrım buradadır. Bunları karşısına almayan, bunlarla çatışma içinde olmaktan kaçınan anlayışlar, devrimci, demokrat veya yurtsever olamazlar.

“Yalnız” demokrasi ve “yalnız” bağımsızlık savunucuları

Ülkemizdeki bağımsızlık ve demokrasi savunucularının büyük bölümünün içinde bulundukları tutarsızlığı en iyi açıklayan bu “tek yanlı” eleştiridir. Bir bölüm sol; bağımsızlığı hemen hemen hiç anmadan sadece ve sadece “demokrasi mü-

cadelesi”nden söz ediyor. Bazıları da sanki bu ülkede demokrasi sorunu yokmuş gibi, sadece bağımsızlıktan söz ediyor. Mesela ÖDP’nin, HADEP’in ağızından bağımsızlık sözünü duyamazsınız. Mesela kendilerini Kemalist, ulusalcı diye nitelendiren bir kesimden de demokrasiyi duymazsınız.

Elbette tesadüfi veya unutkanlıktan değil bu söz etmemeler. Tesadüfi olmadığını gösteren olgu ise, ittifaklardır. **İttifaklar kimin nasıl bir demokrasi, nasıl bir bağımsızlık istediğinin de göstergesidir;** sadece demokrasi diyenlerin ittifakı Avrupa veya ABD, sadece bağımsızlık diyenlerin ittifakı ise Genelkurmay’dır. “Yalnız demokrasi”ler Av-

rupa’nın icazetinde, “yalnız bağımsızlıkçı”lar Genelkurmay’ın icazetinde siyaset yaparlar. İcazetin şartı olarak demokrasiler bağımsızlıktan, bağımsızlıkçılar demokrasiden söz etmezler.

Nasıl bir demokrasi istiyoruz: Emperyalist demokrasisi mi, halk demokrasisi mi?

Reformizmin kastettiği demokrasi, emperyalizme bağımlılık içinde, emperyalizmin izin verdiği ölçülerde bir demokrasidir.

Türkiye’nin şartlarında bu demokrasi, emperyalist ülkelerdeki kadar bile bir burjuva demokrasisi olmayacaktır. Tersine, mesela AB’ye uyum, faşizmi ortadan kaldırmadan rötuşlar yapma operasyonudur. Türkiye sömürge bir ülkedir, emperyalist ülkeler gibi, sömürgelerinden elde ettiğinin bir kısmını halka vererek çelişkileri ve tepkileri yumuşatma gücü yoktur. Bu nedenle de sistem burjuva demokrasisine bile dayanamayacak kadar zayıf ve çürüktür. Kitlelere örgütlenme özgürlüğü, düşünce özgürlüğü tanıyamaz, işkencesiz, infazsız, katliamsız yapamaz.

AB’ye uyum sağlayarak, Kopenhag Kriterleri’yle burjuva demokrasisine, demokratik cumhuriyete kavuşacaklarını sananlar yanıltıyor ve yanıltıyor. Emperyalist demokrasinin sömürge ülkelerdeki uygulanış biçimi, yine faşizm olmaktadır. Sömürge tipi faşizmde demokrasilik oyununun biraz daha vitrinin önüne çıkarılması, bu gerçeği değiştirmez.

Avrupa Birliği’nin, TUSİAD’ın “AB’ye uyum”

operasyonunun amacı budur. Reformizm, sömürge tipi faşizmin rötüşlanarak sürdürülmesi amacını görmeyerek TÛSİAD'a ilericilik misyonları yükleyip, onu "demokrasi güçlerinin" içinde sayıyor.

Demokrasi mücadelesinin "ittifakları" içine bu kesimi koyanlar, daha baştan mevzilenmede yaptıkları büyük bir yanlışla yola çıkmış olmaktadır. Bu "ittifak"ı esas alarak yürünecek yoldan demokrasiye varılamaz. Hangi dönemde yaşıyoruz? Milli bir burjuvazi mi var, ilerici bir burjuvazi mi var? TÛSİAD'ı "demokratik mücadelede ittifak yapılabilecek bir güç" olarak görenlerin gerçekte ülke tahlilleri yanlıştır. Onlar, ülkemizde varolan düzeni "**esas olarak demokratik**" bir düzen olarak görmektedirler. ÖDP'sinden Kürt milliyetçilerine kadar reformizmin genel kabulü budur.

Bu yanlış, yeni ortaya çıkmış da değildir. Haklıyız Kazanacağız başlıklı savunmada devrimciler bu durumu şöyle tasvir etmişlerdi yıllar önce: *"Başta küçük-burjuvazi olmak üzere, nesnel olarak burjuva ideolojisinin etki alanı içinde olan toplumun önemli bir kesimi, burjuva demokrasisinin biçimsel kurumlarına takılıp kalmakta, sınıfsal özünü ve diktatörlüğünü gözden kaçırmaktadırlar. Bu etkilenişin, kendilerine 'proletaryanın siyasal örgütü' niteliğini yakıştıranların önemli bir bölümünü de kapsadığını belirtelim. Burjuva demokrasisi sınırları içinde iktidar hayalleri kurmak, bu etkinin yansıması olarak kavranmalıdır."*

Bu halde ayırım şöyle netleşmektedir: İyi kötü varolan bir demokrasiyi tamamlama mücadelesi mi verilecek, faşizme karşı mı mücadele verilecek?

Oligarşiye göre, *"birden fazla partinin olması, genel oy hakkı ve periyodik aralıklarla seçimlerin yapılması, parlamentonun varlığı"* sisteme demokrasi denilmesi için yeterlidir. Reformizmin de çok farklı düşündüğü söylenemez.

Anti-emperyalist, anti-oligarşik devrim, halk demokrasisini kurar!

Biz "demokrasi mücadelesi" deyince, bundan halk demokrasisi için mücadeleyi anlıyoruz. Çünkü bizim gibi ülkelerde, yukarıda kısaca değindiğimiz nedenlerle başka bir demokrasi mücadelesi de söz konusu değildir. Bizim gibi ülkelerde klasik burjuva demokrasisi olmaz. Ya faşizm olur, ya halk demokrasisi. Anti-emperyalist, anti-oligarşik devrimin sonucunda yaratılacak demokrasi, "**halk demokrasisi**"dir.

Meseleye böyle bakıldığında, kimlerin demokrasi mücadelesinin ittifakları arasında yer

alamayacağı da netleşir:

Halk demokrasisinde, TÛSİAD patronlarının sözleri, "uyanları" dinlenmeyecek bugünkü gibi. ABD'ye gidip ülkemiz adına konuşamayacaklar. Peki o zaman **TÛSİAD niye istesin** böyle bir demokrasiyi? (Soru, devrimci, sosyalist olduğunu, demokrasi mücadelesini verdiğini söyleyen reformistleredir.)

"Devrimci Halk İktidarı, halk güçlerinin örgütlenmesinin önündeki her türlü kısıtlamaya son verir. Başta işçi sınıfı olmak üzere, köylüler, memurlar, küçük esnaf, kadınlar, gençlik vb. tüm halk sınıf ve tabakalarının mesleki kültürel, sosyal, siyasal vb. her alanda örgütlenme özgürlüğünü tanır, geliştirir ve güvence altına alır."

Tekelci burjuvazi veya Avrupa, niye istesin böyle bir iktidarı?

Nasıl bir iktidar, nasıl bir cumhuriyet?

ÖDP reformizmi, istediği demokrasiyi "Avrupa demokrasisi, kopenhag kriterleri" vb. diyerek daha açık ifade ederken, Kürt milliyetçiliği "demokratik cumhuriyet" kavramını kullanıyor. Ve demokratik cumhuriyet öyle bir anlatılıyor ki, sanki halkın yönetimi söz konusudur!

Hayır, "demokratik cumhuriyet" bir burjuva cumhuriyetidir. Burjuvazinin en çok tercih ettiği biçimdir. Marks'ın deyişiyle *"kapitalist sömürünün ideal bir üstyapı kurumu, sınıflı toplumun devlet biçimlerinin en gelişmişidir"*. Yine Marks'ın deyişleriyle *"az çok tam bir demokrasi görünümünde"* olmasına rağmen, sömürüyü, yığınların ezilmişliğini ortadan kaldırmaz.

Bir; devrimciler, 21. yüzyılda, yeni-sömürge Türkiye'de bunun için mücadele etmezler.

İki; burjuva demokrasisinin bu en gelişmiş biçimi, Türkiye koşullarında zaten hiç mümkün değildir.

Dolayısıyla, "demokratik cumhuriyet" kavramıyla tam bir aldatmaca sürdürülmektedir. Türkiye'nin seçeneklerini sıraladık yukarıda: Ya faşizmin iktidarı devam edecek, ya o iktidar yıkılarak halk demokrasisi kurulacak. Bu iki seçenektan faşizmin iktidarını yıkıp halk demokrasisini kurma seçeneğinden yana olmayanlar, objektif olarak oligarşik düzenin ve faşizmin iktidarının devamından yana oldukları gerçeğini gizlemek için bu veya benzer kavramları öne sürüyorlar.

Bu kavramlar, devrimin ve halk iktidarının sözünün artık edilmediği yerlerde ortaya çıkıyor.

Devrimciler şöyle koyuyorlar meseleyi:

“... hedefimiz, emperyalizm ve oligarşinin ekonomik, siyasal yönetimini ve faşist devleti yıkıp, yerine **Devrimci Halk İktidarı**’nı kurmaktır.

Devrimci Halk İktidarı, emperyalizm ve oligarşi dışında kalan tüm halk sınıf ve tabakalarının devrimci iktidardır.”

Bu anlamda anti-emperyalist, anti-oligarşik devrimle kuracağımız cumhuriyetin adı da “**Demokratik halk cumhuriyeti**”dir.

Halk; “Türk, Kürt ulusundan ve tüm milliyetlerden başta işçi sınıfı olmak üzere, yoksul ve orta köylülük, tüm çalışanlar, şehir ve kır küçük üreticileri, esnaflar, sanatkarlar, memurlar, öğrenciler, aydınlar, ulusal değerlerini kaybetmemiş, ülkesinin bağımsızlığını ve halkın özgürlüğünü isteyen sömürü ve zulme karşı olan herkestir.” Görüldüğü gibi, Halk Cumhuriyeti’nin yönetiminde tekelci burjuvaziye, toprak ağaları na yer yoktur.

Bunun için de onlar ne böyle bir demokrasiyi, ne böyle bir cumhuriyeti isterler. Genelkurmayı, TÛSİAD’ı demokrasi, bağımsızlık müttefiki görenler, hayal dünyasında yaşıyor. O hayal dünyasını kitlelere taşıyarak, düzenin aldatma, oyalama politikalarına güç veriyorlar.

Devrimci, sosyalist, komünist, düzene değil, DEVRİME güç verendir. Hele ki devrimci parti, sosyalist, komünist parti demek, düzen içine yerleşen değil, devrimi örgütleyendir.

Türkiye’nin temel sorunlarını, anti-emperyalist, anti-oligarşik devrim çözer!

Devrimci bir örgüt, işte bu nedenle “*Halkın günlük, ekonomik-demokratik mücadelesine öncülük ederken bu mücadele ile nihai kurtuluşun sağlanamayacağını propagandasını yapıp iktidar hedefini gösterir.*” Bunu yapmayanlar, ekonomist, reformist, düzeniçidirler.

Anti-emperyalist, anti-oligarşik devrim, mevcut iktidarı alaşağı edecek devrimdir. Oligarşinin iktidarının yerini, devrimci halk iktidarı alacaktır. Ancak böyle bir iktidar, halkın en temel sorunlarını çözecek köklü değişimleri yapabilir:

“Devrimci Halk İktidarı, emperyalizm ve oligarşinin baskı aygıtı olan faşist devleti, ordusu, polisi, bürokrasisi, ideolojik ve kültürel bütün kurumlarıyla yıkacaktır.

“Yeni-sömürgeciliğin ekonomik kurumları olan IMF, Dünya Bankası, OECD vb. emperyalist saldırgan paktlardan çıkılacak, emperyalist-

lerle yapılan saldırgan amaçlı ikili antlaşmalar deşifre ve iptal edilecek, ABD ve NATO üslerine halk adına el konulacak, bağımlılık ilişkilerini güçlendiren askeri teçhizat ve kredi alımına son verilecektir.”

Yani düzen değişecek.

Yani, emperyalizmin ve oligarşinin fabrikalarına, şirketlerine, bankalarına, topraklarına, santral, baraj vb. taşınır ve taşınmaz tüm mallarına, banka hesaplarına el konulacak ve ulusallaştırılacak!

Bağımsızlık ve demokrasi ve ekmek, adalet, işte böyle kazanılır. Hiç bir düzen partisi iktidarı, hiç bir reformist güç, bunları yapamaz. Yapmak bir yana aklımdan bile geçiremez. Genelkurmay veya TÛSİAD, bugün var güçleriyle böyle bir iktidarın kurulmasını, yani devrimi, yani anti-emperyalist, anti-oligarşik devrimi engellemek için çalışıyorlar. Bunun için katliamlardan kaçınmıyorlar.

Böyle bir demokratik iktidarı ancak emperyalizm ve oligarşinin dışındaki sınıf ve katmanlar ister. Bu nedenle, bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi, emperyalizm ve işbirlikçilerinin dışındaki halk güçlerinin mücadelesidir. Bağımsızlık ve demokrasi için ittifak yapılacak güçler, halkın çeşitli kesimleridir.

Bunları öngörmeyen bir programın sorunları çözmesi mümkün değildir. Topraklara, tekelci burjuvazinin varlığına el koymadan, IMF’yi defetmeden, bağımlılık anlaşmalarını iptal etmeden, yoksulluğu, açlığı, işsizliği çözeceğini iddia eden herkes şarlatandır.

Sosyalizme açılan kapı:

Biz bağımsızlığı ve demokrasiyi kazandığımız yerde durmayı da düşünmüyoruz. Anti-emperyalist, anti-oligarşik demokratik halk devrimi, nihai bir hedef değil, sosyalist devrime açılan bir kapıdır.

Bu anlamda, anti-emperyalist anti-oligarşik demokratik halk devrimi, bir burjuva demokratik devrim değildir. Devrimin sınıfsal niteliği itibarıyla temelden farklıdır. Devrimin kuracağı burjuva demokrasisi değil, halk demokrasisidir. Öte yandan demokratik halk devrimi, sosyalist devrimle de aynı değildir. Gerek sınıf ittifakları, gerekse de ekonomik ve siyasi uygulamaları açısından farklılıklar taşır. Ama demokratik halk devrimini sosyalist devrime bir geçiş olarak görmek yanlış değildir. Demokratik halk devrimi, kesintisiz olarak sosyalist devrime ilerler.

Bağımsızlık, demokrasi, sosyalizm; bu üçü

ayrı ayrı hedeflerdir; bunların gerçekleştirilmesi için gerekli ittifaklar, geçilmesi gereken stratejik aşamalar farklı farklıdır; ama bu üç hedef, esasında birbirine bağlıdır; birbirinden koparılması günümüz koşullarında pek mümkün değildir.

Bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi de **devrimci** bir mücadeledir; emperyalistlere, ege-men güçlere dayanılarak değil, halkın mücadelesi olarak sürdürülebilir. Emperyalizme, ege-

men sınıflara yaslananlar, gerçek anlamda demokrasi ve bağımsızlık mücadelesi veremezler.

Sözün özü; “yalnız demokrasici”lerin ve “yalnız bağımsızlıkçı”ların bize sundukları katliamcı bağımsızlık veya emperyalist işgal demokrasisidir. Bunlara mahkum değiliz. Anti-emperyalist, anti-oligarşik demokratik halk devrimi seçeneğimiz var.

“Devrimci Demokrasi” ve “En Komünistler”

Ülkemiz solunun bir kısmının “demokrasi mücadelesi” anlayışını yukarıda açtık. Oportünist ve reformist grupların bir çoğu, öteden beri devrimci hareketi “devrimci demokrasi” olarak anmayı alışkanlık haline getirmişlerdir.

Peki neden “devrimci demokrasi”?

Çünkü kendileri komünisttir. Kendileri Marksist-Leninist komünisttir. Kendileri proletarya sosyalistidir. Kendileri işçi sınıfı devrimcisidir.

Ve sanki biz de, burjuva demokratik devrimi savunuyoruz. Yani onlara göre, ufkumuz liberal bir demokrasinin ötesine geçememektedir; başkaca bir amacımız yoktur, ama bunu “radikal” yöntemlerle gerçekleştirmek isteyişimiz nedeniyle “devrimci” sıfatını da demokrasi sıfatının yanına ekleme lütfunda bulunmaktadırlar.

Devrimci demokrasi kavramı, Marksist-Leninist literatürde mesela Çin’de burjuva demokratik devrim programıyla mücadele eden Sun Yat Sen hareketi gibi hareketler için kullanılmıştır. Günümüzde, mevcut düzeni yıkmak yerine burjuva demokrasisi sınırlarını genişletme mücadelesi verenler için de kullanılmaktadır.

Peki bu hareketler, devrimci hareketi bu sıfatla anarken neye dayanıyorlar? Garipliğe bakın ki, bizimle ilgili olarak bu sıfatı kullananların büyük çoğunluğu, ufkü demokrasiyle, hem de burjuva demokrasisiyle sınırlı olanlardır.

Kendine sürekli komünist deyince, komünist olunacağı gibi bir ruh hali içindedirler çünkü.

Biz “hak ve özgürlükler” mi dedik, “halk meclisi” mi dedik, “halk anayasası” mı dedik, hemen reformizm keşfine başlarlar.

Bizim halk dediğimiz yerde o illa “işçi sınıfı”nı kullanır. Böylelikle daha çok işçi sınıfı savunucusu olur. Halk kavramında hemen bir “küçük-burjuvalık” keşfeder. Devrimci demokrasinin popülizmi üzerine klasik deyişleri ardarda sıralanır. Fa-

kat onlarca yıldır “işçi”lik yapmalarına karşı, ne ideolojide, ne fiiliyatta işçi sınıfıyla da fazla ilgileri yoktur.

Bizim haklar ve özgürlükler mücadelesi dediğimiz yerde, o illa keskinlik yapmak için devrim der. Ama bizim **devrim için** savaştığımız yerlerde yoktur, bizim **devrim için** öldüğümüz yerlerde de yoktur. Biz sosyalizmin bayrağını kuşatmalar altında dalgalandırırken, onların orak çekiçlerini ortada gören yoktur pek.

Tüm bu kavram keskinliğine rağmen, reformizmin ideolojik, pratik etki alanından çıkamayan da onlardır. En pespaye reformist-burjuva düşünceler, davranışlar, onların “komünist” saflarında en geniş biçimde yankısını bulur.

Legalize olmaya hep meyillidirler.

Bizi “devrimci demokrasi” kavramıyla tanımlayıp, kendilerini en komünist, Marksist-Leninist, proletarya sosyalisti olarak tanımlayan gerek reformist, gerekse de oportünist cephedekilerin ortak özelliği, bugünkü çizgilerini ve örgütlülüklerini, **geçmişin inkarı** üzerine oluşturmuş olmalarıdır. Reddettikleri TKP/ML ve THKO nezdinde emperyalizme ve oligarşiyeye karşı silahlı mücadeledir.

Devrimi reddettikçe, düzene yerleştikçe, sıradanlaştıkça, kendilerini en kızıl keskin kavramlarla, başkalarını ise “geri” kavramlarla tanımlayarak durumu idare etmeye çalışmaktadırlar.

Parti-Cephe çizgisi için “devrimci demokrasi” kavramını kullanmaları, **anti-emperyalist, anti-oligarşik demokratik halk devriminden** hiç bir şey anlamadıklarını gösterir. Mahir’in yazılarına koyduğu Kesintisiz Devrim başlığının anlamı üzerine bile bir saniye düşünmediklerini gösterir. O devrimin sosyalist devrime kesintisiz geçişi sağlayan bir aşama olduğunu kavrayamadıklarını gösterir.

Komünistlik de, devrimcilik de, demokratlık da, kağıt üzerinde yazıldığı gibi değildir pratikte. Mahir’in güzel bir sözü vardır; devrim için savaşmayana sosyalist denmez! Kendinize en kızıl komünist, savaşanlara “devrimci demokrasi” de deseniz, herkesin rengi savaş meydanında, mücadele arenasında ortaya çıkar.

Emekçi Düşmanı, Anti-Komünist Tayyip'in Gerçek Yüzü Nasıl Da Çıkıyor Ortaya

Yoksulluğa karşı mücadele şovlarının yapıldığı “Türkiye İsrâfi Önleme Vakfı” tarafından düzenlenen bir konferans. Kürsüde Başbakan Erdoğan “bize güvenin” diyor. “Her şeyi satacağım” çılgınlığının yükseldiği, IMF’nin, ABD’nin, Avrupa’nın istediği her şeyin yerine getirildiği bir partinin genel başkanına en doğal tepkiyi gösteriyor Mehtap Yurtluk isimli bir bayan; “Biz Türkiye’ye güveniyoruz, ama size güvenmiyoruz.”

Polis anında ağzını kapatıyor bayanın. Ağzı bantlanan, elleri arkadan kelepçeli, başına kukuleta geçirilmiş Iraklı’ya Amerika nasıl demokrasi götürdüyse, Türkiye demokrasisi de onu yapıyor.

Tayyip, “demokratik” şovuna başlıyor bu kez. “Bırakın memur arkadaşlar” diye sesleniyor. Bırakmıyorlar. İstanbul Emniyet Müdürü Celalettin Cerrahoğlu’nun bizzat müdahalesi ile bayan yaka paça bayanlar tuvaletine, onun ardından “hani söz verecektiniz” diyen Ali Ergin Demirhan da erkekler tuvaletine kilitleniyor. Bu arada salonda, çoğunluğu başına türban geçirmiş bir grup insan çılgınca alkışlıyor. Protestoculara “dışarı dışarı” tempoları tutuyor.

Tayyip Anti-Komünist Kuşaktan

Tayyip Erdoğan’ın, “bunlar komünist dünyanın kalıntıları, başka galakside yaşıyorlar” sözleriyle süren konuşması yine salondan çılgınca al-

kış topluyor. Coşuyor Erdoğan:

“Hanım kardeşimizin özelleştirmeye karşı çıkması, IMF’ye karşı çıkması, bu işi çok iyi biliyor olmasından kaynaklanmıyor. Tam aksine farklı bir galakside yaşamasından kaynaklanıyor. Ne yazık ki komünist dünyanın kalıntıları Türkiye’de var. Onlar tekrar silbaştan yapmak istiyor.”

Damarlarında dolaşan anti-komünistlik depresmiş halde, gözleri dönmüş, yüzlerine geçirdikleri “demokratik”, “müslümanlık” maskeleri düşmüş, bir tek “vurun, öldürün” demedikleri kalıyor. Elbette öncüleri Tayyip Erdoğan. Aylardır büyük bir zorlama ile sürdürdüğü demokratik şovunu bile bir an unutuyor. Çünkü karşısında solcu, ilerici bir insan var. Üstelik özelleştirmeye, IMF’ye karşı çıkıyor. Olacak iş mi; medeniyetler, inançlar, beyinler, geçmişler o IMF’ye, emperyalistlere teslim edilmişken nasıl birileri hala itiraz edebilir?!

Beş yaşında çocuğu cezalandırır gibi tuvalete kapatmak mı; sıradan iş **TAYYİPLERİN GALAKSİSİ’**nde. İnşaatlar, bodrum katları her yer bir sorgu odasına, işkencehaneye dönüşebilir o galakside. Erdoğan’ın “emir verdim gözaltına alınmayacaklar” demesi bile, emir vermeseydi, basın önünde gerçekleşmese, o anda o tuvaletin bir işkencehaneye dönüşeceğinin itirafı değil mi?

1968’li yıllarda “bağımsız Türkiye” şiarıyla 6.

“Dışarı Dışarı” Tempoları Tutan Türbanlılar, AKP’liler

Toplantıya alkışlamak için getirildiniz, biliyoruz. Ama aldatılıyorsunuz. Beyniniz anti-komünistlikle doldurulmuş, emekçilere düşmanlık yapıyor, IMF’yi alkışlıyorsunuz orada. Erdoğan, “IMF bize gelmedi, biz kapısına gittik” diye masal anlatıyor, hem de bütün emperyalist tekellerin müslüman, hristiyan, budist tüm dünyaya anlattığı masalı anlatıyor ve siz başlıyorsunuz çılgınca alkışlamaya.

Birileri emek diyor, insan diyor, başlıyorsunuz “dışarı dışarı” diye tempo tutmaya. Devletle böyle bütünleşeceğinizi mi düşünüyorsunuz? Aldanılıyorsunuz.

“Sen medyatik olmak istiyorsun... şovunu başka yerde yap...” sözlerini o tür toplantılarda daha önce kokana kadınlardan, faşist MHP’lilerden çok duyduk. Şimdi sıra sizde mi? Hak ve özgürlükler istiyorsunuz öyle mi; inançlarınıza, türbanınıza özgürlük diyorsunuz, öyle mi; IMF’ye ve onun propagandasını yapan Tayyip’e protestoya bile tahammülünüz

yokken, hangi özgürlükten, hangi demokratiklikten söz edeceksiniz? Başınıza geçirdiğiniz türbanı siz de kirletiyorsunuz bu şakşakçılıkla. Vazgeçin, AKP’ye inanmak, şakşakçılığını yapmak, inançların istismar edilmesine, türbanın ticari bir meta haline getirilmesine onay vermektir.

Türban, Ticari Meta Haline Getirildi

Başınızdaki türban bile o AKP’nin, Fetullah Gülenlerin elinde ticari bir metaya dönüştürüldü. Amerikancılığa türban giydirildi. Saflığın, inancın, temizliğin simgesi iken, iktidar koltuğunun kirini, pasını, bütün çürümüşlüğü türbanlarınızın üzerine sıçrattılar.

Tayyipeler, Fetullahlar, tarikatlar “türban” diye diye esas olarak iktidar savaşı veriyorlar. Onların sorunu inançlarınız, özgürlükleriniz değil. Kaç kez sattılar sizi hatırlayın. Kaç kez yarı yolda bırakıldınız. Kaç kızımız okul kapılarından ağlayarak döndü. Sadece zulmedenler mi döktürdü o gözyaşlarını? Hayır, kimi baskıyı görünce, kimi siyasi rüşvetlerle terk etti o kızlarımızı. Ve siz hala masal dinlemeye devam ediyorsunuz. Dinliyor ve alkışlıyorsunuz. Elleriniz patlayana kadar hem de.

Filolar'ın karşısına dikilen devrimci gençliği taşıyanların, Amerikan filosuna dönüp namaz kılanların, kanlı pazarları yaratanların kuşağından Tayyip Erdoğan. Sokak ortalarında devrimcilere kurşun sıkanların kuşağından. Kullanıla kullanıla karşılığında oralara gelenlerin kuşağından O.

İktidar Olamadı, Ama Devletin Zihniyetini Çok Çabuk Benimsedi

Toplantı çıkışında basına açıklama yapan Tayyip Erdoğan, beyni dönmüş, emekçi düşmanlığı, devrimci düşmanlığı bütün faşist yüzünü ortaya çıkarmış halde konuştu. Bir gazete ile röportajında, *"Hükümet olduk, ama iktidar olmadık"* diyerek bir gerçeği yerinde tespit eden Tayyip, aslında beyin olarak devlet olduğunu, faşizmin bütün argümanlarını çok iyi öğrendiğini ispatladı:

"Bunlar provokatif, tahrik amaçlı... Geçmiş itibarıyla da sicilinden ne yazık ki, emniyet hemen onu da tespit etti, lekeleri de olan bir vatandaşımız, ama buna rağmen şu anda ne tutukludur, ne gözetim altındadır."

Eleştireni sustur, tuvalete kapat, yaka paça dışarı at, sonra onlar zaten sicilli... Sicili kim verir

TAYYİP'İN GALAKSİSİNDEN HABERLER

Üstü İstismar, Altı Burjuva

Tartıştırmalı(!) tesettür defilesinin ardından bir tesettür defilesi daha düzenlendi. Bu kez AKP İstanbul İl Kadın Kolları tarafından düzenlenmişti defile. Yani orada ne görüyorsanız, AKP yöneticilerinin, bakan ve milletvekillerinin bizzat kendi yaşamları demektir.

Bu yaşamın en özet görüntülerini 8 Haziran tarihli Milliyet gazetesinde görebilirsiniz. Defileden resimlerin yer aldığı gazete bakın ve bir ana mankenlerin başlarına geçirdikleri türbanları çıkardığınızı hayal edin! Pekala "erotik" denilebilecek gece kıyafetlerinden tutun, saç telinin dışında bedeninin bütün uzuvlarının sergilendiği bir defileden söz ediyoruz.

Ne alakası bunların tesettürle, İslamcılıkla? Basbağı burjuva yaşamın en pespaye hali. Giysilerin tasarımcısı (kendisi de türbanlı) Rabia Yalçın bu görüntülerin ne anlama geldiğini de anlatmış gazeteye:

"İslamcı burjuvazi su yüzüne çıktı!"

Başka söze gerek var mı? Üstte istismar aracı haline getirilen türban, altta burjuva yaşama dair her şey. O burjuvazi aslında hiçbir zaman sualtında değil. Yazılarımızda tarif ettiğimiz İslam maskesi takmış burjuvaziydi. Tartıştırmalı (!) defileye ilişkin yazımızda da bu yaşamın burjuva yaşam olduğunu anlatmıştık.

Oligarşiye Mesaj; Bakın Biz Farklıyız

İlk defilenin "laiklik" diye diye faşizmi savunur ha-

bu ülkede? Neymiş sicilleri; IMF'ye karşı çıkmak, ABD karşıtı eylem yapmak, F tiplerindeki zulme karşı çıkmak vb... Bir Enver Örenlerin, Fetullah Gülenlerin, Tayyipilerin, bir de faşizmin suç saydığı şeyler yani.

Diyelim ki "sicilli" olsunlar; sicillilerin yoksulluğa isyan etme hakkının olmadığını yazan bir kanun mu var? Herkesin dile getirdiği gibi, sen de dün şiir okudun diye aynı sicile sahip olmadın mı? Ama iktidarsın şimdi değil mi?!... AKP islamcılığının demokrati da böyle tuvalette bitiverir. Anti-komünistliğin esir aldığı beyninin içindeki bütün faşist damarlar bir anda nasıl da herkesin gözleri önüne çıktı. Bir tek olay yetti. Emekçi diyen, halk diyen, IMF'ye hayır diyen bir devrimcinin sesini duyması yetti bunun için.

Aslında söylediği şu; bırakın, onlar zaten komünist, düşüncelerini açıklamaya da hakları yok! Ama serde Padişahlık olduğu için bağışlamış! Kendisi IMF'ye yularını kaptırmış, beyni Osmanlı özentisi olduğu bilinir Erdoğan'ın.

Halkın hak aramasında, "provokatif" olmayan ne var ki! AKP devlet politikasına, söylemine çok iyi uyum sağlamış. Ha gayret, belki böyle iktidar

le gelenlerce eleştirilmiş olmasından panikleyen, genelkurmay, TÜSİAD'a farkını gösterme ihtiyacı duyan AKP düzenlemişti defileyi. Diğerinin hemen ardından yapılması, açık bir "fark koyma" olayı idi. Biz farklıyız, biz aslında sizin gibiyiz, burjuvayız diyordu AKP'liler.

Mesaj alınmıştır, not düşülmüştür.

Ama yetmez. Bugüne kadar yaptıkları yetmediği gibi bu da yetmez. Ahlaki olarak daha düşkün görüntüler sergilenmeli, mesele kalıntı halinde de olsa ahlaka dair kalıntılar varsa onları da attığınıza ispatlamak zorundasınız. Nasıl yapacağınız size kalmış. Ama artık takiyye devri bittiği için ne kadar inandırıcı olacağınız da kuşkuludur. Tayyip gibi, takiyye yapmadığınızı, değiştiğinizi, oligarşinin katliamcı, sömürücü düzenine ahlaki, kültürel, siyasi, ekonomik olarak bütün benliğinizi tam bir uyum içinde ve hizmete hazır olduğunuzu ispatlama şansınız da yok değil.

Ama belirtelim ki, bu yıl çıkmazdır. Çürütür, yok eder, çarkları içine alır ve değersizleştirir, hayvanlaştırır. AKP'nin peşine takılanların gittiği yol tam da bu yoldur! Dönüş vardır!

Sayı 64

11

15 Haziran 2003

İslamcılar - Özelleştirme ve IMF

İslamcı kesimler IMF politikaları hakkında, özelleştirmeler hakkında ne düşünürlər? Karşı mıdır, taraf mıdır? AKP islamcılığını dışında tutuyoruz. Onların IMF'ciliği net. Bunu gizlemek için başvurdukları demagojilere aldanmış ya da AKP'den bir çıkarı vardır ya da saftır. Keza, özelleştirme konusunda Maliye Bakanı'nın en kaba haliyle dile getirdiği "babalar gibi satacağım" sözü zaten her şeyi açıklıyor.

Peki, onların dışındaki islamcı kesimler ne düşünürlər? Türban dışında bir konu olduğu için ilgi alanlarına mı girmiyor yoksa? Ya da türbanımız özgür olsun da, memleketi kim nereye satmış bize ne mi diyorlar? Değilse tavırları ne?

Mesela Fehmi Kuru Tüpraş'ın ardından gözyaşları döküyor, ama itirazı özelleştirilmesine değil, ucuza gitti. Yani AKP pahalıya satarsa memleketi sorun yok mu? Laik CHP de böyle diyor!

Evet, mesele **kapitalizme karşı olup olmama** melesidir. İslamcılığın ekonomi politikası yoktur. Kapitalizm makyajlandığı için özelleştirme pekala savunulur. Bunun işbirlikçilik, tekelere peşkeş olduğu talidir onlar için. Farklı düşünen var mı, buna ilişkin ciddi bir emare de yoktur. Tayyip'i şuursuzca alkışlayanları düşünün; resmen IMF propagandasını alkışlıyor. Cehalet mi diyelim, ideolojik tutum mu?!..

olmayı becerirsiniz. **TÜSİAD ve Genelkurmay sizi izliyor.** İspatlayın kendinizi. Canhıraş dikilin IMF'yi eleştirenlerin karşısına. Savunun patronların kasalarını, savunun emperyalist tekelere, savunun dünyanın dört bir yanında milyarları aç suz bırakan, halkların iradelerini, inançlarını, değerlerini, kültürlerini yokeden, aşağılayan emperyalistleri ve onların kurumlarını.

Nasıl anti-komünistlik, devrimci düşmanlığı ortak yanınız, işiniz zor olmayacaktır.

Müslümanlıkla Ne Alakası Var?

Kendisi dışında, özellikle sol, devrimci, komünist olanı düşman gören, kinini kusan, "sicilden", "provokasyondan" söz eden, basbayağı emperyalist tekelin örgütü IMF'yi canhıraş savunarak, bunu "reel politika" diye tabanına, halka yutturan Tayyip Erdoğan'ın islamiyetle ne ilgisi var?

Bütün inançlarda hoşgörü, adalet, hukuk en temel değerler arasındadır. Toplumsal hiçbir kurumlaşmanın, adalet kurumlarının henüz olmadığı dönemlerde bu işlevi de yerine getiriyor olmalarının kazandırdığı bir özelliktir tüm bunlar. Peki, Tayyip'in hangi hoşgörüsü, hangi adaleti, hangi hukuku var? Basbayağı **despot**, ikiyezlü burjuva hukukundan dahi zerrece nasibini almamış.

Bu "**AKP islamcılığı**". Riyakar, ikiyezlü, dini, müslümanlığı, inancı yüzüne maske olarak takıp iktidarını korumaya çalışan, müslüman halkın saf

temiz inançlarını istismar eden bir İslamcılık bu.

Ben İslamcıyım, ya da kendi diliyle ne ad veriyorsa, samimi olarak müslümanım diyenler, bu İslamcılığı, bu riyakarlığı reddetmek zorundadırlar. Reddetmemek gittikçe kendilerini de kirleten bir işlev görmeye başlayacaktır.

Tayyip Sömürü, Zulüm, Riya, İstismar Galaksisinden Konuşuyor

"Bunlar başka bir galakside yaşıyor" diyor Tayyip. Sosyalizm, bütün sömürücülere, tekelrin iktidarlarına hep "başka bir galaksi" görünür. Haksız sayılmazlar. O galakside onur vardır, adalet vardır, hak vardır, eşitlik vardır. Amerikan uşaklığı yoktur. Baskı, zulüm yoktur. Aldatma, riyaya üzerine kurulu düzenini korumak için emperyalizmin kucağında oturulmaz o galakside.

Evet biz Amerikan galaksisinde yaşamıyoruz. Evet biz din, İslam maskesi geçirip dinle hukukla ilgisi olmayanların galaksisinde yaşamıyoruz.

Peki **sen hangi galakside yaşıyorsun Tayyip Erdoğan?** Müslümanlık deyip müslüman halkın katledilmesi için hava sahasını açanların galaksisinde mi? Halkların düşmanı Amerika'yla aynı galakside mi? Kendini ispatlamak için inançların, değerlerin, geçmişin haraç mezat pazarlara çıkarıldığı, bütün değerlerin değersizleştiği, bunun yerine yapmacık duygusalıkların, yapmacık halk sevgilerinin doldurulup halkın aldatıldığı riyakarlar galaksisinde mi?

Kim Bu "Bürokratik Oligarşi"

Son günlerde Tayyip'in dilinden, "bürokratik oligarşi" sözü düşüyor. Her türlü melanet meğer onlardanmış da AKP yeni keşfetmiş...

Siyasi hesaplar ayrı bir konu, ancak bu tarz AKP'nin bildik tarzıdır. Seçim öncesi de sık sık oligarşiden söz eder ama somut olarak şunlardır demezdi. Aynı "gölgelerle savaş" sürüyor.

Bizim bildiğimiz bir **oligarşi** var; işbirlikçi tekelci burjuvazi, toprak sahipleri ve tefeci tüccarların en kodamanlarından oluşur. Bürokrasisi, ordusu, polisi ve devlet mekanizmasındaki bütün kurumlaşmaları onların hizmetindedir.

Peki, AKP o oligarşinin partisi değil mi? Bürokrasi de oligarşinin hizmetkarları, AKP de. Bu sözü söylediği yere bakın! CarrefourSA açılışında konuşuyor Tayyip; oligarşinin en büyük ailelerinden Sabancı ile Fransız emperyalist tekelin ortaklığı ile kurulan bir marketler zinciri.

Aynı yere hizmet ediyorken neden yakınıyor? Bürokrasi tavrını TÜSİAD'a, Genelkurmay'a göre belirler, AKP de. Mesele birtakım çıkarılan engellerse, oligarşiye, genelkurmay ve emperyalizme hizmette kendini ispatladıkça onlar da düzelir.

Sezer, Kölelik Yasası'nı Onayladı!

Konfederasyon başkanlarının elleri böğürlerinde kaldı. Çankaya'daki "umut"larına kar yağın yetim çocuklara döndüler.

Oysa DİSK Çankaya'ya çıkmış, TÜRK-İŞ özel mektuplar yazmıştı aynı adrese.

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi: "Cumhurbaşkanımızın, İş Yasası değişikliğini hukukçu kimliğiyle değerlendireceğine inanıyoruz" demişti.

Hak-İş Genel Başkanı Salim Üslu: "Cumhurbaşkanı'nın yasayı yeniden görüşülmek üzere TBMM'ye göndereceğine inanıyoruz" diyordu.

Gerçekten "inanıyor"lar mıydı, yoksa bunu sadece işçileri oyalamak için mi söylüyorlardı bilinmez; ama **yanıldıkları kesindir**.

Sezer bir milyondan fazla işçiye varolan asgari güvencelerinden yoksun bırakacak, köleleştirecek İş Yasası'nı, patronları hiç bekletmeden onayladı. Emek düşmanlığında "hukukçu" Sezer'i TUSİAD'tan, AKP'den farklı gören, medet uman sendikacılık aldandığı ve aldattığıyla kaldı.

Size oligarşik sistemin Cumhurbaşkanı'nın

emekçiden yana tavır alacağını kim söyledi? Sezer'in o meşhur "vetolarına" mı güvendiniz? Oligarşi içi iktidar kavgalarında, "laik-şariatçı" kavgasında kullandığı vetoları emekçiden yana kullanacağını mı sandınız?...

Sonuç; İşçiye, mücadeleye, örgütlülüğüne değil, Çankaya'ya güvenen, yalvaran sendikacılığın iflasıdır.

AKP, peşkeşde dolu dizgin! Sendikalar "dostlar eylemde görsün" havasında

Düzen sendikacılığının "dostlar eylemde görsün" politikası en açık haliyle bir kez daha Petkim satışında ortaya çıktı.

Özelleştirme satışı aylardır bilinip konuşulmasına rağmen, konfederasyonlar ancak herşeyin bitme noktasında yerlerinden kımıldadılar; bir kaç eylem yapıldı, bu arada Petkim de satılmış oldu ve yapacak bir şey kalmadı! Oyun bu kadar basit ve kaba!

Karşısında direnen bir güç olmadığını gören

rında çamur gören olmaz.

Sendikacılıktan anladığı patronlarla lüks otellerde oturup "toplu sözleşme" pazarlığı yapmaktır.

Grev, direniş örgütlemek onlara göre "belalı" ve "zahmetli" işlerdir. Grev, direniş örgütlemek zorunda kalmamak için, sürekli taviz vermeyi önerirler işçilere; işçilerin bunu kabul etmemesi durumunda, gizli kapaklı anlaşmalarla bağlarlar işi.

Bu sendikacı tipi sürekli "uyan" eylemleri yapar. "Sorunlarımız çözüme kavuşturulmazsa, meydanları başınıza yıkarız" der, sorunlar çözüme kavuşturulmaz, o meydanlardan kaçır.

Kah Genelkurmay'a, kah bir düzen partisine yedeklenerek, oligarşi içindeki her türlü çatışmanın yedek gücü olur.

IMF anlaşmalarının görünmeyen "güvencesi" onlardır. İşçiye oyalamanın "profesörü"dürler.

Onu tanıyın.

O bu politikasıyla, bu sendikacılık tarzıyla, aynı zamanda kendini de yokettiğini göremeyecek kadar körleştirilmiş, "sendikacı maskeli" bir işçi düşmanıdır.

Onu Tanıyın! İşte "o" sattı sizi!

Adı sendikacıdır. Profesyonel sendikacı.

İşçilik günlerini unutalı çok olmuştur; yıllar var ki, bir damla alınteri dökmemiştir.

İşçi, proleter değil, içimizden biri değil, "bay başkan"dır.

"Bay başkan"ın altında makam arabası vardır. Benzin parası sendika tarafından, yani işçilerin aidatlarından ödenir. Sendikal çalışmaları için tahsis edilen arabasını her türlü özel işinde de kullanır. Bu konudaki alışkanlıkları ve yolsuzlukları, devletteki yolsuzlukları aratmaz.

"İşçiler için" diye lüks genel merkezler, lüks eğitim kampları, lüks tatil köyleri yapılmıştır; işçiler değil, sadece kendileri yararlanır.

İşçileri çalıştırdıkları işyerlerinde veya oturdukları gecekondu semtlerindeki evlerinde ziyaret etmek, örgütlenme yapmak, onlara göre değildir. Ayakla-

AKP iktidarı, özelleştirmeyi pervasızca sürdürüyor. Karşısında düzen muhalefeti de yok. **CHP**, Petkim'in peşkeş çekilmesi karşısında ne diyor bakın: "Satmayın demiyoruz, çar-çur etmeyin"!

Petkim, tüm rakamların gösterdiği gibi zarar eden bir kuruluş değildi, "devletin sırtında kambur" da değildi. Böyle bir kuruluş, değerinin beşte biri fiyatına satıldı. Sırada TEKEK, TÜPRAŞ var.

TEKEK'e talip olan tekellerden biri olan Amerikan Phillip Morris şirketi, CHP ve AKP'den on milletvekilini ABD'ye davet etti. "Türkiye-ABD diyalogunu geliştirmek bahanesiyle yapılan davet, peşkeşte yeni bir aşama.

AKP, zincirlerinden boşanmışcasına "17 yıl-da yapılamadığı kadar özelleştirmeyi bu yıl içinde yapacağız" diyor. Aferin. Patronların,

Amerikan, Avrupa tekellerinin aferinini alacaksınız. İşçilerin, halkın ise ahını!

Sorun artık tamamıyla işçilerin sorunudur; çözümü de onlardadır!

Artık patronlar da, düzen sendikacıları da rahat ederler. Elbirliğiyle köleleştirme yasasını çıkardılar. Faturayı işçiler ödeyecek.

Şimdi işçileri daha zorlu bir süreç bekliyor. Bir köle gibi oradan oraya sürülüp durulacaklar. Bu yasa ile sendikalaşmanın önüne ciddi olarak bir set çekilmekte; eskiden de zor olan sendikalaşma bundan sonra daha da zorlaşmış durumda. İşten atılma korkusu, oradan oraya sürülme tehdidi altındaki işçiler sendikalaşmaya çok daha ihtiyatlı bakacak.

Sorunu daha da vahimleştiren mevcut sendikaların güven vermeyen yapılarıdır. İş yasasının

PETKİM işçileri: "Alan da satan da vatan hainidir!"

PETKİM işçileri, 6 Haziran'da Ankara'daydılar. 25 otobüsle Aliğa'dan Ankara'ya gelen PETKİM işçileri, yürüyüş boyunca "PETKİM'i satan da alan da vatan hainidir" sloganını attılar. İşçilerin hedefi PETKİM ihalesinin yapılacağı Hazine binasıydı. İhaleye katılacak peşkeşçileri ve yağmacıları korumak için polis her türlü "önlemi" almıştı. Yürüyerek Hazine binası önüne gelen işçiler, burada yaptıkları açıklamada işyerlerini teslim etmeyeceklerini belirttiler.

Eylem sırasında bir konuşma yapan Türk-İş Başkanı Salih Kılıç da "Sessiz Türk-İş istemiyoruz" sloganıyla protesto edildi, Kılıç'ın sözleri "Genel greve" sloganlarıyla kesildi.

Tekel işçileri: "IMF uşağı hükümet istifa"

Geçen haftaki özelleştirmeye karşı eylemlerden biri de TEKEK Genel Müdürlüğü önündeydi. TEKEK'in özelleştirilmesine karşı Enerji, Sanayi ve Maden Emekçileri Sendikası (ESM) üyesi işçi ve memurlar, müdürlük önündeki eylemde "IMF uşağı hükümet istifa" sloganlarıyla AKP'yi protesto ettiler. KESK Genel Başkanı Sami Evren, burada yaptığı açıklamada "TEKEK'i sattırmakta kararlı olduklarını" belirtti.

İzmit'te Miting: AKP 70 milyona savaş açtı!

Petrol-İş'in 7 Haziran'da İzmit'te düzenlediği mitingin hedefi özelleştirmeyi pervasızca sürdüren AKP hükümetiydi. AKP'nin 70 milyon insana savaş açığının vurgulandığı konuşmalarda genel grev çağrısı yapıldı.

Yaklaşık 10 bin emekçi katıldı mitinge. Mitingde, son zamanlardaki pek çok işçi eyleminde olduğu gibi, AKP'yle birlikte, "Suskun Türk-İş istemiyoruz" sloganıyla Türk-İş de protesto edildi. Türk-İş Başkanı Salih Kılıç yuhalandı. Mitinge çeşitli demokratik kitle örgütleri, siyasi hareketler ve legal parti çevreleri de katıldı.

Adana TEKEK işçileri: "IMF Emreder, Hükümet Zulmeder"

Adana'da Tek Gıda-İş Sendikası üyesi işçiler Tekel'in özelleştirilmesine karşı olduklarını, 5 Haziran'daki faks çekme eylemiyle bir kez daha duyurdular. TEKEK işçileri postaneye kadar "Tekel Halkındır, Özelleştirilemez", "IMF Emreder, Hükümet Zulmeder" sloganlarıyla yürüdüler.

çıkarılmasını engellemek için ne yaptınız diye soran bir işçiye konfederasyon yöneticileri ne cevap verebilir ki? Aynı sendikalar, bir işyerine gitse, biz sizi sendikali yapmak istiyoruz dese, kim onlara güvenir ve arkasından gelir?! İşte bu durum

tam da patronların istediği ortamdır. Tam anlamıyla bir güvensizlik ortamı.

İşçilere yönelik diğer bir saldırı da özelleştirmelerdir. Özelleştirmelerin önünün kesilemesi, başta Türk-İş olmak üzere bir çoğunun sendikacılık yapamaz hale getirilmesidir.

Koşulların bu kadar ağırlaştığı bir noktada tek dinamik ve moralli güç devrimci işçiler olmalıdır. Hiç bir “koltuk” ve çıkar kaygısı olmadan, bedel ödeme cüretine sahip olarak sendikal mücadele yapabilecek ve işçiye güven verebilecek, patronlara kafa tutabilecek tek kesim devrimci işçiler ve sendikacılarıdır.

MGK sendikacıları yıllardır devrimci işçileri sendikalardan tasfiye etmek için her türlü kirli oyuna başvurdular. Kolay sendikacılık, kolay işçi mücadelesi yoktur artık. İcazetli sendikacılığın ömrü tamamlanmaktadır. Gün, devrimci işçilerin ve devrimci sendikal anlayışın günüdür.

Başasağıya doğru gidişi ters yüz edebilecek tek güç devrimci işçiler ve sendikacılarıdır.

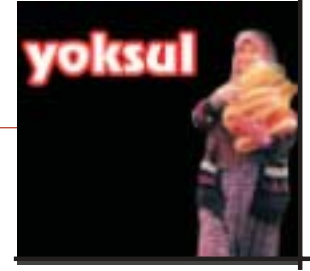
İLO Standartlarından Kölelik Standartlarına Övgü

Uluslararası Çalışma Örgütü (İLO), hazırladığı raporda Türkiye’yi bu “yıl çalışma yaşamında başarılı” bulduğunu açıkladı.

Milyonlarca işçi, haklarından yoksun bırakılmış, işten çıkarılmış, meydanlardaki işçilerin seslerine kimse kulak asmamış, sendikaların talepleri dikkate alınmamış, İLO bütün bunları “başarılı” buluyor.

Her başları sıkıştığında “İLO standartları uygulansın” diyen sendikacılık; işte size İLO standartları.

“Uluslararası standartlar”ın nasıl IMF politikalarıyla, emperyalizmin siyasal planlarıyla uyum içinde olduğunu görmek için daha ne gerekiyor acaba?

Yoksula Masallar

Önce “Hazreti Ömer Fonları”, yardım dağıtım şovları, şimdi de “Mikro-kredi”.

Sistemin, daha doğrusu ortada bir sistem olmadığı için “fikrin” sahibi, Grameen Bank’ın yöneticisi Bangladeşli Muhammad Yunus. Yoksullara küçük miktarda krediler vererek küçük iş kurmalarına dayanan bu fikir ülkemizde yoksulluk sorununa çözüm olacaktı... Böyle diyor AKP hükümeti! Halka verdiği hiçbir sözü tutmayan, yoksulluğu büyüten AKP, dört elle sarıldı buna. Pilot uygulama Diyarbakır’dan başlatılacaktı...

Sorun, kısmi bir yoksulluk olsa, mesela, yüzde 70’lere dayanan bir yoksulluk, yüzde 38’lere dayanan bir açlık nüfusu söz konusu olmasa, mesele bir mahalle sorunu olsa anlaşılabilir. Bu da tıpkı milli piyango ile umut yaratmaya benzeyen bir “çözüm”. Emperyalist tekellerin korkunç şekilde yağmasına açılan bir ülkede hiçbir sistem, hiçbir “fikir” yoksulluğa çare olamaz. Çare olması demek, emperyalist tekellerin bu ülkeyi sömürmekten, talan etmekten vazgeçmesi demektir. Onu da satacağım, bunu da satacağım diye ortalıkta dolaşan bir Maliye Bakanı var gözümüzün önünde. Kime satacak, belli, tekellere.

Sen ülkenin kaynaklarını peşkeş çekersen hangi yoksulluk sorununu, hangi kaynakla çözebilirsin? İşte geline tablo; holdingler arası alış-satış anlaşmaları sonucunda, artık ekmeği de emperyalist sermaye, Hollanda UNO ekmeğin, mahalle fırınlarının bilinçli bir şekilde batırıldığını görürseniz şaşırmayın. Tarım ülkesiyken, buğday ithal eder hale getirilen bir ülkeyiz biz. Başka türlü, o alana giren emperyalist tekelin ve işbirlikçilerinin kazanması mümkün değil.

“İslamcı” holdinglerin “yardım dağıtım” şovlarından umut kesildi anlaşılan, şimdi bu tür masallar başladı. Yeter ki yoksullar umutlansın, oyalsın. İzleyin, bir süre sonra “mikrokredi”nin adı dahi anılmazsa şaşırmayın!

OECD ülkeleri içinde yapılan bir araştırmaya göre Türkiye, işsizlikte Polonya ve Slovak Cumhuriyeti’nin ardından 3. sıraya yerleşti. IMF politikalarına devam edildikçe, AKP “her şeyi satma” kararlılığını sürdürdükçe, sattıkları KİT’lerden atılanlarla birincilik yakındır.

Sayı 64

15

15 Haziran 2003

'TEMEL HAKLAR' YAYGINLAŞIYOR

İstanbul Anadolu yakası ve Elazığ'da Temel Haklar ve Özgürlükler Dernekleri kuruldu!

Halkın hak ve özgürlüklerinin bulunmadığı, bunların mücadele ile kazanılmak zorunda olduğu ülkemizde, bu konudaki en temel sorunlardan birinin örgütlenme olduğu sürekli dile getirilen bir konudur. İşte buna cevap vermek için ilk önce İstanbul'da kurulan Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği gibi, aynı alanda, yani halkın hak ve özgürlükler mücadelesinin sürdürülmesinde yeni 'Temel Haklar' kurulmaya başlandı.

Daha da yaygınlaşmalı. Çünkü, Elazığ'ın açıklamasında belirtildiği gibi; Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği'nin faaliyet alanı, halkın demokratik talepleri için haklar ve özgürlükler mücadelesini geliştiren, birleşilebilecek en geniş zemindir. Bu zemin günümüz Türkiye'sinde halkımıza yönelik tüm anti-demokratik uygulamalara halkın siyasi, ekonomik, demokratik talepleri doğrultusunda çözüm arayan, bunları hayata geçirmek için mücadele eden somut bir çağrıdır. Halkın kendi kültürü, dili, inancı ile onurluca yaşayabilmesi çatısı altında toplanabileceği bir yerdir Temel Haklar ve Özgürlükler Dernekleri.

Anadolu'nun İlk Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği Elazığ'da

Bir süredir "girişim" olarak çalışmalarını yürüten Elazığ Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği, 10 Haziran günü başvurusunu yaptı ve tüzel kişiliğini elde etti. Dernek tarafından yapılan açıklamada, derneğin amaçları ve hangi alanlarda faaliyet göstereceği anlatılırken, kentin yerel sorunlarına da dikkat çekildi.

Köye dönüşlerden, köyleri yakan, halka işkence yapanların yargılanmasına, gecekondu gençliğinin yozlaştırılması politikasının önüne geçmekten, faşist baskılara kadar halkın en temel sorunlarına değinilen açıklamada, örgütlü olunmadan hak almanın mümkün olmadığı belirtildi ve dernek çatısı altında örgütlenme, birleşme çağrısı yapıldı.

Elazığ Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği'nin adresi şöyle:

İcadiye Mahallesi Sarı Saltık Sokak Çizmeciler İşhanı Kat: 4 No: 11

1 Mayıs Mahallesinde Anadolu Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği Açılışı

Anadolu Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği, 8 Haziran'da düzenlediği açılış etkinliği ile faaliyetlerine başladı.

1 Mayıs Mahallesi'nde yapılan açılış programına, halk yoğun ilgi gösterirken, derneğin tanıtımı yapıldı. Grup Liman, Grup Özgürlük Türküsü'nün türküleri ve Halkoyunu ekibinin gösterisinin yer aldığı programda, TAYAD'lı aileler de bir konuşma yaptılar. Konuşmalarında ölüm oruçlarına, F tiplerine değinen TAYAD'lılar adına konuşan Naime Kara, "en temel haklarımızı savunmanın bile suç sayıldığı bir ülkede yaşıyoruz, bunun için örgütlenmek, birleşmek zorundayız" dedi. Açılışa yaklaşık 200 kişi katıldı.

Gerçek Katillerin Yargılanmadığı Bir Dava

19 Aralık katliamı nedeniyle katilamcılar dışında hemen herkese dava açıldı. Gardiyanlar da bunlar arasında. Gerçek katilleri yargılamak, bakın devlet memurlarını da yargılıyoruz havası vermek için açılan davaya 6 Haziran'da Eyüp 3. Asliye Ceza Mahkemesi'nde devam edildi.

Katliam anında hapishane dışına çıkarıldıklarını belirten 16 gardiyanın daha ifadesinin alındığı duruşmaya müdahil avukatlardan Av. Güçlü Sevimli ve

Av. Deniz Kısakoğlu katıldı.

Mahkeme, Erzurum İl Jandarma Alay Komutanlığı emrinde olduğu bildirilen Dursun Ertuğrul'un dinlenmesine, Bayrampaşa Hapishanesi Tabur Komutanlığı'na müzakere yazılarak sanık asker, er, erbaş, rütbeli kişilerin hapishanede bulunup bulunmadığı, tayin ya da terhis olmuşlar ise adreslerinin sorulmasına karar vererek duruşmayı 12 Aralıkta erteledi.

Müdahil avukatların, sanıklar ile

müştekilerin yüzyüze yargılanmaları, Özel Asayiş Komutanlığı'nın dinlenmesi ve video çekimleri ve bazı belgelerin mahkemeye getirilmesi taleplerinin reddedilmesi dahi bu davanın göstermelik olduğunun kanıtıdır.

Devlet katillerini 3 yıldır "soruşturuyoruz" bahanesiyle korumaya, katliamı üstlenmeye, yeni katliamlara da gerekirse başvururum demeye devam ediyor.

Saldırılar Gençliğin Mücadelesini Engelleyemez

→ Burdur'da 2 Haziran günü yaşanan sivil faşistlerin devrimci demokrat bir öğrenciyi tehdidi ve ardından faşistlerin püskürtülmesinden sonra, on yıllardır gençliğin karşısına çıkan sivil faşist-polis işbirliği saldırıya geçti.

Aynı gece toplanan faşist grup öğrencilere saldırırken, korumalı polis yapmaktaydı. Bu saldırının da püskürtülmesinden sonra bu kez gangster çeteleri gibi, öğrencilerin yolu polis eskortluğundaki faşistler tarafından araçlarla kesildi. Amerikan işgaline gıkı çıkmayanlar "vatan hainleri" naraları atarak saldırdı. Öğrencilerin saldırıya karşılık vermesi üzerine faşistlerin imdadına yetişen polis, saldıranları değil 15 devrimci demokrat öğrenciyi gözaltına aldı. Savcılığa çıkarılan öğrenciler serbest bırakılırken, mahkeme önünde bekleyen **Burdur Gençlik Derneği** üyesi öğrenciler polis tarafından taciz edildi. Dernek tarafından yapılan açıklamada da, tüm ülkedeki faşist saldırıların gençliğin hak alma mücadelesine karşı yapılan saldırılar olduğu dile getirildi.

→ Burdur Gençlik Derneği kurucu üyesi **Serkan Acıbuca**'nın ailesi arayan polis, "Çocuğunuza okulunu bitirtmeyeceğiz, doğru yolda değil. ilk fırsatta onu tutuklayacağız" tehditleri savurdu. Savcı, hakim, yasa,

kanun her şey onlar. Yasal olarak kurulan bir derneğin kurucusuna ya pılıyor bunlar. Yasadışılık, keyfilik polisin on yıllardır çalışma yöntemi- dir.

→ Elazığ Gençlik Derneği girişimcilerine rektörlük tarafından verilen bir "ceza", ABD'yi protesto etmenin "öğrencilik sıfatına yakışmadığını" gösterdi. Vatanseverlikle alakaları olmadığı için, ABD karşıtı etkinliklere katıldıkları gerekçesiyle öğrencilere "uyarma" cezası veren rektörlüğün gerekçesi şu: "*Öğrencilik sıfatının gerektirdiği güven ve itibar duygusunu sarsacak nitelikteki üniversite dışındaki etkinliklere katıldıkları...*"

Kimin güven ve itibarı sarsılıyor ABD protesto edilince. Rektörün Amerika'ya verdiği bir söz mü vardı, "kimsenin sizi protesto etmesine izin vermeyeceğim, siz halkları katledebilirsiniz" diye? YÖK'ün ve onun rektörlüğünün zihniyetini anlatmak için bundan daha iyi bir örnek bulunabilir mi? İşbirlikçi, gençliğin demokratik mücadelesine, örgütlenmesine düşmanlık derecesinde faşist, her türlü hak aramaya "terör" diyecek derecede devletçi ve anti-bilimsel, konuşanı susturmaktan başka bir şey bilmeyen bir despot. Bu rektörün eğittiği gençliğin ülkeye, halka zerre faydası olabilir mi?

Isparta Gençlik Derneği Genel Kurulu Yapıldı

Isparta Gençlik Derneği, 7 Haziran'da 1. Olağan Genel Kurulu'nu yaptı. Açılış konuşmasında derneğin faaliyetleri anlatılırken, Gençlik derneklerinin yapmış olduğu Kurultay hakkında bilgi verildi. Dernek yönetiminin seçilmesinin ardından yapılan konuşmada, "hapishanelerinden 107 tabutun çıktığı, insanların tek tiptleştirilmeye çalışıldığı, emekçi köleleştirilmek için yasaların çıkarıldığı, öğrencilerin parasız-bilimsel-demokratik eğitim hakkının gasp edildiği bu sömürü düzeninin yerine paylaşımı, özgürlüğü koymak için mücadele etmeliyiz" denildi.

Yılmayacağız!

Malatya Akçadağ-Sultansuyu'nda 1 Haziran günü yaptıkları piknikte jandarmanın keyfi uygulamalarına maruz kalan öğrenciler baskıları protesto etti. Aralarında Gençlik Derneği'nin bulunduğu, 150 kişinin katıldığı eylemde, bir kişinin tutuklanması ve jandarma terörü, "*Baskılar Bizi Yıldırılmaz*" sloganlarıyla protesto edildi.

Kısa... Kısa...

◆ Ankara DTCF'de faşistlerin polis korumalı propaganda şenliği 450 kişinin katıldığı forum ve yürüyüşle protesto edildi.

◆ Hatay Gençlik Derneği üniversite ve lise gençliğinin katıldığı bir piknik düzenledi.

◆ Ankara DTCF'de Gençlik Derneği, Kaldıraç ve Kızılbayrak okurları tarafından düzenlenen ortak şenlikte, Grup Kibele, Çıtlık Sahnesi Oyuncuları, Grup Yön, Can Şenliği Oyuncuları, Ankara Müzik Topluluğu ve Grup Yorum sahneye çıktı.

Liseli Gençlik Şenliği

Liseli Gençlik Umuttur Dergisinin İstanbul liselerinde düzenlediği "Savaş" konulu öykü, şiir, karikatür yarışmasında dereceye girenlere ödülleri 10 Haziranda düzenlenen bir şenlikle verildi.

Örgütlenmeye vurgu yapılan açılış konuşmasında, ABD'nin karşısına liseliler olarak çıkmalıyız denildi. Gençliğin sorunlarının dile getirildiği konuşmanın ardından dereceye girenlere ödülleri, şiir dalında şair İbrahim Karaca, öykü dalında Tavır dergisinden Gamze Mimaroğlu, karikatür dalında Leman Dergisinden Sefer Selvi verdi. Daha sonra sahneye Cem Kültür Sanat Müzik Grubu, Ekrem Ataer, Grup Liman ve Özgürlük Türküsü çıkarak türküler söylediler. Liseli gençlik türkülerine halaylarla eşlik ederken, 200 kişinin katıldığı şenliğe İstanbul Gençlik Derneği mesaj gönderdi.

Filistin, Amerikan Haritasına Teslim Olmuyor

ABD'nin ve AB'nin baskısıyla Başbakanlığa Mahmud Abbas'ın getirilmesinin ardından yürürlüğe sokulan ve "Yol haritası" adı anılan tasfiye planı, Filistin halkının direnişiyle karşılaştı.

Filistin ve İsrail arasındaki çatışmalar, geçen hafta yoğunlaşarak sürdü.

Filistinli örgütlerin Başbakan Abbas tarafından Akabe'de İsrail ve ABD'ye verilen sözleri ve yol haritasını tanımadıklarını açıklamalarının ardından, Gazze Şeridi'ndeki geçiş noktası Erez'de, Filistinli savaşçılar İsrail askerlerine bir saldırı düzenlediler. 7 Haziran'da yapılan bu eylemin sorumluluğunu HAMAS, İslami Cihad ve El Aksa Şehitleri Tugayı birlikte üstlendi. Filistinli liderler yaptıkları açıklamada "Bu operasyon Akabe propagandasına rağmen, işgal sürdükçe direnişin de devam edeceğini gösteriyor" dediler.

İsrail, 10 Haziran'da, Mahmud Abbas İsrail'e verdiği sözleri geri alıncaya kadar Abbas'la görüşmeyeceğini açıklayan HAMAS'ın liderlerinden Abdülaziz Rantisi'ye karşı bir saldırı düzenledi. Rantisi'nin içinde bulunduğu araca düzenlenen saldırıda yakında bulunan iki Filistinli katledilirken, 27 kişi yaralandı. Rantisi de saldırıdan yaralı kurtuldu.

HAMAS, saldırıya karşı misilleme hakkını

kullanmakta gecikmedi. 11 Haziran'da Kudüs'te 18 yaşındaki bir HAMAS savaşçısının gerçekleştirdiği feda eylemi sonucu 17 İsrail'li öldü.

İsrail feda eyleminin hemen ardından helikopterlerini havalandırarak Gazze'ye karşı saldırıya geçti. Sadece ilk günkü saldırı sırasında 10 Filistinli katledildi.

Geçen hafta boyunca Filistinlilerin cenazelerini kaldırmak veya protesto için yaptıkları her kitlesel gösteride, "İntifada sürecektir!" sloganları duyuldu.

"Yoketme" Emri!

Eylemlerin ardından İsrail hükümeti orduya "HAMAS'ı yoket!" emri verdiğini açıkladı. 12 Haziran'da Gazze'de özellikle HAMAS'ın örgütlü olduğu semtlere havadan füze saldırıları yapıldı, ona yakın Filistinli katledilirken onlarca kişi de yaralandı.

Gerçekte ABD, AB ve Rusya'nın hazırladığı "Yol Haritası"nın da amacı bu. Sadece yoketmeyi, tasfiyeyi daha "kansız" biçimde gerçekleştirmeyi amaçlıyordu. Ama ABD'nin, AB ve Rusya'nın direnişin olduğu noktada, bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da "kanlı yoketme" saldırılarına da örtülü veya açık onay verecekleri açıktır. Filistin'in işgalden kurtuluşunun Filistinlilerin birleşik savaşının dışında hiç bir yol haritası yoktur.

Stratejilerinde, ittifaklarında bir çok farklılık var. Ama ortak düşmana karşı ortak mücadele içindeler. Filistin davasının şu anki en önemli meselesinin bu tasfiye planını bozmak olduğu açık; işte bu noktada üç örgüt diğer konuları, diğer "gündem"lerini ve farklılıklarını geri plana çekerek bu doğrultuda birlikte o eylemi gerçekleştirdiler.

Türkiye solunda böyle bir sahneye biz, ancak hafızamızı oldukça gerilere götürdüğümüzde rastlayabiliyoruz. Mahirler böyle davranabilmiştir. Örgütlerin bu şekilde bir araya gelişlerinin tek örneği THKP-C ve THKO önder ve savaşçılarının Kızıldere eylemidir.

Bir yandan tüm emperyalistlerin uzlaşıp yürürlüğe koyduğu "yol haritası", bir yandan siyonizmin vahşi saldırıları. Filistin davasını yoketmek için tüm yollar kullanılıyor; ve bu koşullarda Filistinliler doğru olanı yapıyorlar. İmha saldırısına karşı birlikte direnişi örgütüyorlar.

Üç örgütün bayrağının yanyana olduğu o görüntü, Türkiye soluna da bir şey anlatıyor mu acaba?

Birlikte direniş;

7 Haziran'daki eylemin ardından saldırıda şehit düşen üç savaşçının görüntüleri yayımlandı. HAMAS, İslami Cihad ve El Aksa örgütlerinden üç savaşçı yanyanaydılar; arkalarında üç ayrı örgütün bayrağı yanyana asılı.

Siyonizmin ve Amerika'nın planını bozmak için birlikte hareket ediyorlar.

Sayı 64

18

15 Haziran 2003

KİM BUNLAR?

Geçtiğimiz hafta büyük gazetelerde tam sayfa bir ilan yayınlandı. 12 patron örgütünün verdiği ilanla, Genelkurmay'a karşı hükümete destek sunuluyor, bol bol AB'nin nimetleri anlatılıyordu.

AB'nin "nimetleri" külliyan yalan olduğu için alıntı yapmayı gerek duymuyoruz.

Peki kim bunlar, ne isterler, neden AB'cidirler?

İlanda imzası olanlara bakalım; **TOBB, TÜSİAD, İKV, TİSK, İTO, İSO, TİM, ÜND, YASED, DEİK, TÜRSAB, İMKB.**

Tümü, halkımızı sömüren, aç bırakan bir avuç asalağın kurduğu ve burjuva medyanın "sivil toplum kuruluşları" adını taktığı işbirlikçiler takımı. Bu kez aralarına "işçi sendikası" sıfatlı birilerini alamamışlar. AB'cilerden Hasan Cemal "keşke TÜRK-İŞ ve DİSK de olsaydı" hayıflanması ile; "böyle olmuyor, gerçek niyetimizi gizleyecek vitrinler lazım" demeye getiriyordu.

Elbette DİSK'in olmaması olumluluktur. "Biz TÜSİAD'la aynı bildiriye imza atmıyoruz" demesi de bir olumluluktur, ama bugüne kadar patron örgütleriyle yapılan toplantıların, emekçilerin haklarının nasıl masa başında satıldığıının, iş yasasının nasıl kendilerinin zımnı onayı ile çıkarıldığının özeleştirisi değildir. Türk-İş ise, esas olarak Genelkurmaycılığından kaynaklı olarak bildiriye imza atmadığı için, Genelkurmay'ın bağımsızlıkçılığı ne ise, onunki de odur.

Demokratikleşme Yalanının Arkasına Gizlenen Sömürü Çıkarları

Gerçek niyetleri, ülkemizi Avrupa emperyalist tekellerinin sömürü alanı haline getirmek ve buradan kendilerine düşecek paydır. Avrupa emperyalist tekelleri ile ortaklıklar, temsilcilikler AB süreci ile birlikte daha da yoğunlaşacaktır. Bugüne kadar "AB" denildiğinde sadece "insan hakları, demokrasi" gibi kavramların ve bu çerçevedeki yasal düzenlemelerin tartışılması da bu politikanın bir parçasıdır.

Çünkü AB, bu vitrinin ötesinde, ekonomik alanda da bir dizi yasal düzenleme ile tekellerin önünü açtırmıştır. IMF yasaları, aynı zamanda AB'nin de istediği yasalardır. IMF'nin eksik bırak-

tıklarını "AB'ye uyum" paketleri tamamlamaktadır. Bu yönünün tartışılmaması, ilanı verenlerin ve AB'ci iktidarların işbirlikçiliğini gizlemek içindir. Şu 12 patron örgütünün Türkiye'de demokrasi, insan hakları istediğine kimi inandırabilirler; 12 Martlardan 12 Eylülle cuntaları destekleyen, şimdi gülme sırası bizde diyen bunlar değil mi? İşçilerin kazanılmış haklarını büyük bir pervasızlıkla yok eden bunlar değil mi? Ülkede ne kadar hukuksuzluk, adaletsizlik, katliam, işkence varsa destekleyen, devrimcilerin yok edilmesi için trilyonlar harcayan bunlar değil mi?

İşbirlikçilik En Temel Özellikleridir

Avrupa ya da Amerika fark etmez, hangi emperyalist önlerine fazla kemik atıyorsa, onun çanağını yalarlar.

Amerika'da bir patron örgütünden öte, bir ülkeyi yönetenlerin yapacağı görüşmeler yaptıktan sonra dönen TÜSİAD Başkanı Tuncay Özilhan, Türkiye'ye Ortadoğu politikasında ne yapması gerektiğini dikte ettiriyordu. İran'a, Suriye'ye karşı hangi politikayı izlemesi gerektiğini anlatıyordu;

"Türkiye, ABD'nin Ortadoğu politikasıyla uyumlu bir politikaya yönelmeli. İran ve Suriye konusunda beklentilerine cevap vermeli. En azından ABD politikasına ters düşmemeli..."

Kim adına söylüyor bunları; elbette Amerika adına. Kısaca Amerika ne görev veriyorsa yapmalıyız diyen TÜSİAD'la aynı günlerde, Amerikalı 'karanlıklar Prensi' Perle konuştu:

"İran ve Suriye konusunda Türkiye'nin desteğini arayacağız, bu desteğin gelmemesi ilişkiler açısından felakete yolaçacak bir dargörüştülük olur."

Perle ile Özilhan arasında fark var mı? Yoktur. TÜSİAD Amerika adına Türkiye'yi tehdit ediyor, işbirlikçiliği eline yüzüne bulaştıran Genelkurmay ve AKP iktidarını uyarıyor.

"Esir Şehrin" Şişgöbeklerinden TÜSİAD'ın Şişgöbeklerine

TRT'de bir süre önce "Esir Şehrin İnsanları" isimli, Kurtuluş Savaşı yıllarındaki İstanbul'u, namuslu ve vatansever bir aydının (Kamil Bey) yaşamıyla anlatan bir dizi yayınlandı. Kemal Tahir'in eserinden filme çekilen dizideki tiplerden

Sayı 64

19

15 Haziran 2003

biri de, kendi karısı ve kızları dahil her şeyi işgalci İngilizler'e peşkeş çeken ve bunun karşılığında, ticaret yapma, kasasını doldurma ayrıcalığı kazanan bir "işadamı" idi. Kamil Bey'in eniştesi olan bu işbirlikçi tiplmesini bugün, sözkonusu ilanları veren patron örgütlerinde bolca görebilirsiniz.

Aynı işbirlikçilik, aynı ahlaki çürüme, yozluk, değersizleşme karşımıza "işadamı" kılıfıyla çıkmaya devam ediyor. Dün İngiliz kucağına oturan "enişte"nin yerinde, bugün Amerika ve Avrupa kucağına oturan Sabancılar, Koçlar, Eczacıbaşılar, Zorlular, Aydın Doğanlar... var!

Aralarındaki fark; 1920'lerin patronları, lüksün, ihtişamın göstergesi olarak uzun kürk yakalı paltolar giyen, yedikçe şişen tiplerdi, bugünküler kürk yakalı paltoların üzerine "çağdaşlık, demokratlık" kürkü geçirdikleri için suretleri başka başkadır.

En temel ortak yanları olan işbirlikçilik ise aynen sürmektedir. Hem de 1920'lerdeki kadar kaba ve aleni olarak. Amerikan imparatorluğunun işgalde, hukuksuzlukta kabalaşması, alıştırmak ve kanıksatmak için alenileştirmesi ile birlikte, ülkemizdeki işbirlikçiler de, alenileştiriyor. Onlar da kanıksatmayı, "milli çıkarlarımız" demagojisi ile yapıyorlar.

O gün de bağımsızlık diye yollara düşenler, mapuslarda yatanlar, ölenler; "bir avuç çapulcu, asi" idi, bugün de. O gün de bağımsızlığı savunanlar aptal diye nitelendiriliyordu, bugün de "çağı geçmiş ideolojilerin esiri" deniliyor.

Ama buna rağmen ne "Bağımsız Türkiye" şiarıyla meydanları dolduranlar, ölümleri göze alanlar tükeniyor, ne de işbirlikçiliği, Amerikancılığı Türkiye halkına kabul ettirebiliyorlar.

Geçtiğimiz günlerde yayınlanan, bir ABD kuruluşu tarafından yapılan bir anket bu gerçeği bir kez daha teyid etti.

ABD'nin Pew Araştırma Merkezi'nin yaptığı araştırmaya göre; Türkiye'de halkın **yüzde 82'si ABD'ye olumsuz bakıyor, yüzde 71'i de Amerika'nın Türkiye için bir askeri tehdit olduğuna inanıyor.** Bugün için AB konusunda "AB'ye girersek iş olanağı doğacak... Demokrasi, hak ve özgürlükler genişleyecek..." gibi aldatmacalar nedeniyle bu oran daha düşük olsa da, AB gerçeğinin her geçen gün ortaya çıkmasıyla birlikte fark olmayacaktır. Bu aldatmacada, "Kamil Bey" in namusunu taşıma cüretini gösteremeyen AB'ci mandacı aydınları katkılarını inkar etmemek gerekir! Ama bu ülkenin "Kamil Bey"leri de çoğalacaktır.

TAYYİP'İN GALAKSİSİNDEN HABERLER

Emperyalist Tekellerin Gözü Aydın AKP Gece Gündüz Sizin İçin Çalışıyor

"Doğrudan Yabancı Yatırımlar Yasası" 5 Haziran'da TBMM'den geçerek yasalaştı. Yasanın en temel hedefi; madenler, ormanlar, su kaynakları olmak üzere uluslararası sermayenin, yani emperyalist tekellerin ihtiyaç duyduğu "girdi"lerin temin edilmesi.

Bu yasaya göre, emperyalist sermaye şu ayrıcalıkları, daha doğrusu talan özgürlüklerini elde ediyor:

- 1- Herhangi bir alanda yatırım yapmak istediğinde artık izin şartı olmayacak, sadece "ben şuradaki su kaynağı kullanarak, şöyle bir fabrika kuruyorum" demesi yetecek. Araştırmalar gösteriyor ki, emperyalist sermayenin en çok rağbet gösterdiği alanlar, maden, su ve enerji. Türkiye'de bol olan, ama hiçbir iktidar tarafından ülke çıkarları için değerlendirilmeyen ne varsa, şimdi emperyalistlerin önüne altın tepside sunuluyor. Bu kaynaklara, kaynağında sahip olma hakkı elde ediyor tekeller.
- 2- Karlarının tümünü, hiçbir gerekçe göstermeden yurtdışına nakledebilecek. "Yabancı sermaye gelecek, ülke kalkınacak" diyenlerin kulakları çınlasın.
- 3- Başka ülkelerden personel çalıştırabilecek. Yani AKP'nin "insanımıza iş sahası açılacak" yalanına inanmayın, emperyalist tekel, en ucuz işgücü neredeyse onu çalıştıracak. İster Türkiyeli ister Singapurlu. Tabii, buna teknolojiyi kullanan nitelikli elemanı yanında getirmesini de ekleyin.
- 4- Emperyalistler hiçbir koşula bağlanmadan mülk edinebilecekler. "Vatan bölünmez, bir karış toprağımızı vermeyiz" diye onyıllardır halkı katledenler, bir karış değil, dönüm dönüm satacaklar toprakları. Tabii o toprağın altındaki madenler de hediyesi!

Emperyalist sermayeye karlı yatırım alanları açmak için aynı süreçte SİT alanlarını satışa açan, "Hazineye Ait Taşınmaz Malların Değerlendirilmesi ve Katma Değer Vergisi Kanunu"ndaki değişikliği de eklerseniz, ortada tekeller için sorun kalmıyor, nereyi isterlerse yağmalama özgürlüğüne sahipler.

Tüm bunlara doğanın nasıl tahrip edileceğini, Bergamalılar gibi toprağına sahip çıkanların nasıl terörist ilan edileceğini eklemeyi de unutmayın.

Dikkat edin, Meclisten çıkarılan tüm bu yasalar **IMF'nin istekleridir.** IMF'ye karşı çıkanlara "başka galakside yaşıyorsunuz" diyen Tayyip Erdoğan'ın hangi galakside yaşadığı açık değil mi? O emperyalist tekellerin hizmetkarlarının galaksisinde yaşıyor.

Diyanet'ten Alevi Halkımıza Hakaret: “Cemevi cümbüş yeri” İrkçi, Mezhepçi Oligarşi Konuşuyor

Diyanet İşleri Başkan Yardımcısı Necati Tayyar Taş'ın, “Cemevi cümbüş yeri” sözleri Alevi halkımızın haklı tepkisi ile karşılaştı. Bu kafa bir dine, bir inanca sahip olabilir mi? Hangi dinde, inancı farklı olana hakaret et diyor?

Ama bu zihniyet ne sadece Diyanet'e aittir, ne de gericilere. Bu hakaret esas olarak devletindir. Osmanlı'dan bu yana sünni mezhebin temsilcisi olan devletin zihniyetidir bu. Dil diyanetçinindir, ama beyin ona ait değildir. Beyin oligarşinin beynidir. Kendisi gibi düşünmeyen, kendi istediği gibi yaşamayan bütün halk kesimlerini, muhalifleri baskıyla, terörle sindirmekten başka hiçbir şey bilmeyen oligarşinin zihniyetidir bu.

Bin yıldır katliamlarla, baskı yasalarıyla, kimi zaman da yok sayarak alevi halkımız sindirilmeye çalışılmış, alevi olduğunu dahi söyleyemez duruma getirilmiştir. Özellikle Gazi ayaklanmasının ardından düzen, sistem içinde kalmak koşuluyla, kısmi bir örgütlenmeye izin verse de, baskısını hiç eksik etmemiştir. Devletin gözünde, alevi halkımızın yaşadığı gecekondu mahalleleri her zaman isyan bölgeleri, her zaman terörle susturulması gereken yerlerdir.

Sünni devlet anlayışı

Sünni devlet anlayışı hiçbir iktidar döneminde değişmez. İster, alevilikten en çok sözeden CHP, isterse alevi halkımıza düşmanlığı tescilli AKP gibi partiler, hiçbirinin örneğinin alevi halkımızın inancını yaşayabilmesinin, ibadetini özgürce yapabilmesinin önündeki engelleri kaldırmayı aklından bile geçirmez. Bu düzenin mahkemeleri, “alevi” adıyla dernek kurulamayacağını dahi söylemiştir.

Çünkü alevi muhaliftir, tarihi, doğası gereği zulme karşıdır. Onyıllardır devrimcilerle ilişkilerinden dolayı bu özellikleri kimi zaman sınıfsal bir bilinçle ortaya çıkar ayaklanır, baskının yoğun olduğu kimi dönemlerde gerilese de hep vardır. Böyle olunca, aşağılanmalı, bastırılmalı, ezilmeli, susturulmalı ki, özünü unutsun.

Devletin bu ırkçı, mezhepçi zihniyeti Diyanet'te böyle ifadesini buluyor.

AKP, bu diyanetçiyi görevden almayı düşünüyor mu acaba?

Almaz, çünkü o da mezhepçidir, ırkçıdır. Alevi halkımıza düşmandır. Bakmayın siz kardeşlikten, halkın her kesimini kucaklamaktan söz etmesine. Yalandır.

Alevi Örgütlenmeleri;

Laik-Şeriatçı Oyunundan Kurtulmalısınız

Kimi alevi örgütlenmeleri, Diyanet'in yaklaşımını şeriatçıların tavrı olarak değerlendiriyor. Onlarda daha kaba olarak ifadesini bulsa da, ifade ettiğimiz gibi devlet politikasıdır. Devlet, MGK'dır, hükümetlerdir, bürokrasidir; egemen sınıfın baskı aracıdır.

Bu gerçek görülmediğinde aynı devletin kimi güçlerinden medet umuluyor. Örneğin, Pir Sultan Abdal Derneği Başkanı Diyanet'e ayrılan paydan, alevilerin yok sayıldığından yakınıyor ve Cumhurbaşkanı Sezer'den medet umuyor. Ama Sezer “devlet” ve yapması gerekeni yapıyor; randevu taleplerini dahi kabul etmiyor. Kabul edip “he, hı, tamam” da diyebilirdi, ama sonuç değişmezdi.

Laiklik-Şeriatçılık ekseninde şekillenen politikalar, “ideoloji”den kurtulmadıkça bu açmaz sürecektir. Bu çizgi alevileri nereye götürdü; MGK'nın iktidar kavgasında şeriatçılara karşı kullanacağı, yedekleyebileceği “çantada keklik” gördüğü bir güç haline getirdi. Alevi halkımız katliamcı MGK'nın politikalarına alet edildi.

Alevi dernekleri bazında ise, Kerbela'nın bombalanmasının protestosuna dahi en fazla 30 kişiyi toplayabilme sonucu yarattı. Bir halkın dinamikleri sadece baskıyla, katliamla yok edilmez. Kimi zaman bu yöntemler ters teper, zulme isyan büyür. Ama daha sinsi ve tehlikeli olan, düzenin oyunlarına aldanmaktır.

Ne MGK'nın ne CHP'nin alevi halkının haklarıyla, demokratlıkla, laiklikle alakası yoktur. Tüm bunlar iktidarlarını korumanın, iktidar olmanın basit propaganda araçlarıdır sadece.

İşte Dersim'de geçen hafta yaşanan olay;

Dersim'deki jandarma terörü, CHP heyeti tarafından “münferit” olarak nitelendi ve “*bu olayı unutuyoruz*” denildi. Onlar, Maraşları, Sivasları, Çorumları, Gazileri de “unutmuşlardı”. Ne zaman ki, seçim gelir, birkaç alevi adayı vitrine çıkarır, oy ister. Ve Alevi örgütlerinin çoğu bu CHP'nin ‘oy’a ulaşma aracına dönüşür.

Şeriatçılık-Laiklik düzenin oyunudur. Bu yoldan alevi inançtan halkımız ne en doğal haklarını kazanabilir, ne de zulüm, baskı son bulur.

Bu gerçekler görülmezse katledilmeye, yok sayılmaya devam edileceğiz demektir.

Amerikan İmparatorluğunun Ortadoğu Operasyonu Sürüyor

- ✗ **Suriye tamam gibi; Bir halkın iradesi tehditle nasıl teslim alınır?**
- ✗ **İran için BM Desteği; BM Irak'taki rolünü oynuyor!**
- ✗ **İngilizler eski kralı Irak'a gönderdi, "demokrasi" Amerika istediği zaman gelecek!**
- ✗ **AKP "reel politika"nın gereğine devam; Powell'den Gül'e; "Aferin, Arapları bizim adımıza tehdit etmeye devam et!"**

Amerikan imparatorluğunun Ortadoğu'yu teslim alma operasyonu, işgalle bitmedi. Suriye'den İran'a, Filistin'den diğer Arap ülkelerinin teslim alınmasına kadar çeşitli yol ve yöntemler kullanılarak sürüyor.

Bir Halk Tehditle Böyle Teslim Alınıyor

Irak'ın hemen ardından imparatorluğun yöneticileri hatırlanacağı gibi her gün yaptığı açıklamalarla Suriye'ye yönelik operasyonu başlatmıştı. Bu operasyonun mutlaka askeri işgalle sonuçlanması gerekmiyordu elbette. Nitekim, kimi gelişmeler Suriye'nin tehditlere boyun eğme noktasında ciddi yol aldığını gösteriyor.

Önce, 5 Haziranda emperyalist petrol tekelleri ile yapılan bir anlaşmaya bakalım. Suriye, bu anlaşmayla ilk kez topraklarını emperyalist petrol tekellerine açmış oldu. Suriye, ABD, Kanada ve AB ülkeleriyle petrol arama anlaşmaları imzaladı. Askeri işgalin amacı da o ülkenin kaynaklarını ele geçirmek, pazarına hakim olmak değil mi zaten? Tekellerin arkasından IMF girecektir. Ve elbette onun meşhur teslimiyet programları.

Bu anlaşma işgalin resmi olarak başladığının göstergesidir. Nitekim Suriye'den istenenlere yönelik açıklamalar da bu yöndedir.

Beşar Esad'ın, "İraklıların sınırdan geçişine izin vermedik. Sizin 50 aranan Iraklı listeniz varsa, bizim 200 aranan Iraklı listemiz var..." açıklamaları ve yine Esad'ın, "Lübnan'dan çekilebiliriz..." açıklaması buna örnektir. Ki, Lübnan'dan

çekilmesinin konusu, Amerika'nın bölge gücü İsrail için hayati önemde bir konuydu.

"Saddam'ın sonundan ders alın" sözleriyle başlayan tehditler zinciri en azından bugün için sonuç vermiş oldu. Bir halkın iradesi, böyle yok ediliyor. Sömürü böyle dayatılıyor. Pazarları böyle ele geçiriliyor, yeraltı yerüstü kaynaklarına tam bir mafya usulüyle böyle el konuluyor.

BM, İran Operasyonunda Yine Devrede

İran'a yönelik tehditler sürüyor. ABD yönetiminin yapılan tehdit açıklamalarının yanısıra, Amerikan basınına sipariş edilen haberler aracılığıyla, ABD ordusunun havadan, karadan, denizden İran'ı kuşatma altına aldığı, Irak'taki 200 bin askerin harekete geçmeye hazır olduğu, Hamaney'e yönelik suikast hazırlığı yapıldığı, 'halk ayaklanması' çıkarmak için girişimlerin başlatıldığı... ve daha onlarca haber tehdit aracı olarak piyasaya sürülüyor.

Bu haberlerde kimi noktalar gerçek de olabilir, ama şu an için tehdit gücünü artırma amaçlı olduğunu söylemek daha doğrudur.

Bu arada İran'da da kullanılacak güçlerin hazırlıklarına başladı Amerika. Azeriler, Kürtler ve Halkın Mücahitleri ilk elden Amerika'nın kullanmayı hedeflediği güçler arasında bulunuyor. İran içinde kimi reform istekleriyle yapılan gösteriler de bu noktada Amerikan imparatorluğunun amacıyla bütünleşiyor. Elbette İran rejimine karşı halkın reform talepleri demokratik taleplerdir, haklıdır. Ancak bunun tam da abluka altında ve ABD'nin halkı kışkırtmaya çalıştığı bir ortamda gündeme getiriliyor oluşu, haklılığına gölge düşürmektedir.

Öte yandan malum kuruluş, BM harekete geçti. "Üluslararası kurumlar" aldatmacasının en boyutlusu olan Birleşmiş Milletler'in, emperyalistlerin, özellikle Amerikan emperyalizminin hizmetinde bir kurum olduğu bu sayfalarda en çok yazılan gerçeklerden biridir. Bu gerçek artık geniş halk kitleleri tarafından da görülmektedir.

Irak'ın işgalinin yasallaştırıldığı BM kararının ardından bu kez ABD'nin yeni hedefine odaklanan BM üzerine düşeni yapmaya başladı. Baha-ne yine "nükleer-kimyasal silahlar" ve yine BM'nin ikiye bölünmüş kurumları raporlar hazırlıyor.

Klasiktir; BM bu tür raporlarda gerçek yüzünü açık etmemek için muğlak ifadeler kullanır ve

yoruma açık olan bu tür ifadelerin askeri ekonomik gücü elinde bulunduran emperyalistlerce kendi istedikleri gibi yorumlanacağını da bilir. Bir nevi halkları aldatmanın, “objektif” hava vererek işgallere, saldırılara zemin hazırlamanın oyunudur bu.

BM’ye bağlı Uluslararası Atom Enerji Ajansı (IAEA), hazırladığı raporla, **“İran’ın, kendilerine bilgi vermeden nükleer materyal işlediğini”** söyledi ve yükümlülüklere uymadığını söyledi. Buna göre, İran’ı Nükleer Silahsızlanma Anlaşması’na uymamakla suçlayabilecek.

Raporda, söz konusu nükleer materyalin miktarın fazla olmadığını belirterek, “İran ile işbirliği halinde sorun çözülecektir” dedi. Ve halen IAEA denetçileri, raporunu açıkladıktan sonra, İran’a giderek nükleer tesislerde incelemeler başlattı.

“İşbirliği halinde” ifadelerini Irak ile ilgili raporlardan da biliyoruz. Sonra “aldatıldık” açıklaması yaptılar. Sen, bir ülkenin işgaline zemin hazırla, pervasızlığın önünü aç, onbinlerin ölümünün ortağı ol, sonra da aldatıldık; emperyalistlerin katliamlarını onyıllar sonra kabullenip özür dilemesindeki riyakarlık gibi.

Elbette politika olarak ABD’nin demagojilerini boşa çıkarmak anlamında bunlar da kullanılır ama İran’ın, **“bu anlaşmayı ihlal edecek hiç bir şey yapmadık”** demesi, **“programa ilişkin tüm soruları yanıtlayabileceklerini”** açıklaması da çözüm değildir.

Kitle İmha Silahları Yalanı Tartışılıyor

Dünya basınında, işgalin gerekçesi haline getirilen, Irak’ın kitle imha silahlarına sahip olduğu yönündeki Amerikan-İngiliz yalanları tartışılıyor. Ortaya çıkan gelişmeler tek kelimeyle en ilkel, kaba haliyle nasıl yalan söylendiğini gözler önüne seriyor.

BM, **“bizi aldattılar”** derken, BM silah denetçisi Alman Peter Franck, **“Irak’ın kitle imha silahlarına dair ABD’nin sunduğu kanıtların büyük bir blöf olduğunu”** açıklıyor, denetçilerin başı Blix, ABD ve İngiltere’yi **“yalan istihbarat verdikleri”** için kınıyor. Tepkiler bunlarla sınırlı değil elbette, örneğin, 1991-98 arası silah denetçilerinin şefi olan Scott Ritter, **“Bush ve Blair yalanlarını itiraf etsin”** açıklaması yaparken, ABD Savunma Bakanı Donald Rumsfeld’in yalanını eleştirerek, Saddam Hüseyin’in kitle imha silahlarını “iz bırakmadan” imha etmesinin mümkün olamayacağını söylüyor.

Amerikan CNN’in bir haberi ise, ABD Savunma Bakan yardımcısı Paul Wolfowitz’i doğrular nitelikte. CNN, Pentagon’un, Irak’ın elinde bu silahların olmadığını Aralık 2002 tarihli bir istihba-

rat raporuyla bildiğini duyurdu. Hatırlanacağı gibi Wolfowitz, bir dergideki yazısında, **“kitle imha silahları en geçerli iddia olduğu için bunu öne sürdük. Irak’ı vurmak için sadece bahaneydi. Savaşı haklı göstermek için bürokratik nedenlerle öne çıkarıldı. Herkesin üzerinde uzlaştığı konu olduğu için buna yoğunlaştık.”** demişti.

Bush’un ortağı Blair’in, Irak’ı suçlayan o meşhur dosyaları nasıl hazırlattığı da artık biliniyor. İnternette çalınan bir öğrencinin tezini BM’ye taşıyıp “müthiş kanıtlar” sunan emperyalistler, söz konusu dosyanın yeterince abartılmadığını düşülmüşler ve Blair bizzat 6 kez yeniden hazırlanması emrini vermiş.

Elbette tüm bu tartışmalar, ortaya çıkan ve çıkacak olan gerçekler, emperyalistlerin denetimindeki “uluslararası kurumlar”da Bush ve Blair’in yargılanması sonucunu doğurmayacaktır. Ancak kendi aralarındaki çelişkiler buna zemin oluştursa bir olasılıktır.

Ama emperyalizmin politika tarzı ve ahlaki herkesin gözleri önüne serilmiş durumda.

Bu nedenle, “kitle imha silahı var mıydı, yok muydu” tartışmasına sıkıştırmak, sanki olsaydı işgal haklı olacaktı gibi bir sonucu doğurur ki, temelden yanlıştır. Hiçbir koşulda işgal haklı olmaz ve halklar nezdinde mahkum edilmiştir.

KDP Sözcüsü Hangi Dilde Konuşuyor? Amerikanca Olmasın!

KDP Sözcüsü Hoşyar Zebari, ABD’ye “Şimdi beyzbol oynama zamanı” mesajı vermiş.

Ne demek istediği tam olarak anlaşılmıyor, ancak bu sözü, ABD’nin hükümet kurmayı erteleyip, “demokrasi, özgürlük” ben istediğimde olur, dediği toplantıda söylemiş olmasından, “demokrasi” istediği anlaşıyor!

Bunun, Kürt diliyle, kültürüyle, Irak halklarının kültürüyle ne alakası var! Bu dili Amerikan kültürünün taşıyıcısı dizilerden tanır herkes.

Ne çabuk öğrendiniz Amerikanca konuşmayı, meramınızı onların diliyle anlatmayı?

Hoşyar Zebari neden, Bremer’in karşısına diki-lip, ülkemizi terk edin, biz kendi kendimizi yönetebiliriz, hükümetimizi seçebiliriz, diyemiyor?

Diyemez, çünkü sen “özgür Kürdistan”ı, işgalle bütünleştirmişsen bunun da bir bedeli olur. En düz ifadeyle ona tabi olursun. O ne zaman haydi demokrasilik oynamaya derse, sen de sahaya inersin. Amerikanca konuşmanın da faydası yoktur. Amerikan çıkarları neyi gerektirirse o olur. Ya da direnir, işgalciye karşı özgürlük, bağımsızlık savaşı verirsin.

Irak dünyaya açılıyor!

İki gün üst üste burjuva medya bir haber verdi; Iraklı 5 genç Rock grubu kurmuş, hem de İngilizce şarkılar söylüyormuş, hayalleri Amerika'da liste başı olmakmış, saç modelleri, giyimleri ile zaten çağdaş dünyaya ayak uydurmuşlar... Irakın adını artık savaşlarla değil, müzikle duyurma amacındalarmış, bunun için bütün zorluklara göğüs gereceklermiş...

İyi; demek ki artık Irak'ta öyle göstermelik de olsa hükümete gerek yok, böyle 5-10 rock grubu daha çıkarıp İngilizce şarkı söyletirlerse sorun kalmaz. Hatta Türkiye'nin Sertab'ı gibi, onlar da Arap kültürünün üzerine İngilizce rock geçirselardı daha başanlı olurlardı. Eh, ne de olsa tecrübeli sömürge ülkenin hali başka oluyor, onlar da sömürge ülke olma ta adım atsınlar siz görün, Erovizyonlarda nasıl Türkiye'ye rakip olurlar.

Ne "demokrasi, özgürlük götürme" ne de "kitle imha silahı vardı" safsataları bir ülkenin yıkılıp yıkılmasının bahanesi olamaz. Tartışılması gereken, emperyalizmin ahlakıdır, işgalidir, zulmüdür, "bahane olarak kullandık" diyen zihniyettir. Ve bu zihniyetin işbirlikçileridir.

Emperyalistler tarihleri boyunca hep yalan üzerine kurdular düzenlerini. Farklı olan, şimdi bunu daha kaba, pervasız yapıyorlar. O da "alıştırma-kanıksatma" politikası. İşgaller, katliamlar tarihlerine bakın, tümünde her türlü yalanı görürsünüz. Sorunun asıl önemli boyutlarından biri, bu yalanları halklara, halkımıza pazarlayan Amerikanca konuşanlardır. Basınından, politikacısına, askerine kadar ülkemizde, başka ülkelerde bunlardan bolca vardır. Mesela Doğan Medya, mesela AKP iktidarı. Mesela Türkiye Cumhuriyeti'nin Dışişleri Bakanı Abdullah Gül...

Powell: "Aferin Gül, Devam Et!"

ABD Dışişleri Bakanı Colin Powell, Abdullah Gül'e, İslam Konferansı Örgütündeki konuşmasından dolayı takdirlerini ilettili. "Büyük ilgi ve memnuniyetle karşıladık" dedi Powell. "Bu çağrılara devam etmesi" gerektiğini de belirtti.

Ne demişti Abdullah Gül İslam ülkelerine? Mealen, "yola gelin, yoksa Amerika müdahale eder" dedi. Bakıldığında, "demokrasiden, insan haklarından, baskıcı Arap rejimlerinin değişmesi gerektiğinden söz etmiş olması kulağa hoş gelebilir. Ama mesele bunu kimin, neden ve kim adına söylediğindiydi.

Bunu, faşizme yönetilen bir ülkenin bakanı söylediği için hiçbir samimiyeti olamazdı.

Bunu, ABD dayatmalarıyla paralellik kurmak için söylediğinden işbirlikçiliğın devamıydı.

Bunu, tıpkı Irak işgalinde İstanbul Toplantıları, Ortadoğu gezilerinde olduğu gibi, ABD'nin isteği ve onayı ile yaptığı için esasen konuşan Türkiye değil Amerikaydı.

Amerikanca burjuva basın, "tarihi konuşma" manşetiyle vermişti Gül'ün konuşmasını. Bunda garip bir durum yoktu elbette, onlar için "tarihi" olan Amerikanca konuşulmasıydı.

Ancak aynı şekilde Gül'ün tarihi bir konuşma yaptığının propagandasını yapan bir başka kesim de İslamcı basın idi. Her cümle üzerine teoriler yapıldı ve neredeyse AKP hükümetinin İslam dünyasının liderliği, "abiliği" rolüne soyunduğu savunuldu. İşbirlikçilik ucube teorilerle mazur gösteriliyordu.

"Gül Amerika adına konuşuyor, onların mesajlarını, tehditlerini taşıyor" dediğimizde anlamak istemeyenler Powell'in mesajına baksınlar.

Kraliyet Bağdat'a Döndü "Demokrasi" ABD İsteddiği Zaman Gelecek

Londra'da yaşayan, Irak'ın son kralı ikinci Faysal'ın varisi olan kuzen Şerif Ali Bin Hüseyin, ABD'nin izni ve İngiltere'nin tahsis ettiği özel uçakla Bağdat'a döndü.

Şerif Ali'nin ilk sözü, "bu anı tüm hayatımız boyunca bekledik" oldu.

Amerikan işgalini dört gözle bekleyenler arasına katılan kraliyet ailesi, "batı demokrasisi"nin simgesidir. Afgan kralının dönüşünü sağlayan, Bulgaristan kralının devlet başkanı olmasını sağlayan emperyalizm, hesaplarının çıkmaza girmiş olmasından dolayı, anlaşılan krala muhtaç hale geldi. Onlar için bir sakıncası yok. Emperyalist demokrasinin işkembesi genişdir; ister kral, ister diktatör fark etmez. Yeter ki, Amerikan çıkarlarının bekçiliğini yapsın.

Yankilerin Tabutlu Dönüşü

Bir önceki hafta toplam 10 Amerikan işgalci askerinin cezalandırıldığı Irak'ta saldırılar sürüyor. Tikrit kenti yakınlarında Amerikan askerlerine düzenlenen saldırıda 1'i öldü, 4'ü yaralandı.

Felluce kentinde baskılarını yoğunlaştıran, kente binlerce asker takviyesi yapan ABD saldırıya uğramaya devam ediyor. 8 Haziran günü bir cami yakınındaki Amerikan askerlerine ateş açan bir grup Felluceli direnişçiyle askerler arasında çatışmalar yaşandı. Amerika direnişler karşısında "Saddam'ın yakalanamamış olması Baas Partilileri saldırılar için cesaretlendiriyor" açıklaması yaparken 10 Haziran günü düzenlenen saldırıda bir Yanki daha memleketine tabutla döndü.

EMPERYALİST ZULÜM

imparatorluklar da yıkılır

İngiliz İşkenceciliği Basra'ya Ölüm Getirdi

“Demokrasinin beşiği” diye yutturulan İngiltere, Irak’a işgalle birlikte hünerlerini götürüyor. 1900’lü yıllardan, o topraklara yabancı olmayan, o gün işgalini, sömürüsünü doğrudan sömürge valilerinin yönetiminde sürdüren İngiltere, tecrübelerini kullanmaya devam ediyor.

İşgalcilik tecrübelerini ilk olarak Umr Kasr’da görmüştük. Direktteki Irak bayrağını indirerek ABD bayrağı çeken Yanki’yi İngiliz komutanlar uyarmış, “böyle olmaz, işgal edeceksin, ama direnişi körtükleyecek şeyler yapmayacak, halkı, onlar için ülkelerine geldiğimize inandıracaksın” demişlerdi. Ama artık “demokrasi, özgürlük getirdik” büyüsü tümünden bozulduğu için Irak tam anlamıyla sömürgeciliğin sonuçlarını en açık haliyle yaşıyor şimdi.

Eh, bu konuda da tecrübe sahibi olan İngilizler de boş durmuyor. Suyunu, elektriğini keserek, tepeden bombalayıp, halkı aç bırakarak teslim aldığı Basra’nın işgalini işkencelerle sürdürmeye çalışıyor.

İngilizler’in Basralılar’a yaptığı işkenceler evlere taşındı. Direnişçileri arıyoruz diye evleri basan İngilizler’in, evde bulunanlara hemen orada işkence yaptıkları ortaya çıktı. İşte bu işkencelerden birinde bir okul müdürü olan Abdülcabbar Musa katledildi.

Olayın tanığı Musa’nın gelini, “İngiliz askerlerinin birden evlerine daldığını, boş kalaşnikof şarjörleri bulduklarını ve dövmeğe başladıklarını anlattı ve şöyle dedi: “Evde neden şarjör var? diye bağınıyorlardı. Babam bilmediğini söyledi. Şarjörlerle en az üç kez başına vurdular. Babam acıyla bağınıyordu.”

Sonrası malum, Musa alıp götürüldü ve İngilizler tarafından “kalp krizi geçirdiği” açıklandı. Biliriz biz bu yalanı. Gözaltındaki her ölümün buna benzer yalanları vardır ve sanıldığı gibi Türkiye polisine ait değil, emperyalistlerin icadıdır. Bütün faşist rejimler de onların icatlarını kullanırlar.

Musa, tek değil, sadece bir örnektir, her ne kadar Baas rejiminin nasıl işkenceler yaptığını durmadan anlatan basın, İngiliz işkenceciğine yer vermiyor olsa da, Basra işkence kenti haline geldi. İngiltere, “demokrasinin beşiği” olarak Irak’a demokrasi götüremedi, ama işkenceciliğini taşıdı. Meşhurdur İngiliz işkenceciliği. Hatırlanacaktır, “**işkence aletleri fuarları**” ile ünlüdür İngiliz demokrasisi. Ve o fuar da “alet beğenen” Türkiye polisinin görüntüleri basında yer almıştı.

Irak’a “demokrasi” götüren Amerika, bu konuda acele edilmemesi gerektiğini açıkladı.

“Irak’ta demokrasiye geçmek için acele etmek lazım” diyen ABD Savunma Bakanı Donald Rumsfeld, **“diktatörlükten demokratik hükümete geçiş zordur. Adolf Hitler de seçilmişti. Sonuçta, seçim kesin hüküm değil. Hemen seçim, ardından diktatör modeline dönüş istemezsiniz”** dedi.

Ne dediği gayet açık; demokrasi bahane, demokrasi zannedeceğiniz bir sistem de ancak biz istersek gelir. Şu an durum müsait değil.

Evet, Amerika açısından Irak’ta “durum” henüz “hiç müsait” değil.

“Hiçbir grubun Irak halkını temsil etmediğini” söyleyen Amerika, (en iyi o temsil eder, halklar aptaldır, geridir, onlara medeniyeti, demokrasiyi öğretmek lazımdır ya!) olası bir seçim durumunda istediği hükümetin oluşmayacağını biliyor. Krallar Amerikan cephesini güçlendirmek için çağırılıyor.

Şiilerin en güçlü örgütlenmelerinden ve ABD işgaline karşı çıktıklarını söyleyen Irak İslam Devrimi Yüksek Konseyi’nin Bağdat’taki bürosu ABD askerlerince basılıp kimi belgelere el konuluyor, gözdağı veriliyor. Yetmiyor, bu gruba bağlı Bedir Tugayları’nın 20 üyesi ABD’ye roketli saldırı suçlamasıyla tutuklanıyor...

Anti-Amerikancıları baskılarla geriletme operasyonları sürdürülürken, Irak’a “sivil yönetim” hediye etmekten sorumlu ABD’li diplomat Paul Bremer, siyasi grupları toplayıp, bir sonraki emre kadar **“hükümet kurmayı erteledik, danışma konseyi kuracağız”** diyor. Beğenirseniz! ABD, bu konseye “danışarak” yönetecekmiş!.. Ne güzel demokrasi, ne güzel katilimcilik!

Ama halklar aldanmıyor. Irak halkının işgale karşı baskılanması altındaki siyasi yapıların kimi gönüllü, kimisi zorunlu olarak Amerika’ya, **“atanmış değil seçilmiş hükümet istiyoruz”** diyor. Beyaz Saray’daki hesap Irak sahnesinde nasıl sergilenecek göreceğiz. Ama “demokrasi”nin ne olduğu açık.

Demek ki, demokrasi neymiş; Amerikan çıkarlarını temsil edecek bir yapı oluşmuyorsa orada ne parlamenter demokrasiye geçilebilir, ne de gruplar halkı temsil edebilir. Ben istemeden sen seçim de yapamazsın, kendini de yönetemezsin! Emperyalistin demokrasisi, Amerikan çıkarlarıdır. En genel anlamda burjuva demokrasisi de, burjuvazinin çıkarlarının korunması demektir. Irak laboratuvarı emperyalizmin sahte anlamlar vererek, halkları aldatmakta kullandığı bütün kavramların gerçeğini göstermeye devam ediyor.

Sayı 64

25

15 Haziran 2003

bin 1000 GÜN

“Emperyalizmin
ve oligarşinin bu saldırısını
püskürtmek görevi de bizlere
düşüyor. Görev gün gün
ölümün üzerine giderek
yerine getirilecektir.”
Ahmet İBİLİ
(Ölüm Orucu şehidi)

Ya Zafer Ya Ölüm!

bölüm:1

Sayı 64

26

15 Haziran 2003

Kim bilebilirdi 20 Ekim 2000’de başlayan süresiz açlık grevinin, bininci günlere ulaşacak bir destana dönüşeceğini? Kim bilebilirdi, direniş, ölüm orucu denildiğinde artık dünya halklarının tarihinde 20 Ekim 2000’den önce ve 20 Ekim 2000’den sonra diye bir milat oluşacağını?

Cesetlerimizden dağlar oluşacağını, tabutlarımızdan kervanlar düzüleceğini kim bilebilirdi?

Sınıflar mücadelesinde kahinliğe yer yok.

Bir savaşa girildiğinde, herşey olabilir o savaşta. Aslolan kahinlik yapmak değil, hazır olmaktır “her şey”e. Tarihin akışını, mücadelenin gelişimini işte o hazırlığınız belirler.

Yenilgi, bozgun, teslimiyet veya **zafer**; çarpışan güçleri bekleyen alternatifler bunlardır.

F tipleri saldırısı, bir bozgun ve teslimiyete de dönüşebilirdi; amacı da buydu işbirlikçi iktidarın; bunun için bu kadar vahşi, bu kadar pervasız davranmıştı.

Ama direniş destanına dönüştü. Çünkü hazırdı devrimciler!

F tipleri konusunda tereddütlü solculara, zulüm saldırdığında “aradan çekilen”lere, yalpalaayanlara, uzun soluklu maratonlara soluğu yetmeyenlere karşın; devrimciler hazırды.

Ödenecek bedelin bu kadar büyük olup olmayacağı üzerine tahmin yapmamışlardı; ama bedel ödeyeceklerdi, bunahazırdılar.

“Her ne olursa olsun”, zulme boyun eğmeyeceklerdi; bunda kararlıydılar.

“Her ne olursa olsun” tüm ihtimalleri içerirdi. Ve onlar, asla hiç bir kelimeyi, gerçek anlamının dışında kullanmadılar. “Her ne olursa olsun”, her ne olursa olsun demekti. Kayıplar ilk an-

da düşünülenenden fazla olabilir- di, saldırı kimilerinde beklenmedik ölçüde boyutlu olabilir- di... Nitekim, bunların hepsi oldu. Daha fazlası da oldu.

Direniş safları azaldı, çoğaldı, yine azaldı... Cepheli özgür tutsaklar baktılar ki, tek başlarına kaldılar. Bu da “her ne olursa olsun”a dahildi. Buna da hazırđılar.

Bin direniş günü böyle doğdu. Destan böyle yazıldı. 800 yıl önce Baba İshak'tık.

Bin yıl önce Kawa'yдық. 600 yıl önce Şeyh Bedreddin. 500 yıl önce Pir Sultan'dık. 400 yıl önce Celalilerdik. 200 yıl önce Atçalı Kel Memet Efe, 100 yıl önce Çakırcalı, 80 yıl önce Mustafa Suphiler, Karayılanlar, Fatma Bacılardık.

70 yıl önce Seyit Rıza'yдық. 30 yıl önce Mahirler, 20 yıl önce Karlangaçlar, 10 yıl önce Sabolar'dık.

Şimdi Fıratlar, Gülsümanlar, Sevgiler, İbililer, Gültekinler, Yusufiler, Şengüller olma zamanıydı. Bin günün destanlaşmasını yazacağız bu dizide. Destanı yaratanları... Gözlerinizi kapatın düşünün açlık, zulüm içinde geçen bin günü... Bin gün... Düşünün... Destan başlıyor...

F tipi hapishaneler, hücreler aylardır tartışılıyordu. Lehte ve aleyhte söylenmedik söz kalmamıştı neredeyse. F tipleri ve hücreler gerçeği, devrimci basında yer alıyordu sadece. Burjuva medyada ise, F tipleri reklamları vardı. Herkes konuşmuştu; söz sırası tutsaklardaydı. Tutsaklar sözlerini açıklıkla söyleyeceklerdi.

Birinci günden önce...

Neydi mesele?

Sadece hapishaneler mi? Bütün bu kızılca kıyamet hapishanenin "tipi" üzerine mi çıkıyordu? Mesele sadece devrimci tutsaklar mıydı?

Çok tartışıldı. Oysa tartışılacak fazla bir şey yoktu.

Daha, büyük bir katliamla kapanacak o yılın (2000) başında söylemişti oligarşinin sözcüleri: *"Cezaevlerindeki hakimiyet sağlanamazsa, bu ülkede kanun hakimiyeti sağlanamaz."* (İçişleri Bakanı Sadettin Tantan, 21 Ocak 2000, Hürriyet)

"Bunu, yapmazsak devletin devletliği kalmaz." demişti Adalet Bakanı Hikmet Sami Türk. (31 Ocak 2000 Sabah)

Başbakan Ecevit eklemişti: **"Devlet cezaevlerinde otoritesini her ne pahasına olursa olsun yerleştirecek..."**

Devletin otoritesi!

Tılsımlı kavram buydu.

Peki ne içindi o otorite? O otorite IMF programlarını uygulamak içindi. O otorite Amerikayla işbirliğini sürdürmek içindi. O otorite, açlığa, işsizliğe, işkenceye karşı çıkana sindirmek, susturmak içindi.

Sormuştuk biz de: **"İşkencileri, katilleri yargılayamayan devlet, soyguncuları, dolandırıcıları yakalayamayan devlet, faili meçhulleri, kayıpları aydınlatamayan devlet,** Avrupa'ya giden uyuşturucunun yüzde 80'inin bu topraklardan geçmesini engelleyemeyen devlet, **ticaretini, adaletini mafyaya teslim etmiş devlet, sefaleti seyreden devlet, trafik katliamı karşısında bir şey yapamayan devlet,** devletliğini tutsakları katlederek mi gösterecek?" (Bağımsızlık ve Vatan, 23 Ekim 2000)

Devlet, devletliğini tutsakları katlederek gösterecekti ki, tüm halka "bakın böyle yaparım ha!" diyebilirdi.

Birinci günden önce...

Tutsaklar bildiriler yayınlıyor, açıklamalar yapıyor, saldırının kendileri nezdinde tüm halka olduğunu anlatmaya çalışıyorlardı.

TAYAD'lılar onların dışındaki sesi olarak bu gerçeği her yana yaymaya çalıştılar. Kurultaylar, yürüyüşler düzenlediler. Herkese ulaşmaya çalıştılar. "Ölümler olmadan" ayağa kalkmaya çağırdılar! O yürüyüşlerde, kurultaylarda gerçeği anlatmaya çalışanlar, aylar sonra, ölümleriyle anlatmaya devam edecek, destanın kahramanlarından olacaklardı.

Birinci gün...

Tarih 20 Ekim 2000'di.

"Demokratik tepkileri" dikate alacak bir iktidar yoktu ülkede. Direniş başlayacaktı.

Bir süre sonra ölüm orucuna çevrilecek Süresiz Açlık Grevi'ne başladıklarını ilan etti tutsaklar.

Bir ay yine iktidar cephesinin boş sözleriyle geçti. F tiplerine karşı olduğunu söyleyen sol, demokrat kesimlerin de yerinden kıpırdamaya fazla niyeti yoktu. Hatta hapishanede-

"O sözler ki, bir kez çıkmıştır ağzımızdan..."

Hiç bir saldırı bu ideolojik sağlamlıktan kaynaklanan inancımızın, geleneklerimiz, halk ve vatan sevgimizin doruklarına ulaşamaz. ...

İşte bu nedenle bugünün dünyasında emperyalizm ve işbirlikçilerinin karşısında çoğu kez tek başına kalsakta yine BİZ varız. Kimileri ihanet edebilir, teslim olabilir. Ama biz yerimizi daima koruyacak DEVRİM ve SOSYALİZM şiarlarını iktidara taşıyacağız.

... Söylediklerimizin arkasında can bedeli durduğumuzu herkes bir kez daha görecektir.

Yoldaşlar;

Zaferi Şehitlerimizle Kazanacağımız 2000 Ölüm Orucu eylemimizde halkın onuru ve dev-

rim can bedeli savunulacaktır. Bu görevi yerine getirecek olan ölüm orucu direnişçilerimizle gurur duyuyoruz. Onlar şehit düşmeleriyle kazanılacak olan zaferi iradeleri, bağlılıkları ve ölüme giderken pervasızlıkları ile daha şimdi den halkımıza armağan etmişlerdir.

"Merhaba Zafer, Hoşgeldin Ölüm" sözleriyle ölümü daha şimdiden yenen, "...Bir kefen giymek gerekirse eğer, bu asla düşmanın bize biçtiği kefenler olmayacaktır. Devrim eğer canlarımıza ihtiyaç duyuyorsa, kızıl bantlarla, kızıl bayraklarla süslenerek kefenleri giymekte tereddütümüz olmayacaktır..." diyen Ölüm Orucu direnişçisi arkadaşlarımızı coşkuyla selamlıyoruz.

19 Kasım 2000

Devrimci Halk Kurtuluş Partisi Cephesi
Tutsaklar Örgütlenmesi

ki bazı gruplar da hala “dışarıda” yapılacak şeylerden söz edip sorumluluklarını omuzlamıyordu. Teoride laf çoktu, ancak içeri ya da dışarı; her yerde direnişi geliştirmekten, büyütmekten başka yapılacak bir şey yoktu.

Yirmialtıncı gün... “Ailelerin destanı” başlıyor...

Direnişi büyütmekten başka yol yoktu. Bu gerçeğin bilincinde olanların başında Tayad’lılar geliyordu. Duyarlılıkta kimse onların kalbi ve beyniyle yarışamazdı.

Bu nedenle, dünyada bir ilki yarattılar daha direnişin başlangıcında. İçerideki tutsaklardan önce ölüme yattılar. Günler ilerleyecek, onlar başka ilkleri de yaratacaklardı.

14 Kasım 2000 günü içlerinde Gülsüman Dönmez ve Şenay Hanoğlu’nun da olduğu Tayadlılar, kızıl bantlarını kuşandılar. Günlerdir sokaklarda, kurultaylarda F tiplerinin tüm halka karşı olduğunu anlatmaya çalışırken, aynı günlerde, görüş kabinlerinde tutsaklara “*bu defa kendilerinin de ölüme yatması gerektiğini*” anlatmaya çalışıyorlardı. Sözleri ve eylemleriyle, tutarlıydılar sonuna kadar. Anadolu bilgeliği, devrimci tutsak aileleri hareketinin bilinci birleşmişti onlarda. Onların bilgeliğiyle daha da büyüyecekti destan.

Mücadeleden gerekçelerle, suni teorilerle kaçmayı alışkanlık haline getirenlere karşı bir kapan gibiydi Tayadlıların pratiği. “Daha dışarıda yapacak çok şey var, içeride ölüm orucuna başlanmamalı” diyenler, dışarıda Tayadlılarla yanyana değildi. Tayadlılar, bu tarihi görevin yükünü de omuzlayıp dışarıda açlık grevine başlıyor; bu defa da “dışarıda ölüm orucu olur mu, içeridekiler yapsın” bahanesi

duyulmaya başlanıyordu. Kaçış yoktu. İçeri-dışarı diye teoriyle oynayıp duranlar, tarihin kaydedeceği destanın dışında kalacaklardı. Uzun ya da kısa, destan yazılacaktı.

31. gün...

19 Kasım’da bir çok hapis hanede eylem, ölüm orucuna çevrildi. DHKP-C, TKP(ML) ve TİKP davasından yüze yakın tutsak direnişin simgesi olan alın bantlarını kuşandılar.

Tutsaklar, ölüm orucuna başladıkları günlerde Adalet Bakanlığına gönderdikleri dilekçelerde “zorla tıbbi müdahaleyi reddettiklerini” açıkladılar. Biliyorlardı Osmanlı’da oyun çoktu. Biliyorlardı, direnişi kırmak için her yol denenecekti. O yolları bir bir tıkamalıydılar şimdiden.

Üç siyasi hareketin tutsaklar örgütlenmesi olarak verilen ortak ilanda “*Taleplerimiz karşılancaya kadar ölüm orucu direnişimizi aynı kararlılıkla sürdüreceğiz*” deniyordu. Gerekirse öleceklerdi. Bedel ödemeleri gerekirse, ödeyeceklerdi. Değilmi ki, öncüsüydüler halklarının; saldırıya en önde göğüsleyeceklerdi.

Destanlar böyle yazılmamış mıydı hep. Her türlü cefaya hazır, her türlü yoksunluğa katlanırdı, can denirse, buyrun diyen halk aşıkları vardı binyıllardır destanlarda. Sevdaları o destanlar kadar büyüktü. O kahramanlar kadar büyük bir arzuyla istiyorlardı zaferi; ölüm onsa da ucunda. Sevdaları halktı. Vatanı. Adaletti. Aynıdır özlemleri direnişçilerin binyıllardır direnen halklarla. Aynıdır kavgaları.

Halk bitmez tükenmez bir deryadır. Nice kahramanlar çıkardı bağrından; nice destanın kanlı kızıl mürekkebi oldu. Bir gelenektir ki, bu toprakların her

bin gün’den... dönüm noktaları

➔ **20 Ekim 2000; DHKP-C, TKP(ML) ve TİKP davalarının 816 tutsak, Süresiz Açlık Grevi’ne başladı.**

➔ **14-19 Kasım 2000; TAYAD’lılar ve tutsaklar, ölüm orucuna başladı.**

➔ **29 Kasım 2000; 2. Ekip-ler ölüm orucuna başladı.**

➔ **30 Kasım 2000; Ege Tayad’lılar ölüm orucuna başladı.**

➔ **6 Aralık 2000; Türk-İş, DİSK, KESK ve Hak-İş Başkanları, “ölüm orucunu bırakın” çağrısı yaptılar.**

➔ **9 Aralık 2000; Adalet Bakanı Sami Türk, “F Tiplerinin açılmasının ertelendiğini” açıkladı.**

Aynı gün; Bir grup aydın ve TBMM İnsan Hakları Komisyonu Üyesi Mehmet Bekaroğlu’ndan oluşan heyet, direnişteki tutukluların temsilcileriyle görüştü.

➔ **11 Aralık 2000; Ecevit “Kamuoyu ilgisi devam ederse bu eylem bitmez” demeciyle direnişe karşı saldırı işaretini verdi.**

karışına kök salmıştır. Hiç kimse yok etmeyi başaramaz. Bin yıldır ezilen başak, ekilen tohumduk. Tutsaklar ölüme yattarken, hazırlıktaydı düşman; yoketmek için ekilen tohumu.

Saldırı artarak devam edecek, ama saldıranlar, beklemedikleri kahramanlıklarla karşılaşacaklardı. Tutsaklara maltalarda sıktıkları ilk kurşun, destanın başlama işaretiydi sanki...

Destanımız devam edecek...

Tecrit'te

zamana
zulme
karşı

direnış

3. yıl... 32. ay

970. gün

107 Şehit

F Tipleri Meşru Değildir!

Tecrit Meşru Değildir! Verdikleri "Ceza"lar Meşru Değildir!

Hayır; biz söylemiyoruz. Kendileri itiraf ediyor.

Her gün bir başka itiraf: Başbakan diyor ki, "çoğunluğu sağlasan da iktidar yapmıyorlar"; demokrasisi demokrasi değil.

Hem de Adalet'in en yetkili koltuğunda oturan itiraf ediyor ki; "Hukuk devleti olduğumuza bin şahit gerekir"!

Anayasa Mahkemesi'nin, Yargıtay'ın başkanlık koltuğunda oturanlar, yıllık vaazlarında "hukukun işlemediğini, hakimlerin vicdanlarıyla cüzdanları arasına sıkıştığını, adaletin tecelli edemediğini..." söyler dururlar.

Peki o zaman bu düzenin verdiği "ceza"ların meşruluğu nerede?

Hukuk devleti olduğuna bin şahit gereken devlet, şahitsiz, kanıtsız, belgesiz, onlarca yıl

hapse hangi hakla mahkum ediyor insanları?

Hükümet diyor ki, biz iktidar değiliz. Kuşku yok; aynı iktidar olamama, önceki hükümet için de geçerlidir. Kim yaptırdı o zaman F tiplerini? Hangi "gizli" güç verdi bu kararı, nasıl uygulattırdı?

Yasal olarak iktidar olmayan bir gücün teşvik ve talimatlarıyla hapishaneler yapılıyor ve bu hapishaneleri açmak için onlarca insan katlediliyor.

Onlarca insan, bu hapishaneleri kabul ettirmek için öldürülmeye devam ediyor.

F tiplerini kimlerin nasıl önerdiğini, bunu IMF programlarının uygulanabilmesinin güvencesi için dayattığını, "ya düşünce değişikliği, ya ölüm" diye nerelerde kararlar alındığını biliyoruz. Bu karar mercileri, AB'dir, ABD'dir, NATO'dur. Dış güçlerin aldığı ve ülkemizdeki iktidar olamayan iktidarlara uygulattığı bir karardır F tipleri ve tecrit. İşte bunun için meşru değildir.

Ceza yasaları, zamanında faşist Mussolini'nin yasalarından alınmıştır. Şimdi yerine Avrupa'nın ceza yasaları konulmaktadır. Kendilerine ait hiç bir şey yoktur.

DGM'leri meşru değildir. Hukuka uygun mahkemeler olmadığını kendileri bile kısmen kabul etmiş, DGM'lerden asker üyeyi çıkarmışlardır; peki o asker vesayetindeki DGM'lerin verdiği kararlar, o kararlarla onlarca yıl hapis yatırılanlar ne olacak? Cevabı yoktur. Emperyalistlerle işbirliği içinde yapmışlardır, olmuştur.

Gayri-meşru bir iktidarın her uygulaması, her kararı o gayri-meşruluğu içinde taşır.

Rastlantı mı; yasalar aynı yasalar olmasına rağmen, bütün infazcılar beraat eder, bütün soyguncular aklanır, bütün devrimciler ağır cezalara çarptırılır.

Kendi düzenleri içinde bile meşruluğu olmayan, kağıt üstündeki kendi yasalarını bile çiğneyip, MGK emirlerine ve doların gücüne göre kararlar bir "yargı" sistemi yürürlüktedir.

Bu mekanizma, aleni işkence demek olan bir sistemi uyguluyor F tiplerinde. Anayasası "işkence yasaktır" demesine rağmen.

Biz söylemiyoruz; kendileri itiraf ediyor! Yolsuzluklar, en yukarılara uzanıyor. Katliamlar en tepeden "rutin dışına çıkarak" sürdürülüyor.

Biz söylemiyoruz; kendileri itiraf ediyor gayri-meşruluklarını.

Kısacası; ne devrimcilere verdikleri onlarca yıl cezanın, ne de o cezayı "çektiler" biçimlerinin hiç bir meşruluğu yoktur. İtiraf herkeşe bir kez daha göstermiş olmalı ki, bizi katledenler, bizi tecrit edenler, Amerikancı, dış güçlerin yönlendirdiği gayri-meşru iktidarlardır.

19 Aralık katliamına ait bir gerçek daha 2 yıl sonra basında

Evet; Diri Diri Yaralarımızı Kestiler

Evet; Diri Diri Kadınlarımızı Yaktılar

Evet; Katliamcılık 107 Ölümle Sürüyor

Evet; Yüzlerce Kanıtı Yazdık, Sustunuz

Katilleri Yargılansın! Katliama Son!

19-22 Aralık katliamı ile ilgili bir gerçek daha burjuva basının sayfalarına taşındı. "Ortaya çıktı" demiyoruz, çünkü aynı gerçek, bundan tam iki yıl önce Yaşadığımız Vatan sayfalarında yayınlanmış, burjuva basın, hukukçular ve mahkemeler tarafından görülmek istenmemiştir. Nasıl bir hukuksuzluktur, nasıl bir sansür mekanizmasıdır ki, tüm dünyanın gözleri önünde gerçekleşen bir katliama ait bilgiler, ancak bir basın kuruluşunun (kimi hesaplarının da gündeme gelmesiyle birlikte) ortaya çıkabiliyor?

Tıpkı 6 kadının diri diri yakılması gibi, Bayrampaşa ve diğer hapishanelerde kurşunlanarak, yanarak katledilenler gerçeği gibi, Cengiz Çalıklar, Murat Ördekçi ve Mustafa Yılmaz'ın vücutları kesilerek delillerin yokedilmek istendiği de biliniyordu. Hem, katliamcılar delil yok etme işini sadece bununla sınırlı tutmamış, yarattıkları kan deryalarının üzerine beton dökmekten tutun da, "Olay yerinin orjinalitesinin bozulmasına", kul-

landıkları öldürücü gaz bombası kapsüllerinin toplanıp götürülmesine kadar bir çok yasadışı yöntemi kullanmışlar, delilleri yok etmişlerdi.

Bunlar biliniyordu elbette. Ama mesele bilmeleleri değildi. Ne zaman yayınlayacaklar, yayınlanması gerekiyor mu, buna karar verilmesiydi.

Milliyet "Gerçeğe Dönüş" Mü Yapıyor!?

Bugünlerde AB'cilik bayrağı dalgalandıran Doğan Medya, "nasıl olsa F tiplerine attık, bu işi hallettik, şu pürüzleri de giderelim, insan hakları raconumuz yerine gelsin" hesabıyla 7 Haziran 2003 tarihli Milliyet'te sözkonusu üç kişiye ait otopsi raporlarını yayınladı ve "Öldüren operasyonla hayata nasıl dönsünler" dedi.

Elbette yerinde bir tespit!

Ve otopsilerin yorumunda, Milliyet'in kendini tekzip ettiği bir başka gerçek daha;

"Ölenlerin otopsi raporları, cesetlerine ait fotoğraflar ve video kamera çekimleri sonucu hazırlanan rapor, operasyon sonrası ölümlerin, mahkûmların silahlı direnişinden kaynaklandığı veya bazılarının arkadaşlarıyla vurulduğu iddialarını çürütecek delil olarak gösteriliyor."

Bu iddiaları ortaya atan dönemin iktidarı, Genelkurmay, Adalet Bakanlığı idi. Ve ilginçtir ki, bu iddiaları gerçek kabul ederek yayınlayan "Sahte Oruç Kanlı İftar" manşetleri atan da sizdiniz! Hatırlayalım, o "iddialar" 21 Aralık 2000 tarihli Milliyet haberinde nasıl yer almıştı:

"Cezaevleri örgütlenmesinin karargahı olarak bilinen İstanbul Bayrampaşa ile Ümraniye cezaevlerindeki operasyonlarda eylemciler, güvenlik güçlerine Kalaşnikof tüfek ve bombayla karşılık verdiler. Resmi olmayan rakamlara göre Bayrampaşa'da kendini yakan 12 tutuklu hayatını kaybetti."

Yazılanlardan çok emin, "olay yerinden bildiriyor" ve herkesin de inanmasını isteyecek kesinlikte bir dil kullanıyor. Hiç de "iddia edildi" veya "şu görevlinin verdiği bilgiye göre" diye bir belirtme gereği duyulmuyor. Oysa o gün hapishanelerin yüzlerce metre uzağına dahi hiçbir gazetecinin yakaşamadığını en iyi kendileri biliyor, bunlar TV'lerce de görüntüleniyordu. Ama nihayetinde

Sayı 64

30

15 Haziran 2003

3 Eylül 2001

Yaşadığımız Vatan

Katliam, vahşet gerçeğini en açık haliyle biz yazdık, yazmaya devam ediyoruz.

7 Haziran 2003

Milliyet

Gerçeğin bir ayrıntısı bu sadece; "hayata dönüş" katliamı F tiplerinde sürüyor; 107 ölümü ne zaman yazacaksınız?

bir "ayrıntı" idi ve o gün halk, katliamın haklılığına inandırılmak zorundaydı. Bu görev de elbette basına düşüyordu.

Boş yere 19 Aralık'tan bu yana katliamın ortağı ilan etmedik bu basını. Kendi arşivlerinden oluşturduğumuz BİNLERCE DELİLE DAYANARAK söyledik. Sadece katliam sonrası değildi suç ortaklıkları, katliama zemin hazırlamak için de "terör yuvası cezaevleri" türünden sipariş haberler manşetlerden hiç inmedi.

Doğan Medya'nın bir başka gazetesi, Radikal, Bayrampaşa'ya ilişkin Adli Tıp raporunu yayınlamış ve "GerçeğeDönüş" manşeti atmıştı.

Milliyet de "gerçeğe dönüş" mü yapıyor?!

Aynı Radikal'in sayfalarında, uzun süredir F tiplerindeki ölümlerin, katliamcılık gerçeğinin sürmesinin haberlerine rastlamayıp, ya da öylesine geçiştirilmesi, benzeri bir durumu Milliyet için de düşündürmekte elbette.

Milliyet'in "gerçeğe dönüş" yapıp yapmayacağı, yayın politikasıyla, köşe yazarlarıyla, halen süren katliamcılık karşısında alacağı tavıra bağlı. "F tiplerinde ölümleri durdurun, tecrite son verin" diyebiliyor mu? İzleyip göreceğiz!

2 Yıl Önce Yazdık

Aynı raporu kaynak göstererek; Cengiz Çalıkoparan, Mustafa Yılmaz ve Murat Ördekçi'nin nasıl katledildikleri, hazırlanan otopsi raporu ile birlikte, Yaşadığımız Vatan dergisinin 106. sayısında, 3 Eylül 2001 tarihinde, yani yaklaşık iki yıl önce yayımlandı. O yazının başlığında büyük puntolarla şunlar yazıyordu:

"Vahşet" diyenler; İŞTE BAYRAMPAŞA'DA ÖZEL SİLAHLAR KULLANAN ORDU

"Hukuk" diyenler; İŞTE DELİLLERİ YOK EDEN SAVCI-JANDARMA

Ve bugün Milliyet'te yer almayan, başka ayrıntılar da vardı olaya ilişkin;

Yaralar genişletilerek, otopsi öncesi neden bazı mermi kalıntılarının yok edildiğini, o günlerde tartışılan ve Adli Tıp uzmanlarının verdiği bilgiye dayanarak "özel silahların" kullanılması nedeniyle olduğunu söyledik.

Kullanılan özel silahlara, bombalara ilişkin 3 yıldır, operasyonları yapan Genelkurmay ya da Adalet Bakanlığı tarafından bir açıklama yoktur.

Mustafa Yılmaz'ın vücudundan çıkarılanların normal mermi parçası olmadığı, vücuda girdikten sonra parçalanan özel bir mermi türü olduğunu da ortaya koymuştu Adli Tıp raporu.

Bu tür mermiler kesin olarak öldürme amaçlı olarak kullanılır. Daha çok İsrail, Amerika gibi terörist devletler tarafından imal edilip kullanılır. Nitekim 27 Ağustos 2001 tarihli Radikal'de görüşü

Vahşet Belgesi Otopsiler

Avukatların ısrarıyla dosyaya girebilen, üç devrimciye ait otopsi raporunda katliam ve vahşet gerçeği belgeli. "Şiddet", "terör" çılgınları atanlar, işte size şiddet, işte size devletin teröristleri:

Murat Ördekçi: Kuyruk sokumunun iki santimetre üst kısmında yara kenarlarından kesilmek suretiyle genişletilmiş ateşli silah yarası mevcut olduğu, bu tip müdahalede bulunulmasının başta atış mesafesi tayini olmak üzere birçok değerlendirmeyi olumsuz etkileyeceği, ateşli silah mermi ç

kış yarası bulunduğu dikkate alındığında kişiden ölüm öncesi ya da sonrası herhangi bir mermi çekirdeği çıkartılmamış olduğu, **varanın genişletilmesinin ölümden önceki ya da sonraki kısa zaman diliminde yapılmış olduğu**, bunlar arasında mevcut bulgularla tıbben ayırım yapılamadığı kanaatini bildirir ek rapordur.

Cengiz Çalıkoparan: Sol uyluk ön yüz, sol uyluk arka yüz ve sağ ön kol arka yüzde tespit edilen, kenarlarından

kesilmek suretiyle genişletilmiş ateşli silah yaraları mevcuttur.

Mustafa Yılmaz: Vücudunun sağ uyluk, sol uyluk ve karın bölgesinde yara kenarlarından **kesilmek suretiyle genişletilmiş ateşli silah giriş yaraları** bulunduğu görülmüştür.

alınan 'uzman' aynen şunu söylüyordu; "Bu mermiler hedefe isabet ettikten sonra fişekler parçalanır böylece kesin sonuç alınır. Yani öldürür."

19 Aralık'ın planlı bir katliam olduğunda kuşku olan hala var mı?! Yoktur, ama katiller hala ortada, hala görevlerinin başındalar ve "komuta kademeleri" ülkeyi yönetiyor.

Türkiye'yi planlı katliamlar gerçekleştiren katiller yönetiyor!

Milliyet'in yazmadığı bir başka gerçek; 3 kişinin vücuduna sözkonusu müdahale, yani **SUÇ**, "adaleti", "hukuku" sağlamakla görevli **SAVCI-NIN NEZARETİNDE GERÇEKLEŞTİRİLDİ**.

20 Aralık 2000 tarihinde savcı gözetimindeki bu müdahale, tutulan rapora da kaydedilmemiştir. Yani, gizli olarak, resmi belgelere geçirilmeden deliller devletin savcısı ile jandarmanın işbirliği ile yok edilmek istendi.

Sayı 64

31

15 Haziran 2003

Gerçeği Sadece Biz Söyledik

19 Aralık'a, F tiplerine dair kim ne demiş, açın bakın. Bizim daha ilk anda söylediklerimiz, ya burjuva basın ve kimi çevrelerce aylar sonra gündeme getirilmiş, ya da hiç getirilmemiştir.

Devlet cephesinden ise artık kimsenin kuşkusu yok ki; ne söyledilerse yalan çıktı, onların yalanlarına karşı ne söylediysek doğruluğu kanıtlandı. 19 Aralık'ın hemen ardından yayınladığımız bütün açıklamalara, dergi sayfalarına bakın; gerçek hep o sayfalarda yazıldı.

İktidarlar, Adalet Bakanları gerçeğe düşmanlıklarını veciz bir şekilde "e-mail düşmanlığı" ile ortaya koydular. Ama gerçeğin tüm dünya tarafından bilinmesine engel olamadılar. Şimdi artık herkes biliyor; 19-22 Aralık devletin her türlü silahı kullanarak gerçekleştirdiği bir katliamdır. Katliam, Avrupa ve Amerika onaylıdır. Basın katliamın ortağıdır. Katliam F tiplerinde ölüm oruçlarıyla sürdürülmektedir...

'Sol Gazeteler' De Yeni Gördü!

Burjuva basın, açıkladığımız gerçekleri yıllarca görmek istemedi, kaale almadı. Çünkü işlerine gelmiyor, suçlarını teşhir ediyor, savundukları devlet gerçeğini gözler önüne seriyordu.

Peki sol basın için durum neydi?

Evrensel ve Yeniden Özgür Gündem gazeteleri, Milliyet'in haberini sütunlarına özetleyerek taşıdılar.

Sanki böyle bir olay devrimci basında daha önce hiç yazılmamış gibiydi. Yeni duymuşlardı sanki. Katliam Davası'nı bile izlemiyorlar, onları ilgilendirmiyor bu ülkedeki en büyük hapishaneler katliamı. Ölüm oruçları dersiniz zaten sayfalarında bulamazsınız.

Burjuva basın yazmadan görmüyor, yazmıyor. O zaman, "burjuvazi daha mı demokrat" demeye dilimiz varmıyor, ama sorun ne? Devrimcilerin yıllar önce yazdığı bir gerçeği görmemiz için illa burjuva basının yazması mı gerekiyor?

Yetmez; Çünkü Katliam sürüyor!

Evet, "öldüren operasyonla hayata dönemezlerdi".

Ama yetmez bunları yazmanız; dergi sayfalarımızı açın bakın, orada daha onlarca gerçeği belgeleri, tanıkları ile görürsünüz.

"Hayat Kurtarma Operasyonu" F tipleriyle sürüyor. 107 hayat kurtarıldı şu ana kadar! "Örgüt baskısından" kurtardılar! Hayattan kurtardılar!...

Halkın haber alma hakkına zerrece saygınız varsa, "demokratız" diyor ve katliama karşı çıkıyorsanız; işte F tiplerinde yaşanan gerçek. 107 ölüm, 500'e yakın sakat ve tavizsiz süren tecrit işkencesi.

Taşıyın o zaman manşetlerinize; "Katliama Son Verin! Ölümleri Durdurun! Tecriti Kaldırın!..."

Model Model Hapishaneler Ülkesi

Açlıkla, yoksullukla mücadele mi, boşverin hapishane yapın. İşsizlik mi, boşverin hapishane yapın. Alfabenin her harfi için hem de.

F tipinden sonra, şimdi de sıra "D Tipi Hapishane"de.

Hapishanelerin katliamcılığını itiraf eden genel müdürü A. Suat Ertosun'un kendi açıklamasına göre, Denizli ve Diyarbakır'da yapılan bu hapishaneler, "adli tutuklular için yapılmış, ama ihtiyaç olursa" siyasi tutsaklar da konulabilir. "Tek kişiye tek hücre" modeline göre yapılan D Tipi hapishaneleri Amerikan modeli. Amerikanca konuşan, Amerika gibi düşünenlerden başka ne beklenirdi ki!

F tipleri de Amerika'dan Avrupa'dandı. F tiplerine karşı mücadele edenleri "dış güçlerle bağlantılı" olmakla suçlayanların, kendilerine ait ne bir beyinleri, ne bir politikaları, ne de bir hapishane modelleri olabilir. Emperyalistler veriyor modeli, işbirlikçiler uyguluyor, inşaa ediyor, katlediyor...

AKP Milletvekilleri; Adalet Bakanlığı'na, Genelkurmay'a Sorun

AKP milletvekilleri, Denizli'de yapılan hapishaneye 50 trilyonluk yatırımın neden yapıldığını sormuşlar. Bu sorunun cevabını Genelkurmay'dan, kabinelerindeki Cemil Çiçek'ten öğrensinler, onlara sorsunlar.

Devrimcileri katletmeden, hapishanelere atmadan, kilit üstüne kilit, hücre üstüne hücre yapmadan yönetemeyeceklerini anlatsınlar. Halk açken, milyonlarca işsiz varken, biz fabrika yapmadık, yüzlerce hapishane yaptık, ekonomik kriz döneminde bile trilyonları F tiplerine akıttık desinler. Emperyalistlerin, "bütün devrimcileri yok edeceksiniz" talimatını nasıl uyguladıklarını, bu konuda nasıl zaten gönüllü olduklarını, Avrupa'dan, Amerika'dan aldıkları destekle nasıl rahatlayıp tecrit hücrelerini kan revan içinde açtıklarını anlatsınlar.

"Güvenlik.. terör" demagojileri, devrimcilerin yok edilmesi düzenin hep birinci gündemi olmuştur. Niye şaşkın soruyorsunuz; zulmün, yoksulluğun dizboyu olduğu bir ülkede sistemin en çok hapishanelere, orduya, polise ihtiyacı vardır. Yoksa halk nasıl sindirilir! Trilyonlar değil, bütün bütçe aktarılsa düzen bu politikasından vazgeçemez. Ne kadar çok IMF programı, o kadar çok hapishane! Türkiye, hapishaneler, zulümler, ölümler ülkesidir.

Dış Güçlerin Sözcüsü Çiçek: “Hukuk Devleti Değiliz” KİM YOK EDİYOR HUKUKU?

Bugünlerde en demokrat O! Kimse bu konuda eline su dökemez. Sırtını Amerika'ya ve Avrupa'ya dayamanın güveniyle Genelkurmay'a veryansın ediyor, Türkiye'nin hukuk devleti olmadığını söylemek, yasaların göstermelik olduğunu dile getirmek hep onun işi.

Adalet Bakanı Cemil Çiçek'i dinleyen demokrat bir partinin muhalefet lideri zannedebilir. Denilebilir ki, sistemi eleştiriyor, sistemin çarpık yanlarına karşı mücadele ediyor...

Öyle değil; o sistem içinde iktidarını güçlendirme çatışması veriyor. Bunu yaparken demokratlık maske. Maskesinin üzerinde de AB cilası sürülü.

Türkiye Böyle Bir Ülkedir

Cemil Çiçek, “Hukuk devleti olduğumuza inandırmak için bin şahit gerekir” (8 Haziran) diyor.

Hukuk kurumlarının en tepe noktasındaki, Yargıtay Başkanı, “yargı bağımsız değil” diyor.

Bir yandan “hukuk, adalet yok” diyorlar, öte yandan birlik içinde katletmeye, infaz, işkence davalarında ölüm mangalarını, infazcılarını, işkencecileri aklamaya; düşüncüyü baskıyla, işkenceyle yok etmeye devam ediyorlar. Riyakarlık politika haline gelmiş. Türkiye böyle bir ülkedir, riyakarlık ve ikiyüzlülük “demokratlık” olur.

Bu işi en iyi Cemil Çiçek yapıyor. Hatta bu konuda başarılı olduğu da söylenebilir. Ölümle-

rin üzerinde oturan bir bakan olmasına karşın, kimileri AB'ciliğinden yola çıkarak ona övgüler yağıyor. Sami Türk de aynı yolda yürümüştü, ama direniş maskesini düşürmeyi başardı. Şimdi katliam bakanı olarak anılıyor. Ve Cemil Çiçek katliamcı bakana büyük minnetarlık duyduğunu her fırsatta yineliyor.

Senin Kanıtın 107 Ölü Mü?

Hukuk devleti olduğuna inandırmak için bin şahit gerekir diyor Çiçek. Peki Çiçek'in kendisinin demokrat, hukukçu olduğuna, onun başkanlığında bu ülkede adalet olduğuna kanıtı ne acaba?

Ortada bir “kanıt” var; **107 ölü** ve işkenceli ölüm; **TECRİT**.

Çiçek'in kanıtları bunlar mı?

Hukuktan söz eden kafa, bir TV programında İmralı'yı, tecriti soran gazeteciye bakın ne diyor;

“Avrupa da cezaevlerini gündeminden çıkardı, siz yazmasanız bir şey olmaz!”

Demek ki, Avrupa, Amerika onaylıyorsa, 107 değil 1007 insanı da öldürme özgürlüğünü kazanmış olur. Mesele onun katliamcı olduğuna kimse duymasın, bunun için basın da yazmasın. Sorun çözme yöntemini görüyor musunuz; kimse duymazsa sorun olmaz. Tıpkı Erdoğan'ın “Sorun yok, dersin yok olur” dediği gibi.

AB'cilik oyununda demokratlık taslayan, hak ve özgürlüklerden sözeden bu kafa değil mi? Hayır, bir çelişki yok; Avrupalılık tekellerin hak ve özgürlüklerini savunmak, halklara yasak, baskı, sansür demektir. Bu kafa elbette katliamcı Sami Türk'e minnettardır. Bu kafa elbette sansürcüdür, bu kafa elbette katletmekten başka bir şey bilmez.

F Tiplerinin Propagandası İslamcılara Mı Kaldı?

Geçen haftaki sayımızda, çoğunlukla islamcı örgütlerin bulunduğu, Bolu F Tipi'ndeki en önemli sorunun tecrit olduğunu belirten Mazlum-Der raporuna yer vermiştik. Rapor, bu örgütlerden kişilerle görüşülerek hazırlanmıştı ve doğrudu, bütün F tiplerinde olduğu gibi, Bolu'da da en önemli sorundur tecrit. Ancak rapordan kısa süre sonra istisnasız bütün TV ve gazetelerde, Bolu F tipinde bir “futbol turnuvası” haberi yer aldı. İslamcı TV kanalı haberi, “Hizbullah en centilmen takım seçildi” diye verdi. Onun için görünen bu olmalıydı. Burjuva basın, F tiplerinin ne kadar güllük gülüstanlık olduğunu işledi. Onlar için de görünen bu olmalıydı.

Haberin amacı ise açtı; **107 tabutun çıktığı F tiplerinde hiçbir sorunun bulunmadığını** işlemekti. Bunun için de on yıllardır kullanılan en pespaye yöntem seçilmişti. İngilizlerin Basra'da yaptığı gibi, futbol bulunmaz nimetti. Ve elbette “Karağümrük çetelerinin” kullanılması da doğal olmalı.

Peki “Bahar Turnuvası”nın figüranları arasında **Hizbullah** ve **İBDA-C** tutuklularının ne işi vardı? Bu örgütleri, F tiplerindeki ölümler ilgilendirmiyor mu? 107 cesedin üzerinde propaganda futbolu oynuyorlar. F tiplerinin propagandasına alet olmaktan rahatsızlık duymuyorlar mı? İsteriz ki, bu örgütler de **“zulme karşıyız”** diyorsa, zulüm yuvalarına karşı en küçük bir direniş gösterebilir ya da direnenleri desteklesin. Yok böyle olmadığı gibi, zulüm aklanıyor. Meselenin basit bir “sosyal etkinlik” olmadığı açıkken, şu mu söyleniyor; zulümü uygulayan “islamcı AKP” ise karşı olmayız!

Sayı 64

33

15 Haziran 2003

"SENİN DE SONUN VOLKAN AĞIRMAN GİBİ OLABİLİR!"

F Tiplerinde baskı, işkence, sindirme politikaları aralıksız sürüyor. Kandıra F tipi Hapishanesi'nde tutuklu olan Hüseyin Karaoğlu'nun ailesi TAYAD'da yaptığı açıklamada, Kandıra Hapishanesi'ndeki baskıların arttığını ve oğlunun da zorla hücresinin değiştirilerek, hergün işkence yapılarak işbirliğine zorlandığını basına ve kamuoyuna duyurdu.

9 Haziran'da yapılan açıklamada, Hüseyin Karaoğlu'nun babası, annesi, kızkardeşleri ayrı ayrı söz alarak gözlemlerini aktardılar.

Annesi Nazife Karaoğlu'nun oğlunun son durumuna ilişkin

kin şunları belirtti:
"Görüşte tedirgindi. Psikolojisi değişmiş. Her an beni başka hapishane

neye götürebilirler diyor. Baskı yaşıyorum dedi. Oğlumun hayatından endişeliyim. Oğlum görüş esnasında bana, eğer bana bir şey olursa bunun sorumlusu hapishane müdürü, savcısı ve gardiyanlardır dedi. Volkan Ağırman'ın başına gelenler benim de başıma gelebilir dedi."

Kızkardeşi de yaptığı açıklamada şöyle diyordu: "İki hafta önce görüşe gittiğimde hapishane idaresi çağırıp Hüseyin'in iyi halinden dolayı başka bir hapishaneye nakli çıktı. Bundan kimsenin haberi olmasın dediler. Yalan söylüyorlar iyi hali dediği altı ay disiplin cezası, üç ay mektup cezası vermişler, bu nasıl iyi hal. Zorla baskıyla şiddetle sindirmeye çalışıyorlar. Hüseyin ile görüştüğümde yüzü solgun, bitkin bir haldeydi, dayak yemiştir, müdür ve gardiyanlar tarafından tehdit ediliyormuş. Senin de sonun Volkan'ın durumu gibi olabilir demişler... Hüseyin belki bir dahaki geldiğinizde beni burada bulamayabilirsiniz veya sağ bulamayabilirsiniz dedi..."

TAYAD Başkanı Tekin TANGÜN de F tiplerindeki koşullara değinerek, bir çok tutuklunun psikolojik rahatsızlıkları olduğunu, bazılarının baskılarla intihar noktasına getirildiğini vurgulayarak, Hüseyin Karaoğlu'na ilgili de suç duyurusunda bulunacaklarını belirtti.

Halkın Sözü Dinleyin; TECRİTİ KALDIRIN

Ege TAYAD'lı Aileler 7 Haziran günü İzmir AKP Çiğli İlçe binası önünde yaptıkları oturma eylemi ile, "Ölümlerin Sorumlusu Amerika ve AKP'dir, Tecrit Kaldırılсын" dediler. Kızılbayrakların ve aynı sloganın yer aldığı pankartın taşındığı eylemde, daha önceki haftalarda olduğu gibi, AKP yöneticileri evlatlarını katlettikleri TAYAD'lılarla yüzyüze gelmemek için parti binasını polise teslim edip kaçmıştı. Katletmekten boğazına kadar kana batan AKP iktidarının yerel yöneticileri bu davranışlarıyla tam bir cehalet örneği sergiliyordu. Nereye kadar kaçacaklardı?

Şehit olan yakınları için yaptıkları saygı duruşunun ardından bir açıklama yapan TAYAD'lılar, "Bu baskı, zulüm, katliamlar halkın direnişini bitiremeyecek. Her zaman katledenler yenilmeye mahkumdur." dediler.

AKP iktidarına seslenen TAYAD'lılar, "Tecriti kaldırın, gelin halkın sözünü dinleyin" çağrısı yaptıktan sonra, 5 dakika sessiz oturma eylemi yapıp sloganlarla eylemlerine son verdiler.

Sincan F Tipinde Görüşçü Kısıtlaması

Sincan F Tipi Hapishanesi idaresi 1 Haziran'dan itibaren başlattığı yeni bir uygulama ile, tutsaklarla görüşemeyecekler listesine, yenge, enişte, amca, hala, dayı çocukları... da alındı. Uygulamanın gerekçesi, ziyaretçi ailelerin sorularına rağmen açıklanmadı. Ziyaretçilere yönelik baskı ve kötü muamele ise devam ediyor.

Sayı 64

34

15 Haziran 2003

**TBMM İnsan Hakları
Komisyonu**

**Tüm Hukukçular
Demokratik Kurumlar**

Keyfilik, komplo, işkence,
Kandıra F Tipinde hepsi
var.

Belgeli, kanıtlı, tanıklı.
Yeni Volkan Ağırmanlar
mı bekliyorsunuz?

Tek tek tabutların
çıkmasını seyretmeye
devam edecek misiniz?

107 Tabutu Görmeyenlerin 'Teröre Karşı' Çağruları Katliam Destekçiliğidir

Hangi teröre karşı? Kim terörist?

Akşam Gazetesi yazarı Tuncay Özkan, 5 Haziran tarihli yazısında, kendisi gibi düşünenlere tercüman oldu. Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi'nin DGM savcı ve hakimlerini taşıyan servis aracına yönelik eyleminin ardından bir TV programında da benzeri yorumları yapan Tuncay Özkan, eylem satatler öncesinden basın aranarak üstlenilmesine rağmen, "arkasından bölücü örgüt çıkacak" diyordu. 5 Haziran'daki yazısına da, bu çerçevede, devrimcilerden çaldığı sloganla, "Teröre karşı omuz omuza" başlığı koymuştu. Yazı, "komplo, dış mihraklar..." kurguları üzerine oturtulmuş, oligarşinin ve emperyalizmin ezberlettiği tanım ve söylemlerle çağrılar yapılmıştı.

Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi yaptığı özel açıklama ile sordu Tuncay'a; "Hangi teröre karşı? Kim terörist?"

Bu soruyu kimin beyniyle cevaplıyorsa, tavrını da ona göre belirler kişi. Cephe açıklamasında belirtildiği gibi Tuncay Özkan gibilerine göre;

107 insanı katledenler değil, 107 insanın katledildiği sorunu çözün diyerek meşru misilleme hakkını kullananlar teröristti. Demokrat geçinen Özkan, beynini "dış güçler" demagojileri ile doldurduğu için, belki 107 tabuttan bile bihaberdir. Öyle ya; bu ülkede hiç bir sorun yok onlara göre;

Bu ülkede açlık yok, emperyalizme uşaklık yok,

infazlar, kaybetmeler, işkenceler yok, F tipleri yok. F tiplerinin yarattığı 107 tabut da yok...

Bu ülkede herşey böyle güllük gülistanlık olduğuna göre, eğer bu ülkede bir eylem yapılıyorsa, ya AB, ya ABD kışkırtmıştır, ya da o eylemi yapanlar, deli, psikopat, sırf şiddet olsun diye eylem yapıyorlar.

Özkan'ın, bu kadar aptalca bir "şiddet tahlili"nin sahibi olabileceğini sanmıyoruz ama, böyle düşünüyorsa zaten bilimsel gerçeğin ve yazacaklarının o kafaya girmesi mümkün değildir, okumasa da olur! Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi açıklamasını şu soruyla sürdürüyor:

Kim terörist?

Bir gece kendi hapishanelerini basıp, insanları kurşunlayan, alev makinalarıyla diri diri yakanlar mı, yoksa o zulme bedenleriyle direnenler mi?

19 Aralık'ı hatırlamalı Tuncay Bey(ler). Nasıl alkışladıklarını düşünmeli. Sonra gerçek tabut tabut karşılarna dikilince, katliamcı Sami Türk, maskesini indirince, daha bir gün önce övgüler dizdiği Türk'e, "sizi tanıyamıyorum sayın Bakan" deyişini hatırlamalı. Anlaşılan, o çok eleştirdikleri "halkın hafızasızlığı"ndan en başta bu ülkenin yazarı müdarip.

Bir devletin güvenliğinden sorumlu olduğu in-

Sayı 64

35

15 Haziran 2003

✓ Gerçeği Tartışmaya çağırıyoruz

...Bir ülkenin insanları hapishanelerde haklarını alabilmek için ölüme yatabiliyorsa, orada elbette çok ciddi nedenler vardır. Peki 'şiddete karşıym' diyenler bu nedenleri hiç tartışıyor mu? Bugün için hayır.

Oysa hepimiz, özellikle de bilimle, hukukla ilgilenenler, politikayla uğraşanlar, aydınlar biliriz ki, her olayın, her gelişmenin nedenleri vardır. Bu ülkede siyasi iktidarın halkın her kesimine uyguladığı şiddeti görmezden gelenler, şu veya bu haklarını almak için F tiplerinde kendilerini ölüme yatıranları anlamıyor, anlamak istemiyorlar.

... F tipi hapishaneler görmezden gelinirse, yok böyle bir şey, 'duymadım, haberim yoktu' denilirse tartışma da olmaz. Tartışma olmayınca, siyasi iktidarın yaptığı gibi çözümsüzlük dayatılmış olur. Bu dayatma sürdüğü zaman ise ezilenler, hakları, özgürlükleri gasp edilenler kendi çözüm yollarını yaratırlar.

F tipi hapishaneleri yaratan ve insanları hücrelere atıp, 107 ölümne neden olan iktidarın şiddetine karşı, herkesi gerçekleri tartışmaya, çözüm yollarını bulup hayata geçirmeye çağırıyoruz. 7 Haziran 2003

Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği

✓ Şiddetin Sorumlusu Zulmedenler

... Üç yıla yakın süredir hiç kesintisiz bir şekilde uygulanan bu şiddetin sorumlusu iktidarlar başta olmak üzere, ne bilim adamları ne hukukçular ne de demokrasiden yana olup şiddete karşı olduğunu söyleyen hiç kimse bir gerçek olarak önümüzde duran bu şiddetin nedenlerini tartışmıyor...

107 tabut çıkmış hapishane kapılarından.

Kim görmüyor bu gerçeği? Kimler bu gerçeği gördüğü halde görmezden geliyor? Neden? Her olayın, her gelişmenin mutlaka bir nedeni yok mudur?...

İktidarlar çözmek istemiyor, öldürüyorlar.

... Tartışılmalıdır, tartışma konusu F tipleri, F tiplerindeki hücreler ve uygulanan şiddettir. Ölümler.. Biz de bildiğimizi yaparız diyenler şiddetin asıl yaratıcılarıdır. Ölmeye devam edenlerin, yok sayılan F tipi işkencesine karşı farklı şekillerde çözümler üretmeye çalışmasına hiç kimsenin bir diyeceği olamaz. Diyenler alternatiflerini ortaya koymalı, çözümler üretmelidir. Herkesi şiddetin kaynağını tartışmaya, F tiplerindeki zulme karşı çıkmaya çağırıyoruz. 6 Haziran '03

İdil Kültür Merkezi, Grup Yorum, Fosem, Özgürlük Türküsü, K.S.Y. Tavrı

sanları, büyük bir vahşetle katletmesine terör denilmecekse, o zaman yeryüzünde terör diye bir şey olmasa gerek.

Bugün herkes 19 Aralık katliamını gerçekleştirmek için nasıl yalanlar söylendiğini, katliamın zemininin nasıl hazırlandığını biliyor. Ve, bunda kimlerin aracı olarak kullanıldığı da arşiverde kayıtlıdır. F tiplerini “beş yıldızlı otel” diye pazarlayanlar arasında, bugün “teröre karşı omuz omuza” diyen Tuncay Özkan da vardır mesela. Şimdi sorması gerekmiyor mu; biz ne yaptık diye.

Özkan’lar kendi yazdıklarını, yaptıkları TV programlarında söylediklerini herkesin unuttuğunu düşünün. O, “örgütler hapisanelerden yönetiliyor... devlet hakimiyeti yok...” palavraları üzerine nasıl bir terör ve şiddetin yaratıcılığına hizmet ettiklerinin unutulmasını istiyor olabilir. En azından DGM hakimlerine yönelik eylem bu yalanları düşündürmelidir.

Ama aynı kafanın yaptığı çağrılardan anlıyoruz ki, düşünmemeye yeminliler onlar.

Oligarşinin klişeleriyle konuşuyor Özkan ve adına da “analiz” diyor. Öyle bir havada yazıyor, büyük tespitler yapıyor görüntüsü veriyor. Oysa bu demagogileri 50 yaşındaki bir insan bu ülkede doğduğu günden bu yana istisnasız bütün devlet adamlarından dinliyor.

Peki o zaman sormak gerekmiyor mu;

Sen nasıl bir demokratsın ki, katliamları, insanları düşüncelerinden vazgeçirmeyi öngören işkence yöntemlerini onaylıyorsun? Sen nasıl bir gazetecisin ki, bu ülkenin hapisanelerinden çıkan tabutları görmüyor ve göstermiyorsun! Senin sorumluluk

mevkiinde bulunduğu gazetelerde, televizyonlarda, AKP İstanbul Binası önünde uzanıp giden 106 tabutun haberi yer aldı mı?

Almadiysa niye?

Terör mü? Al sana terör; 2,5 yıldır, “devletin koruması ve güvencesi altında” diye tarif edilen tutsak insanlar, yine devlet tarafından kurşunla, yakarak, hücre işkencesiyle katlediliyor. Bu terör değilse, terör nedir?

Ve bu gerçekler ortadayken, eylem üzerine “terör” demagogileri yapanlar, böyle bir eylemin yapılmak durumunda kalmasından en az oligarşi kadar sorumludurlar. Şöyle bir tabloyu düşünün;

İktidar sansür koyuyor, basın harfiyen uygulamakla kalmıyor, DGM sansür kararını kaldırmasına rağmen, otosansürü sürdürüyor. Üstelik DGM kararı kaldırırken, “ben malımı tanırım” misali, basının gerekeni yapacağı anlamında sözler yerleştiriyor karara.

O zaman istenen şu; 107 insan öldürülecek, üstelik ölümler yok sayılacak, var diyenler susturulacak, biz devletin her türlü şiddeti, vahşeti uygulama hakkı bize aittir denilecek ve böyle eylemler olmayacak, herkes sineye çekecek...

Bilime, toplumlar yasasına aykırı değil mi? Ege- men sınıfların bu dayatmaları, tarihin hangi döneminde itirazsız kabul edildi ki!

Özkan, “Türkiye, Kürt ayrılıkçı terörüyle, AB destekli sol radikal örgütlerle savaşmak zorunda” olduğunu söylüyor. Tıpkı yalancı generallerin kuyruklu yalanı; bir tek kanıt gösterilemez ki, bir radikal sol örgüt AB destekli olsun. Tam tersine, AB’ye girmek isteyen, Amerika’ya iyi geçinmek için kırk takla atanın kim olduğu bilinir. Bunlar da “ulusalci-

Sayı 64

36

15 Haziran 2003

✓ Tecrit Bitmeden Şiddet Bitmez

... F Tipi hücrelerinde 107 can öldürüldü son BİN günde: Görmediniz, duymadınız, tartışmadınız. Hiç sormadınız, neden ölüme yatar, yüzlerce insan? F Tipi hücreler nasıl yerlerdir ki, tereddütsüzce yüzlerce gün hücre eriyerek insanlar gider ölüme?

Adli Tıp Kurumu raporlarını görmezden geldiniz, 19 Aralık’ta kurşunlananları, diri diri yakılanları, canlı yaraları kesilipdeşilenleri görmezden geldiniz.

F Tipi hücrelerinde tecrit nedeniyle psikolojik rahatsızlığa uğrayanları, intihar edenleri, etmeye çalışıp kurtarılanları görmezden geldiniz. Görmek istemedikleriniz, “şiddetin kaynağı”dır, “uygulayıcılarıdır”.

Tartışın, görün artık! Kifayetsiz muhterisler; 107 canın ölümü yeterli değil mi gerçekleri görmemiz için? Şiddetin kaynağı siyasi iktidardır. 107 canın yitirilmesinden sorumludurlar ve yargılanacaklardır elbet!

...Şiddete son vermek istiyorsak öncelikle; ezilenlere şiddet uygulayanları mahkum edin. F tiplerindeki tecrit işkencesi son bulmalıdır. ... 8 Haziran 2003

Halkın Hukuk Bürosu

✓ 107 Ölümü Tartışın!

... Hapishanelerden cenazeler çıkıyor, iki buçuk yıldır hiç durmadan şiddet uygulanıyor. Ama bugün hiç kimse bu şiddeti tartışmıyor, tartışmak istemiyor. Hemen hemen bütün DKÖ’ler, aydınlar, hukukçular şiddete karşı olduklarını vurguluyorlar ama yaşanan yarıbaşlarındaki devletin uyguladığı şiddeti görmezden geliyorlar...

...Çeşitli aldatmacalar uygulayan iktidar idamı kaldırarak idam etmeden insanları hücrelerde öldüreceğini diyor. Bu gerçeği görmezden geldiğimiz, tartışmadığımız sürece, iktidarı idamı kaldırdı diye alkışlayanlar tecrit sorununa çözüm aramadığı sürece... ölümler devam edecek. Hem de .. sessizce devam edecek. Ama çözülmeyen her sorun kendi çözümünü yaratır.

... Bu şiddeti yaratanlar, kaynağı olanlar zulmü yaratanlardır. Bu zulme karşı çıkmayanlar ise şiddeti meşrulaştırıcılarıdır. ... F tiplerini, F tiplerindeki hücreleri ve 107 ölümü tartışmalıyız. Amerika ve Avrupa’dan planlar alarak muhaliflerini öldürmek için F tipleri yapan iktidarın uyguladığı şiddeti tartışmalıyız. 6 Haziran 2003

Gençlik Gelecektir Dergisi

lık" yutturmacası. Genelkurmay iktidarını korumak için bu yutturmacaya başvuruyor, Özkan gibileri de Genelkurmay'la paralellik kurmak için yineliyor.

Dış güçler; evet! F tiplerini de onlar yaptırdı. Projesi, finansmanı, kararı onlara aittir. İşte biz bu güçlere karşı mücadele ediyoruz.

Haydi, ulusalcıysanız, bağımsızlığı savunuyorsanız, birlikte mücadele edelim bunlara karşı. Birlikte yürüelim üzerlerine. Yapamazsınız.

Hangi dış güçlerden bahsediyorsunuz?

Siz, "bağımsız Türkiye!" diyebiliyor musunuz? Devrimciler 19 Aralık günü Sağmalcılar'da alevler içinde yanarken, bir de üstlerine kurşunlar sıkılırken atıyorlardı bu sloganı.

Tuncay Özkanlar bilmez bunları, işlerine gelmez. Bırakın alevler arasında, kurşunlar altında haykırmayı, TV ekranlarından haykırabilir mi? Diyemediği için "dış güçler" sadece bir safsata olarak kalma-ya mahkumdur.

Tarihin Hükmü Sürer

Susturulmaya çalışılanlar, tarih boyunca seslerini, taleplerini duyuracak bir yol mutlaka bulmuşlardır. Dün Sami Türk, bugün Cemil Çiçek, "basın yazmazsa bir şey olmaz" dedi. Medya da aynı düşüncededir. Ve "terör" diyenler de bunlardır. Özkanlar, özünde, biz oligarşiden yanayız, basın ahlakı, dürüstlük, demokratlık gibi şeyleri geçin, demektedirler. Şiddete davetiye çıkaran da işte bu zihniyettir. Sadece kendine demokrat, başkasına despot, sansürcü olan kafadır. Onların savunduğu politikalar şiddeti yaratıyor bu ülkede.

Özkan'ın çağrısı aynı zamanda hangi safta olduğunun da ilanidir; demokratların, ilericilerin değil, oligarşinin (ve tabii dış güçlerin) safından "terör" demagogisinin arkasına sığınarak mazlumlara karşı

TAM İSABET!

DHKC eylemine hedef olan DGM savcılarını zırlı araçları vb. olmadığından yakınlardan; zenginlerin, Sabancıların, Koçların yardım etmesi, bağış yapması çağrısı yapmış.

Tam isabet; kimin için çalışıyorlarsa, onlar yardım etmeli. Halktan isteyebiliyorlar mı; halkımız bizi koruyun, bize zırlı araç alın diyebiliyorlar mı? Diyemezler, çünkü onlar Sabancılar, Koçlar, Zorlular, Oyaklar için çalışıyor. Onların sömürü ve zulüm üzerine kurulu düzenine karşı mücadele edenlere onlarca yıllık hapisler, müebbetler istiyor. Ve onlara layık olduklarını göstermek için kendi yazılı hukuklarını da hiçe sayarak, devrimciler aleyhine hiçbir delile kanıta dayanmayan kararlar veriyorlar...

Onlar da kimden isteyeceklerini biliyor! Merak etmesinler Sabancılar gereğini yapar!

savaşıyor. O zaman şikayetçi olduğun şiddetten ve şikayetçi olmadığın tersine gizlemeye çalıştığın devletin teröründen, sen de sorumlusun.

Hayır, biz sorumlu değiliz diyorsanız; yapmanız gereken açıktır: Medya olarak tavır alın; "Çözün bu sorunu" diye manşetler atın. Demokrat mısınız, görelim!

Feda eylemleri yapanlar, F tiplerindeki sorunun çözülmesini istiyorlar diye yazın. O sorunun 19 Aralık'tan bu yanaki evrelerini anlatın. Kendi hapis-hanelerinde insanları katleden teröre karşı omuz omuza olma çağrısı yapın!

Değilse, bu dış güçler masalları, sizi ne bağımsızlıkçı yapar, ne demokrat ne de şiddet sona erer!

Sayı 64

37

15 Haziran 2003

✓ Hapishanelerde Şiddete Son!

... 21 Eylül 1995 Buca... Üç tutuklu bombayla, kurşunla, işkenceyle katledildi... 3 Ocak 1996 Ümraniye... Dört tutuklu bombalarla, kurşunlarla, demir sopalarla kafaları ezilerek katledildi. Onlarcası ağır yaralandı, sakat kaldı. 24 Eylül 1996 Diyarbakır... On tutuklu başları sopalarla ezilerek katledildi, onlarcası ağır yaralandı. 26 Eylül 1999 Ulucanlar... On tutuklu kimyasal silahlarla, kasaturayla gırtlak kesmekten, diz kapaklarına çivi çakmalara kadar uygulanan ve saatler süren ağır işkencelerle katledildi, onlarcası ağır yaralandı, sakat kaldı. 5 Temmuz 2000 Burdur... Bombalarla, keçelerle girildi. Onlarca tutuklu ağır yaralandı, Veli Saçılık'ın kopan kolu sokaklarda köpeklerin ağzında dolaştı. 19 Aralık 2000 Tüm Türkiye... 28 tutuklu kimyasal ve ateşli silahlarla, diri diri yakılarak, diri diri etleri kesilerek, kurşunlararak katledildi, onlarcası ağır yaralandı, sakat kaldı... Ve tam iki buçuk yıldır F tiplerinde süren

TECRİT, baskı, dayak, işkence...

Ve bütün bunlara karşı süren ölüm orucu... Yitirdiğimiz 107 can, sakat kalan 500'den fazla insan...

Bütün bunlar gerçek. Hiç biri hayal ürünü değil, abartı değil... Bütün bu yaşananların kanıtı, raporu, tanığı var. Gizlenemeyecek, görülmeyecek şeyler değil.

Şiddet iktidarların bilinçli bir tercihidir. Şiddetle insanların düşüncelerini öldürerek, kendi istedikleri insan kişilikleri yaratmak istemişlerdir... Bunun için işkence yapmış, katletmiş, TECRİT etmişlerdir...

Çağrılar hep cevapsız kalmış(tır). Devlet yetkililerine sesleniyoruz, artık yeter! Düünden bugüne bakın hapis-hane politikalarına, işkencelerle, dayakla, tecritle, F tipleriyle hangi sorunu çözdünüz? ... Bu sorun böyle çözülmez...

Bir kez daha sesleniyoruz; TECRİT kaldırılmalı, ölümler durdurulsun. 07 Haziran 2003

TAYAD'lı Aileler

HABERLER

TUNCELİ'DE POLİS TERÖRÜ

Tunceli'de 6 Mayıs günü saat 21.30'da resmi polisler Volkan Yıldız adlı bir genci trafik tabelasına yumruk attığı gerekçeyle zorla döverek gözaltına aldı. 5 saat süreyle gözaltında tutulan Volkan Yıldız'a polisler işkence yaptılar. Savcılığa suç duyurusunda bulunan Volkan Yıldız ise hakim "Sen dua etki bugün hakim yok, yoksa tutuklatırdım seni" söylemleri ile karşılaştı. Hakimın sözleri TC oligarşisinde hukuk kurallarının nasıl işlediğini gözler önüne serer niteliktedir.

KATLİAMA HAYIR DEDİĞİMİZ İÇİN YARGILANIYORUZ

9 Mart 2003 günü AKP İl Binası önünde ABD'nin Irak'a yapmayı planladığı saldırıyı ve Türkiye halklarının yüzde doksanının ABD saldırganlığına hayır demesine rağmen işbirlikçi AKP'nin bu katliama destek vermesini protesto etmek isterken polisin vahşice saldırıp gözaltına aldığı ve sekizini tutukladığı Dayanışma-Der'li 38 kişinin ilk duruşması 11 Haziran günü Adana DGM'de yapıldı. Dayanışma-Der'liler mahkemede; "ABD'nin Irak üzerindeki saldırısını onayladığımız için basın açıklaması yapmak isterken gözaltına alındık, tutuklandık. Gözaltında 'AKP'yi yasadışı örgüt adına işgal edeceklerdi, bombalı pankart asacaklardı, silahlı eylem yapacaklardı' gibi asılsız tutanakları zorla imzalatmaya çalıştılar." diyerek "En meşru ve yasal hakkımız olan basın açıklamamıza saldıran Adana Emniyeti ve bizleri

gözaltına alıp yargılayan savcı hakkında" suç duyurusunda bulundular. Duruşma 20 Ağustos 2003 tarihine ertelendi.

STAR KÜRT HALKINDAN ÖZÜR DİLEMELİDİR

11.06.2003 tarihinde Haklar ve Özgürlükler Cephesi, İHD, ÇHD, EKB, Halkevleri, ÇKM, THAYD-ER ÖDP, EMEP, DEHAP, HAK-PAR, ESP, SEH, BDSP, İşçi Mücadelesi, Alinteri, Barikat ve Devrimci demokrasi'nin katılımıyla, Genç Parti Seyha İlçe Başkanlığı önünde Star Gazetesi'nin 20 Mayıs tarihli Kürt halkını aşağılayan "Kerküt" yazılı manşetiyle ilgili bir basın açıklaması yapıldı. Eylem sırasında Star Gazetesi yakılarak protesto edildi.

ELAZIĞ POLİSİNİN MEZAR KORKUSU

Elazığ Emniyeti'ne bağlı sivil polisler 12 Mayıs günü Aydınlı Mermerciliğe gidip, Ölüm orucu ve gerilla şehitlerinin mezarlarını kastederek "bu mezarları kim yapıyor, kimden para alıyorsunuz, yine eleceğiz, fotoğraflarınız elimizde" gibi söylemlerle tacizde bulundular. Elazığ polisi bu tür keyfi uygulamalarla kendi hukukuna uymadığını bir kez daha kanıtladı. Elazığ halkı, Elazığ polisini çetecileri beslemesiyle, fuhuş otolarına eskortluk yapmasıyla çok iyi tanıyor. Bu son yaptıkları ise ahlaksızlıklarının sadece bir parçası!

Elazığ Ekmek ve Adalet Okurları DERSİM HALKI

KÖYÜNE GERİ DÖNSÜN

Dersim Ovacık köylülerinin anlatımlarını aktarıyoruz:

...Buzlutepe köyü 35 hane, şu anda hiç kimse yaşamıyor. öy toprakları yasak bölge olarak jandarma tarafından ilan edilmiş durumda. aynı durum 25 hanelik Çalbaş, 27 hanelik Bilgeç, 30 hanelik Halkpınar köyleri için de geçerli.

...Sadece Ovacık'ta 17 köy yakılarak boşaltılmış durumdadır. Valilik kağıt gönderiyor köyünüze dönün diye" Jandarma, Vali açıklıyor; yol, su, elektrik, ev "devlet" yapacak, edecek. Köylüler hiçbir çalışma görmüyor.

... Ama delet kenini kamuoyunda akılıyor. Bakın biz görevimizi yaptık, köyünüze dönün diyoruz ama onlar dönmüyor. Dönülecek köylerin hiçbirinde 2 taş üst üste durmuyor.

... Devlet AİHM'e başvurulara "siz mahkeme sonucunu bekleyin, sonra göre dönüp dönmeyeceğinize bakınız diyor. Jandarma AİHM'e başvuran köylüye gördüğünde nasıl davranıyor varın siz düşünün...

... Jandarma niyetini açığa vuruyor. "Geri dönüp gerilla besleyeceksiniz, deşşmemişsiniz, yine teröristleri besleyeceksiniz" diyor. Dersim halkı olarak biz de "Köyü, evi yakılan, maddi-manevi zarara uğratan halkımız, gücümüzü örgütlülüğümüzle birleştirelim. Köyümüze, toprağımıza dönelim. Hakkımızı örgütlü gücümüzle arayalım" diyoruz.

Sayı 64

38

15 Haziran 2003

Siyah Pantolon Beyaz Gömlek Yargılanıyor!

TÜM TÜRKİYE MALATYA POLİSİNİ, DGM SAVCISINI ALKIŞLASIN!

1 Mayıs günü Malatya'da Haklar ve Özgürlükler Cephesi kitlesinin bir grubuna miting başlama noktasına giderken yapılan saldırıda gözaltına alınan 150 kişiden 36'sı hakkında "DHKP-C'ye yardım ve yataklıktan" dava açıldı. Gözaltında susma hakkını kullanan ve savcılığa dahi çıkarılmadan serbest bırakılan 36 kişinin ilk duruşması Malatya 1 No'lu DGM'de 10 Haziran'da yapıldı. Polis fezlekesine göre dava açan savcı, "örgütün Türkiye genelinde tek tip elbise giyme kararı aldığını, giyenleri kamera ve fotoğraf görüntüleriyle belgeleyeceklerini" belirtti. Dava 8 Temmuz'a ertelendi.

Ne büyük suç görüyor musunuz?! Ne büyük bir savcılık dehası böyle! Renklere düşmanlıkları trafik lambalarının dahi değiştirilmesine yol açan faşist zihniyet şimdi de siyah beyazla mı uğraşıyor? Buyurun size demokratikleşme masalının gerçek yüzü.

Okul İdaresi DGM'den Hızlı!

Bu arada 36 kişi arasında bulunan, demokratik bir eyleme

katılma hakkı elinden alınan Ali İLDENİZ'in okuma hakkını da okul idaresi elinden aldı.

Dava henüz yeni başlamıştı ama sonuçlanmasına da gerek yoktu. Anadolu Otelcilik ve Turizm Meslek Lisesi müdürü 5 Haziran günü İldeniz'i çağırarak, "Sen DHKP-C'ye yardım yataklıktan DGM'de yargılanıyosun, onun için okuldan atıyoruz" dedi.

Tam düzenin hukuku! Yargılanıyorsan yeter, kanunlarda "cezası kesinleşmeyen herkes suçsuzdur" gibi ibarelere ne gerek var zaten. Bu ülkenin Başbakan'ı "sıcili kirli" dedikten sonra faşist bir müdür yasaları takar mı? Takmadı. Ama lütfetti ki, başka bir okula kaydını engellemeyecekmiş?! Dedik ya, faşist müdür devletin zihniyetini taşıyor, İldeniz'in savunma yapmasını almaya bile gerek görmüyor. Polis söylemiş ya yeterli, ne gerek var savunma almaya!

BM Sözleşmesi Tartışmaları ve Irkçı Faşistlerin İtirazları

HALKLARIN KADERLERİNİ TAYİNİ HAKTIR!

BM tarafından 16 Aralık 1966'da, yani bugünkü BM'den çok farklı bir BM'nin olduğu, sosyalist bloğun halkların kazanımlarının genişletilmesinde emperyalist blok karşısında durduğu bir dönemde çıkarılan iki sözleşme TBMM tarafından onaylandı. "Medeni ve Siyasi Haklara İlişkin Uluslararası Sözleşme" ve "Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklara İlişkin Uluslararası Sözleşme" başlıklarını taşıyan her iki sözleşme de onyıllardır Türkiye tarafından onaylanmamıştı. Çünkü her iki sözleşme de "Halkların kendi kaderlerini tayin hakkını" içeren maddeler içeriyordu.

Bugün onaylandı. Ancak sözleşmeye "çekince" koymayı da ihmal etmedi AKP hükümeti. Buna göre, "azınlık" tanımını "Lozan anlaşmasındaki ve anayasamızdaki anlamıyla uygulansın" dedi.

Ancak mesele bununla bitmiyor. Esas tartışma, onaylanan sözleşmelerin şu maddelerinde:

"1- Bütün halklar kendi kaderini tayin hakkına sahiptir. Bu hak vasıtasıyla halklar kendi statülerini serbestçe tayin edebilir ve ekonomik, sosyal ve siyasal gelişmelerini serbestçe sürdürebilir.

2- Kendini yönetemeyen ve vesayet altındaki ülkelerden sorumlu devletler de dahil, bu sözleşmeye taraf olan devletler, kendi kaderini tayin hakkının gerçekleşmesi için çaba gösterir ve Birleşmiş Milletler şartının hükümlerine uygun olarak bu hakka saygı gösterir."

Faşist Kafaların İtirazı

Yasaya, "bölünürüz" diyerek itiraz edenler, Kürt halkını onyıllardır yoksayanlardır. Çoğunluğu aynı zamanda "ulusalci" geçinenlerin aslında bu sıfatla ilgilerinin olmadığını çeşitli yazılarımızda dile getirdik. Kimler örneğin?

Genelkurmay'dan karşı devrimci Aydınlık çetesi, burjuva basın demokrat maskeli faşist kalemlerinden, adına "bilim adamı" demeye bin şahit isteyen üniversite öğretim üyelerine kadar bir kısım sahte "ulusalci".

Mesela Oktay Ekşi, 12 Haziran tarihli köşesinde konuyu ele alıyor, "bindik bir alamete, gidiyoruz kıyamete.." diyor. Faşist kafa yapısını gizlemek için, "kararı okuyucuya bırakan" bir havada yazsa da, "halklar" ve "kaderini tayin hakkı" kavramlarından nasıl dehşete düştüğünü gizlemiyor.

Yine Milliyet'ten Melik Aşık, Cüneyt Arcayürek gibi, başka konularda demokrat olan kimileri de, sözkonusu olan Kürt halkı olunca sözleşmelere itiraz etmekte.

Yine, YÖK'ün en keskin savunucusu İstanbul Üniversitesi Senatosu, bu sözleşmelerin Türkiye'yi bölebileceğini söylüyor. Mengele ne kadar bilim adamıysa, bunlar da o kadar bilim adamı olabilirler ancak. Halkları ve onların haklarını yok sayan, asimilasyonu savunan bir zih-

niyet bilim adamı olabilir mi?

İster BM sözleşmeli, ister sözleşmesiz; ulusların kendi kaderlerini tayini bir haktır ve bu hakkı, itiraz gerekçesi yaptığınız Kürt halkı dahil olmak üzere bütün uluslar kullanmalıdır.

BM Sözleşmesi ve Irak

Bu sözleşmeleri hazırlayan BM'nin Irak konusundaki aklayıcılığı, onayı biliniyor. Çünkü artık karşılarında halkların haklarını savunan bir sosyalist sistem yoktu. İşgaller demagogilerle cilalanarak meşrulaştırılabiliyordu. Yukarıdaki sözleşme maddelerini okuyun ve dönüp Irak'a, Afganistan'a, Filistin'e... bakın.

Sosyalizmin halklara kazandırdıklarını bu örnekten yola çıkarak da herkes yeniden düşünmelidir. Halkların haklarını koşulsuz tanıyan sadece sosyalizmdir. Bugün burjuvazinin, emperyalizmin "çağı geçmiş ideoloji" diyerek sosyalizmi lanetli göstermek istemesinin, sosyalistlere yönelik baskı ve terörünün altında işte bu kazanımlar da vardır. Siyasi, sosyal, ekonomik olarak halklardan yana hiçbir gelişmeye tahammülleri yoktur. Halklar yeniden mücadeleyle, sosyalizmle kazanacaklardır.

Neden Gecikti, Neden Onaylandı?

Onyıllardır hiçbir hükümetin neden onaylamadığı açıktır. "Bölücülük" yaygarası boş yere yapılmıyor. Irkçı faşist zihniyet kendisi dışında hiçbir ulusun, milliyetin, toplum kesiminin yaşama hakkını tanımak istemiyor. Asimilasyon ve onu destekleyen katilam-imha üzerine kurulu politikayı, devlet politikası olarak benimseyen zihniyettir bu sözleşmeyi imzalamayanlar.

Peki AKP, onayladı da, bu tanımlamanın dışına mı çıktı; halkların kendi kaderlerini tanıyan bir demokrat parti olduğunu mu kanıtlamış oldu?

Elbette hayır! Kürt halkına karşı politikası, devlet politikasıyla aynıdır. Yok saymak, baskıyla sindirmek, susturmak. İmzalaması, tıpkı öteki yasalarda olduğu gibi, emperyalistlerin önlerine koyduğu her şeyi imzalayarak onların desteğini alma, bu şekilde Genelkurmay karşı-ında güç kazanma nedeniyledir.

Onun kafasını görmek için önceki örnekleri bir yana bırakın, AKP'lilerin denetimindeki TBMM İnsan Hakları Komisyonu'nu dinleyin: "Kürtleri entegre edemedik". Adı da "insan hakları" hem de. Bizdeki "insan hakları" da bu işte. Bir halka dilini, kültürünü, yaşam tarzını unutturamadık, Türkleştiremedik diye yakınıyor.

Sayı 64

39

15 Haziran 2003

PROVOKASYON AMAÇLI “HABER”

- Polis SKY Türk’ü Nasıl Kullanmak İstedi, Komplo Nasıl Geri Tepti?-

3 Haziran günü Bakırköy Sahilyolu'nda DGM hakim ve savcılarını taşıyan servis otobüsüne Devrimci Halk Kurtuluş Cephesi Feda Birlikleri tarafından yapılan eylemin ardından, Hüseyin Fevzi Tekin'in SKY Türk televizyonu ve Akşam gazetesi tarafından hedef gösterildiğini geçen haftaki sayımızda duyurmuştuk.

Yalan habere ilişkin suç duyuruları, basın açıklamaları ile süren gelişmeler sonucunda haber SKY Türk tarafından tekzip edildi.

Bu olay, bir yanıyla polisin provokasyonlarında basını nasıl kullandığına bir örnek oluştururken, bir yandan da hak ve özgürlükler mücadelesine örnek teşkil etti.

Nasıl Olsa Bir Şey Olmaz Dememeliyiz

Biliniz ki, bu tür haberler sıkça çıkar. Basın hiçbir sorumluluk duymadan, haber belgelerle yalanlanmış da olsa genellikle tekzip etmez. Ama bunda, hakkında yalan haber çıkan devrimcilerin, DKÖ'lerin düzen hukuku içinde de olsa olayın peşine düşmemesi, haklarını kullanmaması da etkindir. Geçerli olan mantık, genel olarak, “nasıl olsa bir şey yapmazlar. Bu düzenin hukuku, ken-

di medyasını mı cezalandıracak, bu medya tekzip mi yayınlayacak”tır.

Bir yanıyla doğru gibi görünse de, bu mantık demokratik mücadelenin kavranışındaki bir sakatlığın, mevcut yasal hakların kullanılmasındaki eksikliğin de göstergesidir. Yapılan hiçbir şeyi cevapsız bırakmayacağımızın bilinmesi anlamında dahi olsa tersini düşünmeli, haklarımızı kullanmak için sonuna kadar mücadele etmeliyiz. Kaldı ki, kimi durumlarda çeşitli nedenlerle sonuç almak da mümkündür.

Derneklerden, en basit bir gösteri hakkına kadar demokratik mücadeleye ilişkin aynı mantıkla düşünmeli, göstermelik de olsa çıkarmak durumunda kaldıkları yasal hakları kullanmalı, meşruluğumuzla hareket ederek bize yapılan hiçbir hukuksuzluğu, yasadışılığı sineye çekmeyeceğimizi göstermeliyiz.

SKY Türk ve Akşam İçin Suç Duyurusu

Fevzi Tekin ve avukatları yaptıkları suç duyurusu ile SKY Türk ve Akşam'ın söz konusu haberlerinden dolayı cezalandırılmalarını istediler. TAYAD, Gençlik Gelecektir Dergisi ve Temel Haklar

YALAN HABER TEKZİP EDİLDİ

H. Fevzi Tekin'in, avukatlarının ve demokratik kurumların girişimleri, yalanın çok çabuk ortaya çıkması üzerine, Tekin'in avukatlarını arayan, SKY Türk haber müdürü Adnan, haberi ve Fevzi Tekin ismini **bir emniyet müdürünün** kendilerine ilettiğini belirtti ve bu emniyet müdürünün şu ifadelerini aktardı:

“Olay anında oradaydı, iki üç gün sonra gözaltına alıp çıkaracağız o zaman görürsünüz”...

Polisin onlarca olayda kullandığı yöntem, ama bu kez komplo geri tepti. Suçüstü yakalandı. SKY Türk Müdürü de benzer durumda. Avukatların hazırlayacağı bir tekzip metnini yayınlayacaklarını ve özür dileyceklerini, polisin amacının bu olduğunu anlayamadıklarını belirten müdür, 5 Haziran 22:00 haberlerinde Halkın Hukuk Bürosu tarafından hazırlanan tekzip metnini yayınladı. İletilen TEKZİP METNİ şöyle:

“SKY TÜRK televizyon kanalının 04.06.2003 günü 22.00 ve 24.00 Haber Bültenlerinde ve aradaki sürede alt haber bandında “03.06.2003 günü sabahı Zeytinburnu Sahil Yolunda DGM Hakim ve Savcılarını taşıyan servis aracına bombalı saldırıyı gerçekleştiren kişinin DHKP-C örgütü üyesi HÜSEYİN FEVZİ TEKİN olduğu” yolundaki HABERLER TAMAMEN ASILSIZ VE GERÇEK DIŞIDIR.

Bu yayında kullanılan bilgilerin tamamı yanlış ve izleyicileri, halkı bilgilendirme amacı taşımadan HEDEF GÖSTERME AMAÇLI olarak yayınlanmıştır.

SKY TÜRK televizyonu haberin doğruluğunu araştırmadan HÜSEYİN FEVZİ TEKİN'i suçlu ilan etmiştir ve asılsız, delillendirilmeyen gerçek dışı, iftira niteliğindeki bu haberi TEKZİP ETMEKTEDİR.

HÜSEYİN FEVZİ TEKİN, daha evvel herhangi bir bombalama eylemi nedeniyle yargılanmamış ve hüküm almamış; Cumhurbaşkanı affı ile tahliye edilmemiştir. Kocaeli Cumhuriyet Savcılığı'nın infazının tehirine karar vererek tahliyesinden sonra; İstanbul'da tedavisi amacıyla muhtelif doktor ve sağlık kuruluşlarında tıbbi takip ve tedavi altında tutulmuş olup; gizlenmemiş, kaçmamıştır. ...

DGM Hakim ve Savcıları servis aracının bombalanması eylemiyle hiçbir ilgi ve alakası yoktur. Bu konuda hakkında başlatılmış herhangi bir soruşturma da yoktur.

SKY TÜRK, yayın ilkelerinin pek çok maddesini açık olarak ihlal etmiş; dürüst, onurlu habercilik yapmamıştır. SKY TÜRK, 04.06.2002 günlü haberlerdeki HÜSEYİN FEVZİ TEKİN hakkındaki yayınlarının GERÇEK DİŞİ VE BASIN AHLAKINA AYKIRI OLDUĞUNU KABÜL EDEREK KENDİSİNDEN ÖZÜR DİLER.”

ve Özgürlükler Derneği'nin de destek verdiği suç duyurusunda, Hüseyin Fevzi Tekin'in eşi Gülten Tekin ve Halkın Hukuk Bürosu avukatlarından M. Özgür Gider, Süleyman Şensoy hazır bulundu. 5 Haziran'da Sultanahmet Adliyesi'ne yapılan suç duyurusunda, "SKY Türk haber yapmıyor, iftira atıyor" denilirken, haberin yalanları eşi tarafından şöyle sıralandı:

"SKY Türk'ün Birinci Yalanı: Olay günü ve saatinde ben ve eşim akraba ziyaretindeydik. Bunun tanığı olan onlarca insan vardır.

SKY Türk'ün İkinci Yalanı: Eşim şimdiye kadar hiçbir bombalama olayına karışmamıştır. Bundan dolayı aldığı tek bir ceza yoktur.

SKY Türk'ün Üçüncü Yalanı: Cumhurbaşkanı'nın affıyla dışarı çıkmış değildir. Sağlık durumu nedeniyle Adli Tıp Kurumu'nun verdiği raporla 399. Madde gereği cezası ertelenmiştir.

SKY Türk'ün Dördüncü Yalanı: Eşim hiçbir zaman ortadan kaybolmamıştır. Adli Tıp Kurumu'ndaki periyodik kontroller, resmi işlemler, tedavi gördüğü yerlerdeki kayıtlar ispatıdır. Her gün onu gören, birlikte olan onlarca insan tanıktır."

Ayrıca Ankara Sulh Ceza Mahkemesi'ne yapılan suç duyurularıyla da, SKY Türk ve Akşam yetkililerinin "hedef gösterme, suç atma, iftira ve hakaret"ten cezalandırılmaları istendi.

Haberin Kaynağı İstanbul Polisi

10 Haziranda ÇHD'de bir basın toplantısı düzenleyen Fevzi Tekin, haberi yalanlayarak, hedef gösterme amaçlı olduğunu söyledi ve şöyle dedi:

"Bu eylemi yapmadığım polis ve bu yayın organları tarafından da bilinmekte. Bu haberler, İstanbul Emniyeti'ndeki bir takım polisler tarafından kasıtlı olarak, uydurularak, basına sızdırılmıştır. Bakırköy Manşet Gazetesi haberinde, basını yönlendiren ve fotoğrafları dağıtanların İstanbul TEM Şube polisleri olduğunu açıkça yazmıştır. Amaç, benim 'infaz' edilmeme zemin hazırlamak, tutuklanarak demokratik mücadeleye verdiğim katkıyı engellemektir. Daha evvel de 17 Mayıs'ta Zaman gazetesi, 'Cezaevinde kalamaz raporu alıp 1 Mayıs'ta eylem yaptılar' başlığı ile CMUK 399'dan rapor alanları hedef göstermiş, benimle ilgili yazacak bir şey bulamayınca, Park Or-

TEPKİLER...

H. Fevzi Tekin'in hakkında çıkan yalan haber üzerine çeşitli kurumlar tarafından yapılan açıklamalarda kontra habercilik lanetlendi. Temel Haklar ve Özgürlükler Derneği, TAYAD'lı Aileler, Halkın Hukuk Bürosu, Gençlik Gelecektir ve Lisesi Gençlik Umuttur Dergileri tarafından yapılan açıklamalarda, SKY Türk'ün iftiracı ve polisin komplolarının hizmetinde olduğuna vurgu yapıldı. Tayad'lılar tarafından 7 Haziran'da yapılan açıklamada şöyle denildi:

"Yalan söyleyen, iftira atan ve bunu ispatlamayan şerefsizdir... SKY TÜRK'ün habercilikle hiçbir ilgisi yoktur. İstese Hüseyin Fevzi Tekin ile görüşebilirdi. Ama görüşmeden böyle bir haber yayınladı. Amaçları haber yapmak değil polise yaltaklık yapmaktır. Bırakın bu polis senaryolarını da, doğruları, gerçekleri yazın.

SKY TÜRK televizyonunu bu sorumsuz habercilik anlayışı nedeniyle kınıyor, bu haberi nedeniyle doğabilecek olumsuz sonuçlardan sorumlu olacaklarını duyuruyoruz."

İftira Atmak Şerefsizliktir!

Bir başka açıklama da H. Fevzi Tekin'in eşi Gülten Tekin tarafından yapıldı. Gülten Tekin, haberin yalan olduğunu, eylem anında eşinin nerede olduğunu ayrıntıları ile belgelediği açıklamada şunları söyledi:

"... Ben söylediğim her şeyi ispatlayabilirim, tanık gösterebilirim. SKY Türk Televizyonu da söylediklerinin arkasında durmalı, haberinin doğruluğunu ispatlamalıdır. Yalan söyleyen şerefsizdir. İftira atan şerefsizdir. İsteyen istediği gibi, polise yaranmak için, ona buna yaltaklanmak için kimseye iftira atamaz, çamur atamaz. Çamur at izi kalsın mantığıyla hareket edemez. Haberciysen, gazeteciysen, gerçekleri yazacaksın. Haberinin kaynağını göstereceksin, doğruluğunu, yanlışlığını araştıracağını. Gazetecilik-habercilik soytarıllık değildir. Gerçek ortadayken, yalana başvurursan o zaman sonuçlarına katlanacaksın.

Daha önce de medyada pek çok benzer haber yayımlandı. İnsanlar hedef haline getirilip sorgusuz sualsiz "terörist" denilerek gözaltına alındı. İşkencelerden geçirildi, tutuklandı, katledildi... Bütün bunlardan haberleriyle zemin hazırlayan sözümona "gazeteciler" ve asılsız haber yapmayı politika haline getiren medya kuruluşları da sorumludur. Eşim Hüseyin Fevzi Tekin'in de başına bir şey gelirse SKY Türk Televizyonu sorumlu olacaktır."

Sayı 64

41

15 Haziran 2003

man'da ön sırada konser izlediğimi yazarak hedef göstermiştir.

Hedef gösterilmem nedeniyle başıma gelecek her türlü olumsuzluktan İstanbul Emniyeti ve SKY TÜRK televizyonu ile Akşam ve Bakırköy Manşet gazeteleri yetkilileri sorumludurlar."

Eşi Gülten Tekin ve ablası Ayşe Karaman da söz alarak o gün birlikte olduklarını ifade ettiler.

Polis Bülteni Olmaktan Vazgeçin!

Polis istisnasız olarak onyıllardır hazırladığı komplolarda, provokasyonlarında basını kullanmıştır. Polis, hedef aldığı kişiye, kuruma, kesime yönelik yapacağı provokasyonların, saldırıların zeminini böyle hazırlamıştır.

Polisin hesabı buyken elbette basın cephesinde de çeşitli hesaplar yapılır. En genelde polise yaranma, çeşitli kesimlerle hesaplaşmasını bu tür haberler üzerinden gerçekleştirme, devletin düşman gördüğüne kendisinin de düşman olduğunu ispatlama gibi bir çok çıkar sayılabilir.

Örneğin, son dönemde en sık kullanılan **Fethullah islamcılığının sesi Zaman** ve öteki yayınlarıdır. Fethullah, kendini devlete ispatlamanın bir aracı olarak görmektedir bu yayınları. Tabii, anti-komünistliğini de buna eklediğinizde yapamaya-acağı yoktur. Fevzi Tekin'i konser izlemekten suçlu bile ilan eder bu kafa.

Riyakardılar, yüzlerindeki islamcılık maskesi sahtedir. Ne adalet duyguları vardır ne de vicdan taşırlar. Gerçek yüzlerini gizlemek içinse mide bulandırıcı bir riyakarlıkla gözyaşı döker Fethullah. Mesela **İSLAMCILAR** işte tam da bu anda, gözyaşı dökerken **SORMALIDIR O'NA:**

Devletin sakat bıraktığı, geçmişinden yılları silinmiş, organlarının kimi kullanılamaz hale gelmiş insanları hedef göstermenin dinle, adaletle ne alakası var?

Sormalıdırlar;

Sakat da olsalar bu insanların en demokratik haklarını kullanmaları, mitinglere katılıp "ölümleri durdurun" demeleri, konser izlemeleri, cep telefonu kullanmaları neden islamcılar rahatsız etsin? Bizi etmiyor, seni neden rahatsız ediyor?

Hala Fethullah'a bu soruları soran yoktur.

Kim Bu Polis Müdürü?

SKY Türk haber müdürü olduğunu belirten "Adnan Bey"e yayınlaması için sözkonusu haberi veren emniyet müdürü kim? Hangi şubede çalışır, kimden emir alır, neden böyle bir habere ihtiyaç duymuştur?

SKY Türk, "haber kaynağımızı açıklamayız" gerekçesinin arkasına sığınmamalıdır. (Kendiliğiyle yapılan ilk görüşmede bu cevap verilmiştir.) Çünkü ortada bir "haber" yoktur. Bir an kullanılmalarının bilinçli olmadığını düşünsek dahi, resmen ve alenen yönlendirme, bir insana yönelik düzenlenecek polis komplosuna hizmet vardır.

Haber açık bir suçtur! Tekzip edilmesi sadece bir prosedürün yerine getirilmesidir. SKY Türk, "benim suç işlemeyi planlayanlara yardım etme özgürlüğüm var" diyemez. Bu kez amacına ulaşmayan polisin, yarın başka yöntemlerle karşımıza çıkacağı kesindir. Bu, suç işleyeceğini bilen birinin suç işlemesini beklemekle aynıdır.

SKY Türk suçluyu korumaktan vazgeçmeli, "Adnan Bey", polis müdürünü açıklamalıdır.

Sayı 64

42

15 Haziran 2003

İSTİNYE'DEKİ İŞGALCİ YUVASI

"Uzaktan bakıldığında bir kartal yuvasını andırıyor" diyor spike-ri. Etrafı yerleşimden arındırıldığı- nı, güvenliği milyon dolarlar har- candığını anlatıyor.

Tepede Amerikan üssü, tepen- nin eteklerinde gecekondular; ben gücüm diyen bir görüntü bilinçli bir tercihtir. Tabii bu arada yok konsolosluk sahasına girdin diye kaç gecekondur gencinin başına ne gelecek meçhuldür. Sonra gel- sin bölgeye park yapmalar, anıt dikmeler. Tıpkı Irak'taki gibi.

Evet, yaşamdan, insandan mümkün olduğunca uzak bir yer- de Sanyer İstinye sırtlarında yeni yapılan ve 12 Haziran'da faaliyete geçen ABD konsolosluğu bir "yu-

va". Ama "kartal yuvası" değil, kartala hakarettir, bir asaleti var- dır, mertlik timsalidir. O "yuva"ya ise, kerpiç evlerin üstüne tonlarca bomba yağdıran, namert düşman tünedi. Ama kartal yuvalarına ko- nuşlanmakta hiç de haksız değil- ler. Dünyanın dört bir yanına bu kadar zulüm, haksızlık, açlık tohu- mu ektikten sonra adaletin nere- den geleceği belli mi olur?!

İlk kez bir ABD konsolosluğu horon tepilerek açılmış. Oligarşi- nin gözü aydın! Amerikalıya da "kültürümüzü" aşılmaş oluruz bel- ki! Tabi, ülkeye gelen ABD'lilerin önüne konulan notlarda yazan; "Türkleri öv, istediğini yaptır" aşı- ğılmasını unutursak.

Sanyer halkı, "onlar geldi yo- lumuz yapıldı, doğalgaz geldi" diye sevinebilir belki. Gittiği yere ölüm ve zulüm götüren "komşu- larının" hiç de hayır getirmeyecek- lerini onlar da öğreneceklerdir. Ama şunu düşünmelidirler; biz bu- rada yıllardır yaşarken ne yol, ne doğal gaz yoktu da, Amerikalı ge- lince aynı gün neden geldi? Biz in- san değil miyiz? Bu devlet bizim devletimiz mi, yoksa Amerika'nın devleti mi? Cevabı bulacaklardır!

AB, ABD İzinde Mi Özüne Mi Dönüyor?

Maskeler büyük bir hızla inmeye devam ediyor. 1990'lı yıllardan bu yana, halklara "demokrasi" diye yutturulan Avrupa emperyalist demokrasisinin sırmalarının dökülmesinden, "savaş karşıtlığı", "insan hakları ve hukuk" demagogilerinin tükenmesinden sonra geriye tüm çıplaklığıyla emperyalizm gerçeği çıkıyor.

Avrupa Birliği Adalet Bakanları, 6 Haziran günkü toplantısında, "terör zanlı ve suçluları"nın iadesi için ABD'yle anlaşma imzalamayı kararlaştırdı.

Hani İdama Karşıydınız?

Amerika, idamın uygulandığı bir ülke. Yani, AB'nin savunduğunu iddia ettiği ilkelerine, "kriterlerine" göre, hiç kimseyi bu ülkeye iade etmemesi gerekir!

Ama mesele tekellerin ortak çıkarları olunca, hukukmuş, adaletmiş, kriterlermiş ne önemi var.

Bakmayın siz, anlaşmayı yapan bakanların, "anlaşma idam cezasının uygulanabileceği ya da ABD'nin adil bir yargılama sürecini garanti etmediği hallerde AB ülkelerinin suçlunun iadesini reddetmesine imkân tanıyor" demesine. Hukukun "H"sinin bulunmadığı Guantanamo hücrelerinde çürütüleceğini bilseler de, en ağır işkencelerden geçirileceğini bilseler de iade ederler. Tabii, klasik, haması "terör" demagogisi yine hukuksuzluğun kılıfı.

Avrupa Birliği yıllardır "insan hakları, hukuk" demagogileri arkasına sığındı. Bu maske ile sömürsünü sürdürdü. Ülkemizdeki AB'cilik bu aldatmacanın sonucu olarak ortaya çıktı. Mesela AİHM, kararlarının siyasiliğinin üzeri örtülerek, adalet arayanların başvuru kapısı haline getirildi. 11 Eylül ile birlikte yüzyıllık sömürgeci Avrupa

gerçeği herkesin gözlerinde giderek netleşmeye başladı.

Birbiri ardısıra "terör yasaları" çıkarıldı. İlk kez "terör listeleri" hazırlandı.

Herkesin hukuksuzluğunu, teröristliğini eleştirdiği Amerika'nın ayak izlerine bakın, dönüp Avrupa'nınkilere bakın; fark var mı?

Yoktur!

Yasal bir parti, Batasuna önce ABD listesine, sonra AB "terör" listesine giriyor; "terör yasaları" önce Amerika'da sonra Avrupa'da çıkarılıyor; mültecilere yönelik baskılar önce Amerika'da sonra Avrupa'da gündeme geliyor; Irak'ın işgali bu Avrupa tarafından meşrulaştırılıyor; onyıllarca "idam olan ülkeye kimseyi iade etmeyiz" yalanları bir yana bırakılıp, Amerikan hukuksuzluğuna destek veriliyor.

Avrupa gerçeği hep buydu gerçekte.

Bu nedenle aslında Avrupa, Amerika'nın izinde gibi görünse de, kendi izinde yürümektedir. 1800'lü yılların sömürgecilik politikalarına ve zulmüne "çağdaşlık" kılıfı geçirip, yüzüne "demokrasi, insan hakları" maskesi takarak yapmaktadır. Fark buradadır. Bugün Amerika'nın Irak'ta uyguladığı politikalara bakın, köklerini Avrupa emperyalizminin 1800'lü yıllardaki sömürgecilik politikalarında görürsünüz. Aslında tersine, Amerika'nın sömürgeci Avrupa'nın izinden daha pervasızlaşarak yürüdüğünü söylemek yanlış değildir.

Avrupa emperyalizmi sosyalizmin gelişimi sayesinde imparatorlaşmamış, sosyalist blokun baskılanması, Avrupa emekçilerinin mücadeleleri sayesinde "sosyal politikaları" gündemine almak zorunda kalmıştı. Şimdi onlara da ihtiyaç duymadığı için birer birer tasfiye ediyor. Fransa'dan Almanya'ya grevlerin yaşanması işte bu sosyal haklara yönelik saldırılardan kaynaklıdır.

Tüm bunları yaparken de, adlatma, oyalama oyununu sürdürmeyi de ihmal etmiyor. Mesela, Avrupa Birliği'nin bir organı rapor hazırlıyor, "11 Eylül'den bu yana Avrupa ülkelerinde insan hakları ihlallerinin arttığını, hak ve özgürlüklerin kısıtlandığını" dile getiriyor. Böylece demokratlık oyunu sürdürülüyor.

Ya da, Türkiye'ye, "demokratikleşme... Genelkurmay'ın siyasetteki ağırlığına kaldırma..." vb. yasal düzenlemeleri dayatıyor. Böylece dünyanın her tarafına demokrasi, insan hakları götürme oyununu devam ettiriyor.

Avrupa İkiyüzlülük Demektir

İdam cezasının uygulandığı Amerika'yla iade anlaşması yapan Avrupa, Küba'ya diplomatik

yaptırım kararı aldı. Gerekçe; Küba feribotunu Amerika'ya kaçırmak isteyen üç kişinin idam edilmesi ve gazeteci/yazar denilen ama olmadıkları belgeleriyle ispatlanan 75 karşı devrimcinin büyük bir açıklık ve hukuk örneği sergilenerek yargılanması ve 28 yıla kadar hapis cezalarına çarptırılması.

AB, Küba ile üst düzey resmi ziyaretleri sınırlandıracak, ayrıca "Avrupa Ulusal Günleri" kutlamalarına "Kübalı muhalifleri" davet edecekmiş.

Hem "insan hakları, demokrasi" maskesi geçir yüzüne, arkasında sosyalizme karşı düşmanlığını, Küba'nın Amerikan emperyalizmi tarafından kuşatılmasında sergile. Böylece herkes Avrupa'nın ne kadar demokrat, muhalif düşünceye ne kadar saygılı olduğunu düşünsün.

İkiyüzlülük öteden beri Avrupa politikasının temelini oluşturur. Çıkarları gerektiğinde en büyük vahşeti, katliamı da savunur, yaptırırlar, çıkarlarına geldiğinde en keskin demokrat da kesilirler. Bir ülkeye "idam eleştirisi" yaparlar, bir başkasına "alın idam edin" diye iade anlaşması yaparlar.

Bu Avrupa'dan Demokrasi, İnsan Hakları Bekleyenler; Aldanmayın, Aldatmayın!

Sayı 64

44

15 Haziran 2003

Türkiye'ye bakarsınız, Avrupa Birlikçi birileri çıkar, aynı olaydan dolayı Küba'yı "kınar". Sinyal Avrupa'dan verilmiştir, beyinler AB'nin kararlarına kilitlenmiştir. Bunun için birilerinin onlara "şunu yapın" demesine de gerek yoktur elbette, po-

litikaları, beyinleri Avrupa'ya endekslidir. İnsan haklarının, hukukun, demokrasinin kriteri oradadır. Avrupa, Küba'ya yaptırım uyguluyorsa sen de ne yaparsın; kınarsın!

Gözlerine perde inmiş, Avrupa gerçeğini görmemek için büyük bir direnç halindedirler.

19 Aralık katliamına Avrupa'nın verdiği desteğin alenileşmesi ile bir an "sarsılmış" olsalar da, haklarını teslim etmek lazım, "toparladılar"! F tiplerindeki katliama desteklerinin sürüyor olması sorun değildi nasılsa. Onlar da F tipleriyle ilgilenmeyiverirlerdi! Öyle de yaptılar.

Peki, "iade anlaşması" gözlerini açar mı?

G-8 toplantılarında Amerika ile ortak "terörle mücadelede ortak müdahale gücü" kurma kararı almış olmaları onlara bir şey anlatır mı?

Ya da, Avrupa ülkelerinde, o hayran oldukları "sosyal devlet"in emperyalist tekellerin isteğiyle giderek tasfiye edilmesine sesleri çıkar mı?

Sanmıyoruz! Kendi halkına, gücüne güvenmeyenlerin, hak ve özgürlükleri halk güçlerinin birliğini sağlayarak mücadeleyle kazanmayı düşünmeyenlerin bunları görmesi, görse de dile getirmesi, beynini oradan koparabilmesi ideolojik bir tercih sorunudur. Devrimden, sosyalizmden yana mı, emperyalist demokrasiden yana mı olunacak, bunun tercihidir yapmaları gereken. Ama merak etmesinler, Avrupa kendi gerçeğini göstermeye devam edecektir.

Avrupa'yı kurtuluş olarak gösteren, AB'den demokrasi bekleyenler uyanır mı, aldanmaya ve halkı aldatmaya devam eder mi, göreceğiz!

Fidel: Bir çete, mafya, ABD emperyalistlerine katıldı

Küba Devlet Başkanı Fidel Castro, Avrupa Birliği'nin diplomatik yaptırım kararına böyle cevap veriyordu. Havana'da 7 bin kişiye seslenen Fidel, "**hepimiz sakın olmaya devam etmeliyiz. Çünkü bir çete, mafya, ABD emperyalistlerine katıldı; utanılacak bir biçimde Amerika'nın faşist yönetimine hizmet ediyor**" dedi. (9 Haziran, basın)

Küba'da eksiğiyle gediğiyle yaşayan sosyalizmi yok etmek Amerikan imparatorluğunun sayısız saldırı, ambargo, suikast, komploları yaşandı ve halen yaşanmaya devam ediyor. Avrupa, Amerika ile tekellerin çıkarları üzerinde bütünleştikçe, bugüne kadar doğrudan hedef almadığı Küba'ya da yönelmiş

oldu. Gazeteci dediklerinin aslında ilgileri olmadığını, bu sayfalarda Küba elçisinin anlatımından aktarmıştık. "İdamlar, gazeteciler, muhalifler..." gerekçelerini atın bir kenara, bunlar bahane.

Emperyalizm, dünya üzerinde direnen hiçbir gücün kalmasını istemiyor. Kimine "terör" diyor, kimine "insan haklarını ihlal ediyorsunuz" demagojileriyle saldırı zemini hazırlıyor. Sosyalizm düşmanlığının bahanesi "insan hakları" soytarlığı.

Küba sadece Amerika'nın değil, emperyalist bloğun kuşatmasıdır. Emperyalizm diyor ki, sen kendini savunma, ben özgürlük şu bu diyerek senin rejimini yok edeyim. Küba liderliği ile halkıyla direnmiyor. Küba'nın direnişi, tüm halkların direnişidir.

ÇHD Genel Kurulu Yapıldı Ezilenlerin Mücadelesi Meşrudur

Çağdaş Hukukçular Derneği 7. Olağan Genel Kurulu, 7-8 Haziran tarihleri arasında Ankara Türk Hukuk Kurumu salonunda yapıldı. "Cezaevleri, İnfaz Rejimi ve Avukatlık; Demokratik Kitle Örgütlerinin Geleceği", "DKÖ'lerin Geleceği" ve "Pişmanlık Yasası" konulu oturumlarda canlı tartışmaların yaşandığı kongrede, yeni yönetime (GYK) H. Yüksel Biçen, Elvan Onkun, Zeki Rüzgar, Filiz Kalaycı, Selçuk Kozağaçlı, Vedat Aytac, Sevim Akat, Behiç Aşçı, Özgür Yılmaz, Cemre Topal, Sarper Gürcan, Mahsum Batı seçildi. Hüseyin Yüksel Biçen ise başkanlığa getirildi.

TECRİTE KARŞI MÜCADELE

Kongre çalışmaları kapsamında yapılan konferansın ilk oturumunda konuşmacılar konu hakkındaki görüşlerini dile getirirken, avukatlar Vedat Aytac, Selçuk Kozağaçlı ve Behiç Aşçı ölüm oruçlarının, tecritte karşı mücadelenin avukatların mesleki gündemleri olduğunu belirttiler. **Mehmet Bekaroğlu** ise konuşmasında ceza infaz rejiminin, zindancılık ile çağdaş kölecilik arasında bir yerde durduğunu belirtti ve bu kavramların küreselleşme ve yeni-sömürge kavramlarıyla iç içe olduğunu dile getirdi. Bu süreçte terör demagojinin kullanılmasına da değinen Bekaroğlu, "ortaya atılan terör kavramının yanında tecrit var, direnme hakkı ise tam karşısında yer alıyor." dedi ve bu mücadelenin sürmesi gerektiğini söyledi.

Bir diğer konuk konuşmacı ise İHD adına **Süleyman Turan** idi. Turan, tecrit ve buna bağlı hak ihlallerinin sürdüğünü dile getirdi ve "kurumları bir araya getirmek ve mücadele etmek gerekiyor" dedi.

TAYAD'lı aileler adına söz alan **Funda Davran Gök** ise, F tipleri, ölüm orucu sürecini anlatarak, "ÇÖZÜM! TECRİTİ KALDIRIN, TECRİT ÖLDÜRÜYOR! F tipi hapishanelerin yaşamdaki karşılığı tecrittir. Tecrit ise; işkence, izolasyon ve hak gaspları demektir." dedi. Sorunun bu ülkede insanım diyen, vicdan sahibi herkesin sorunu olduğunu belirten Gök, "107 can yetmedi mi diyoruz ve AKP hükümetinin sahur kulaklarını açmak için, tecrit sorununu çözmek için herkesi duyarlı olmaya" çağırarak konuşmasını bitirdi ve "F tipleri, tecrit, ölüm oruçları, çözüm" konulu tebliğini ve TAYAD tarafından hazırlanan bir dosyayı sundu.

Konferansın bir başka konusu ise "pişmanlık yasası" idi. Bu bölümde konuşan **Av. Behiç Aşçı** perspektifin 'zindanlar boşalsın' şiarı olması ge-

rektiğini vurgulayarak, hukukçuların bu yasayı asla onaylamadığını söyledi.

Av. Selçuk Kozağaçlı ise "genel af", "pişmanlık yasaları" ile ilgili isim oyunlarında takılıp kalınmaması, asıl olarak bu ya-

sanın çıkarılmasındaki niyetin görülmesi gerektiğini söyledi.

SİVİL TOPLUMCULUKLA MÜCADELE

İkinci oturumun başlığı olan "DKÖ'lerin Geleceği" de canlı tartışmaların yaşandığı bir platforma dönüştü. Tartışmalar sonucunda, emperyalizmin maskeleyip cilalanmış hali olan küreselleşmeyle birlikte toplumsal muhalefetin dinamikleri kurum ve mesleklere yöneldiği, bunun da emperyalistlerin faşizmle, oligarşiyle birlikte muhalefeti sindirme çalışması amaçlı olduğu ve yüzünü halka dönmüş, demokrasi mücadelesi veren kurumlar yerine, devletle ve egemen ideoloji ile işbirliği içerisinde bir kurumlaşma yaratılmaya çalışıldığı, bunun adının da sivil toplumculuk olduğu düşüncesinde hemfikir olundu.

ÇHD'nin bu dayatmayı kabul etmeyeceği, sivil toplumculuğa karşı mücadele edeceği, sonuç bildirgesinde de yer aldı.

Sonuç bildirgesinde, 11 Eylül sonrası süreç özetlenerek, "Burjuva hukuk sisteminin kendi meşruiyet zeminlerini dahi elinin tersiyle ittiği böyle bir konjonktürde, ezilenlerin mücadele formlarını yasalar ve uluslararası hukuk metinleri ile sınırlamanın mümkün olmadığı düşünülmektedir." ifadeleriyle, ezilenlerin mücadelesinin meşruluğuna vurgu yapılırken, çeşitli konularda mücadele kararlığı dile getirildi. Bildirgenin sonunda, "yeni yönetime, örgütlenme, cezaevi sorunları konusunda ve STÖ'leşme tehlikesine karşı mücadele etme görevi verildiği" vurgulanarak kongre bitirildi.

İşkencecilere "Zamanaşımı" Ödülü

1996'da Ankara Emniyet Müdürlüğü tarafından EKİM örgütüne yönelik yapılan bir operasyonda gözaltına alınan Behzat Örs'e işkence yaptıktan yargılanan Hayati Akça, Osman Menteşe, Rıza Temir, Fikri Vidinli, Kadri Tuncel, Ali Tosun ve Remzi Erçi adlı polislerin davası "zaman aşımı" nedeniyle düştü.

Ankara 9. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen davanın 10 Haziran'daki duruşmasında müdahil Örs'ün adresinin tespit edilemediğini belirten mahkeme başkanı, savcının talebini dikkate alarak işkencecilerin yargılanması oyununa son verdi.

"Zamanaşımılı" beraatleri bekleyin, sürecektir!

Sayı 64

45

15 Haziran 2003

Solun birlik tartışmalarının en önemli bölümünü, en azından belli bir zamana kadar, birliğin temel ilkelerinin ne olacağı oluştururdu.

Solun temel değerlerinin, ideolojik ölçülerinin bugünkü kadar dejenere olmadığı 80 öncesi dönemde, temel ilkeler denilince de, ilk başta anlaşılabilir birliğin neye, kime karşı olmayı temel kıstas alacağıydı.

Bu ilkelerden ikisi, hemen tüm solun ittifak halinde olduğu ilkelerdi: **anti-emperyalist, anti-faşist** olmak. Bunlara zaman zaman anti-sömürgecilik, anti-cinsiyetçilik gibi "ilkeler" eklenmesi önerilmişse de bunlar genel kabul görmemiştir.

Türkiye solunun 80 öncesi birbiriyle ilişkileri biliniyor. "Sol içi şiddet" in had safhaya çıktığı, bir kaç siyasi hareketin dışında hemen tüm solun boğazına kadar bu çatışmaların içine gömüldüğü bir dönemdir. Ama buna rağmen, tek tek illerde, kasabalarda, mahallelerde, okullarda, fabrikalarda solun bir araya

gelmesi bugünkünden daha yaygındı. Bu oldukça çelişkili görünüyor. Ama böyleydi.

Bunu sağlayan ise, bu ilkelerdeki netlikti. Solun hiç bir kesiminin (legal, illegal, reformist, devrimci) bu noktada farklı bir düşüncesi yoktu.

Bugün bu ilkeler temelinde bir birlik oluşturmaya kalkılsa, solun önemli bir bölümü bunun dışında kalacak! Reformizmin önemli bir bölümü, Kürt milliyetçiliği "anti-emperyalizmi" kabul etmeyecek veya kabul eder görüldüğü noktada, herkes bilecek ki, bu ilke temelinde bir mücadele en azından bugün için birlikte örgütlenemez.

Anti-faşist ilkede hemfikir olunacak belki ama bu kez, icazet hesapları gündeme gelecek. Şu kesimi karşımıza almalıyım, bunu küstürmeyelim diye diye, içi boşaltılacak.

Solun bir bölümündeki düzeniçileşmenin sonucudur bu.

Sayı 64

46

15 Haziran 2003

Turhan Feyizoğlu'na:

Dev-Genç'in, Denizler'in anılarını kirletemezsin!

Mahir, Sinan, İbo kitaplarının yazarı Turhan Feyizoğlu, 10 Haziran tarihli Zaman'da yayınlanan konuşmalarında, Türkiye solunu, "toplumu 30 yıl geriden izlemekle" suçlarken, 30 yıl öncesini ve bugünü de çarpıtıyor.

Peki niye yapıyor bunu? Özel olarak araştırma yaptığı bir dönemi neden çarpıtıyor?

Diyor ki, "1970'lerde Dev-Genç'in dile getirdiği özgürlük ilkeleri bugün TUSİAD tarafından da savunuluyor... Deniz Gezmiş'in henüz şiddet eylemlerine başlamadan önce savunduğu bazı görüşlerini bugün de TUSİAD, ANAP ve AKP gibi parti ve kuruluşlar dillendiriyor..."

Diyor ki, "1970'lerde Dev-Genç'in söylemleri ile TUSİAD'ın yayınladığı kitaplar arasında benzerlik fark ettim..."

Anlaşılabilir TUSİAD sözcülüğüne soyunmuş Feyizoğlu. TUSİAD'ı aklamak, "ilericiliğini" kanıtlamak için de uzun yıllar araştırdığı o onurlu geçmişe dair "engin bilgilerini" kullanıyor.

Hayır Turhan Feyizoğlu; Dev-Genç'in, Deniz Gezmiş'lerin adını böyle kullanamazsın.

Onların tarihlerini yazmış bir yazar olarak, bundan önce sen hicap duymalısın.

Mahirlerin, Denizlerin, Dev-Genç'in ticaretini yapamazsın. Anılarını kirletemezsin.

TUSİAD'ın sözcülüğüne, TUSİAD'ın misyonerliğine mi soyundun şimdi? Eğer öyleyse yazık. Yazdığın kitaplara yazık.

Bu ülkede yaşayan aklı başında, gelişmeleri bilen herkes, TUSİAD'ın otuz yıl önce de, bugün de ne olup olmadığını biliyor.

TUSİAD bugün herkese eğitim, adil ücret, topraksız toprak ve herkese iş'i savunuyormuş. Hadi canım sen de!

TUSİAD bile kendisinin propagandasını bu kadar kaba yapmaz. Sana mı düştü!

TUSİAD'ın sözcülüğünü yapabilirsin istersen; onun ilericiğini kanıtlama misyonunu da üstlenebilirsin, ama bunu Dev-Genç'in, Denizlerin, Mahirlerin adını kullanarak yapamazsın.

EMEP'ten Mustafa Yalçiner'e

10 Haziran tarihli Yeniden Özgür Gündem'de ki "Bir gerçek ve körler" başlıklı yazıda, Haklar ve Özgürlükler Cephesi'nin HADEP kongresine katılmayıp, "körlükten gelen bir tutum" olarak değerlendirmişsiniz.

Yine aynı yazıda "HÖC yayını ÜKKTH'yi 'işbirlikçiliğin kılıfı' ve onu örneğin Irak'ta savunmayı oportünizm sayıyor." diye bir cümle sarfetmişsiniz.

Birincisi; HADEP kongresine katılmayıp, nedenini üzerinde bir fikir yürütmeden önce, Blok ortağınız HADEP'e, HÖC'ü kongrelerine davet edip etmediğini sormalı, ondan sonra bir yorum yapmalıydınız.

HADEP kongresiyle ilgili tarafımıza veya hiç bir kurumumuza herhangi bir davet yapılmamıştır. Bu Kürt milliyetçiliğinin yeni bir tavrı veya "istisnai" bir unutkanlığı da değildir. Peki neden böyledir? Bunu da HADEP'e sormalısınız. Cevabını biz de bilmek isteriz.

İkincisi; "HÖC, katilim sorunu olabilir belki, ama aşılabiliyordu" diyerek neyi kastettiğinizi tam anlamış değiliz. Eğer kastedilen, birlik zeminlerinden kaçmak veya birleriyle birlikte olmamak için zaman zaman kimilerinin öne sürdüğü yasallık, tüzel kişilik gibi şeylerse, elbette bunlar sorun değildir. Devrimciler isterlerse bunları halleder. Bunlar isteğin olmadığı yerdeki bahaneler olarak kullanılmaktadır.

Üçüncüsü, Bir yayın organımız yoktur. Ancak çeşitli açıklamalarımızda veya düşüncelerini paylaştığımız yayınlarda Kürt milliyetçiliğinin Irak'taki konumuna ilişkin düşüncelerimiz açıklanmıştır. ÜKKTH'nı işbirlikçiliğin kılıfı olarak değerlendiren bir görüşümüz yoktur. Ya anlaşılmamıştır, ya da düşüncelerimiz kabalıktır, çarpıtılmıştır.

İlkeleri, solu sol yapan karşıtlıkları kaybolan solun, birlik yapabileceği zemin de daralır. Bugün birlik konusunda bu kadar sıkıntı çekiliyorsa, eylem ve güç birliklerini sağlamak ancak bir kaç talep çerçevesinde mümkün olabilir hale gelmişse, bu zemin daraldığı içindir.

Ülkemiz Avrupa Birliği'nin "tam pazar"ı haline getiriliyor; sol bu konuda "anti-emperyalist" bir tutum takınmıyor; çünkü solun bir kısmı Avrupalı. Sol, Irak'taki işgale karşı anti-emperyalist temelde bir ortak tavır geliştiremiyor, çünkü sol güçler içinde o işgalin özgürlük, demokrasi getirdiğini düşünenler var artık.

İdeolojik sınırları şekilsizleşmiş bir sol elbette bu. Ama ülkemizin gerçeği de bu.

İdeolojik olarak temel ilkelerini kaybetmiş, bu anlamda devrimci sol olmaktan uzaklaşmış bu güçlerle

Eleştirdiğimiz ÜKKTH'nın işbirlikçiliği meşrulaştırmak için kullanılmasıdır. Bu herhalde ÜKKTH'nın bugüne kadar görülmüş en uç yorumudur. Amerika'nın askeri olmakla, katliam ortağı olmakla, başka halkları katlederek fırsatlar elde etmekle bu ilkenin tarihsel ve güncel anlamı arasında bir bağ bile kurulamaz.

Yazınızın bütünü açısından şunu da ekleyelim. HADEP'te temsil edilen gücü yok sayma bizim tavrımız değildir, hiç bir dönem olmamıştır da. Kürt milliyetçi hareketi, ufk, perspektifi ayrı bir tartışma olmakla birlikte, bir mücadele gücüdür; ülkemizin en dinamik halk kesimlerinden biridir. Faşizme karşı mücadele eden bir gücün bunu yok sayması, kendi yanlışlı olur. Bu o kadar açık bir olgudur ki, istesen de yok sayamazsın. Hayatın her alanında bu güçle yürüttüğümüz ideolojik mücadele de, bu güçle her düzeyde birlikte olma doğrultusunda yürüttüğümüz çabalar da ortadadır. Yok sayan, böyle bir çaba içinde olabilir mi? Ama doğrudur; hiç bir zaman böyle bir güç var diye, onlar üzerine faydacı, pragmatik hesaplar da yapmadık, yapmayız.

Biz ideolojik mücadeleden yanayız.

Solda ise, bundan kaçış revaçta.

Biz tartışmayı sürdürmek isteriz. ÜKKTH üzerine, Irak'taki Kürt milliyetçiliğinin tavrı üzerine, pek çok eleştiri, değerlendirme yayınlandı. Bakın, bunları tartışan var mı? Bu eleştirilerin bir kısmında Blok bileşenleri eleştirildi. Blok da tartışmadı bunları. Değineniz olumluluktur; ama aynı zamanda geçiştirmişsiniz; tartışalım. ÜKKTH'nin anlamını ve Irak'ta olan biteni tartışalım.

İdeolojik mücadeleden kaçarak bir yere varılamıyor.

Haklar ve Özgürlükler Cephesi

de elbette hala belli birlik zeminleri var; onlar bizimle devrimi geliştirmek doğrultusunda birlikte olamayacaklardır. Fakat biz, onlarla haklar ve özgürlükler mücadelesi çerçevesinde birlikte olabiliriz. Bugünün pratiği de esas olarak bu çerçevede şekillenmektedir.

Reformizm, Kürt milliyetçiliği, reformizme yedeklenen oportünizm, bu çizgilerin açmazlarıyla karşılaştıkça, ya bize, devrime daha çok yaklaşacaklar, ya da iyice uzaklaşacaklardır.

Avrupalılık, Amerikan müdahalesini onaylama, Genelkurmaycılık, icazetçilik terkedilip, solun onylarlarca birliklerinin ana ilkeleri olarak kabul edilen anti-emperyalist, anti-oligarşik (veya anti-faşist) mücadele çizgisi benimsendiğinde, birliklerin zemini de genişleyip sağlamlaşacaktır.

İDİL KÜLTÜR MERKEZİ AÇILDI

İdil Kültür Merkezi 1 Haziran Pazar günü İstiklal Caddesi, Aznavur Pasajı Kat: 6' da yapılan açılış etkinliğiyle faaliyetlerine başladı.

Açılışa katılan 200'ü aşkın davetli, İdil Kültür Merkezi'nin yeni yerinde faaliyete başlamasını coşkuyla karşıladı. Uzun zamandır beklenti içinde olan ve sabırsızlıkları yüzlerine yansıyan Grup Yorum, Özgürlük Türküsü dinleyicileri ve Tavrı Dergisi okurları açılış etkinliğinde halaylar çektiler.

Daha önce Ortaköy'de faaliyetlerini sürdüren İdil Kültür Merkezi, şimdi 150 kişilik sinema salonu, kafeteryası ile İstiklal Caddesi üzerinde bulunan yeni mekanlarında kültürel ve sanatsal etkinliklerini sürdürecektir.

Önümüzdeki günlerde söyleşiler, müzik dinletileri, film gösterimleri, tiyatro oyunları, imza günleri gibi etkinliklerin yanı sıra, sinema, tiyatro atölyesi, bağlama, gitar ve karikatür kursları gibi faaliyetlerle çalışmalarına devam edecek olan İdil Kültür Merkezi 8 Haziran günü Kutsal Evcimen dinletisiyle ilk etkinliğini yaptı.

13 Haziran'da "Yersiz Oyuncular" Tiyatro Grubunun Anton Çehov'un eserinden uyarlanan "Sevgili Doktor" isimli oyununun sergileceği kültür merkezinde, 14 Haziran Cumartesi günü ise saat: 19:00'da Vedat Sakman dinletisi gerçekleştirilecek.

Sayı 64

48

15 Haziran 2003

GRUP YORUM Konserleri Sürüyor

Grup Yorum'un Anadolu konserleri sürüyor.

11 yıl aradan sonra Burdur Gençlik Derneği'nin organizasyonu ile Burdur'da 700 kişiye seslenen Grup Yorum, konser öncesinde de Eğitim-Sen'de söyleşi düzenledi.

Konser öncesi kimi "sol" grupların ve polislin "konserde sivil faşist saldırı olacağı", "kavga çıkacağı" ve "gözetiltiler yaşanacağı" şeklindeki propagandalarına rağmen büyük bir coşkuyla gerçekleşen konserde Grup Yorum marşlarını, türkülerini gençliğin coşkusuna kattı. Sık sık ölüm orucuna destek sloganlarının atıldığı konserde emperyalizme öfke "Biz Varız" marşıyla doruğa çıktı.

Ozanlarımızı Andık

Halkın şairleri Na-

zım Hikmet ve Ahmet Arif Antalya ve Kocaeli Gençlik Dernekleri ile Antakya'da Grup Şems-ul Cenubi'nin (Güneyin Güneşi) düzenlediği etkinliklerle anıldı.

Antalya Gençlik Derneği tarafından 31 Mayıs günü Eğitim-Sen'de yapılan etkinlikte önce tecrit anlatan "Sessiz Ölüm" filmi gösterildi. Ardından Nazım ve Ahmet Arif şiirleri okundu ve derneğin müzik grubunun ozanların şiirlerinden bestelenmiş türkülerini söylediği dinleti gerçekleştirildi.

Antakya'da Şems-ul Cenubi'nin hazırladığı etkinliğe yaklaşık 60 kişi katıldı. Saygı duruşunun ardından şairlerin hayatlarının anlatılmasıyla başlayan etkinlikte, "Düzen Nazım Hikmet'in devrimci kimliğini yok etmeye çalışıyor. Biz buna izin vermeyeceğiz. Çünkü Nazım Hikmet ve Ahmet Arif halkın ozanlarıdır. İkisi de gerçek vatanseverlerdir" denildi. Daha sonra ozanların şiirlerinden örnekler sunuldu, türkülerin şiirleri okundu.

Kocaeli Gençlik Derneği'nin 4 Haziran'daki etkinliğine katılan 80 kişi, Nazım'ın hayatına, mücadelesine ilişkin konuşmaları dinledi. Şiir dinletisinin ardından Yeni Meydan Sahnesi İlkay Eser Tiyatrosu tarafından Nazım Hikmet'in Yalancı Tanık adlı oyunundan kısa bir bölümün oynandığı etkinlik Grup Tavrı'nın türkülerıyla sona erdi.

Ve Hasret Sona Erdi!

Grup Yorum, kurulduğu günden bugüne konser yapmadığı Dersim'de 7 Haziran'da Dersimliler'le buluştu. Tuncelililer Derneği Dersim şubesinin Kapalı Spor Salonu'nda düzenlediği konsere yaklaşık 3500 kişi katıldı.

Grup Yorum, Dersimlilerin de hep beraber coşkuyla eşlik ettiği otuza yakın marş ve türkü seslendirdi.

Yaptığı konuşmada, Dersim'e olan hasretini dile getiren Grup Yorum üyeleri, ölüm oruçlarına, emperyalizmin saldırganlığına da vurgu yaptı.

Konserden sonraki gün Tepebaşı'nda Dersimliler'le imza günü ve söyleşi yapan Grup Yorum, söyleşinin ardından şehit ailelerini ve şehit mezarlarını da ziyaret ederek çiçekler bıraktı.

ŞENGÜL AKKURT İSVİÇRE'DE ANILDI

Bir feda eyleminin hazırlığındayken şehit düşen Şengül Akkurt İsviçre'de TAYAD Komite tarafından anıldı. TAYAD Komite binasında gerçekleştirilen anmada, saygı duruşunun ardından Şengül'ün son mektubu okunup tartışıldı. Şiirlerin okunduğu anmada, ölüm orucu direnişi, feda kültürü üzerine konuşmalar yapıldı.

PARİS'TE CEPHE STANDI

İşçi Mücadelesi isimli Fransız Partisi'nin 7-9 Haziran günlerinde düzenlediği geleneksel şenliğine Cephe Güçleri de açtığı standla katıldı. "Tecrite Son verin Türkiye Hapishanelerinde Ölümler Dursun" pankartın asıldığı standda Fransızca direnişle ve F tipleri ile ilgili bildiriler dağıtıldı.

Katıldıkları bir forumda konuşan Cephe Güçleri, "Türkiye'de toplumsal muhalefet üzerine yapılan konuşmalarda tecrit uygulaması ve buna karşı sürdürülen büyük direnişten söz etmeden kimse'nin Türkiye gerçeğini göremeyeceğini" belirttiler.

kahramanlar Ölmez

Kenan AYDEMİR
20 Haziran 1979

İstanbul'da faşist bir odağın yıkılması eylemi sırasında ağır yaralandı. Kaldırıldığı hastanede kurtarılamayarak şehit düştü.

Kenan Aydemir'in cenaze töreni sırasında, jandarmanın cenaze-ye katılanlara açtığı ateş sonucu da İlhami ÇAVUŞOĞLU şehit düştü.

Anti-faşist mücadelede cüretle, fedakarlıkla görevler üstlenen genç kadrolardandı.

İlhami ÇAVUŞOĞLU
21 Haziran 1979

Alp ASLAN

15 Haziran 1998

Dersim Hozat Ardıç Köyü çıkışında devlet güçleriyle girdikleri çatışmada uzun süren çatışmadan sonra teslim olmama geleneğine bir halka daha ekleyerek ölümsüzleştiler.

*Dersim İbrahim Erdoğan Kır Silahlı Propaganda Birliği'ne bağlı bir birlikteydiler. **Alp Aslan ve Dursun Çakır** 1989'lardan itibaren gençlik mücadelesi içinde yer almış, tutsaklıklar yaşamış, daha sonra SPB'lerde istihdam edilmişlerdi. **Songül Erkuş** ise 14-15 yaşlarında tanıdığı devrimci hareketten bir daha hiç kopmadı. Kuryelikle başladığı görevlerini sürekli büyüttü ve sonunda hep hayali olan dağlara kavuştu.*

Songül ERKUŞ

Dursun ÇAKIR

Mehmet BÜÇKÜN

19 Haziran 1979

Adana'da sol gruplar arası bir sorunu çözmek isterken kendine devrimciyim diyen biri tarafından katledildi.

Devrimci hareketin ileri kadrolarından biriydi, ayrışmadan itibaren hareketin yeniden örgütlenmesinde yer almış, son olarak Adana'da çeşitli sorumluluklar üstlenmişti.

Hamit KAYA
Haziran 1979

Düzgün AKSAKAL

15 Haziran 1993

Paris'te, biri faşist kökenli, diğeri devrim kaçkını mafyacı iki kişi tarafından yapılan saldırıda katledildi.

1988'de devrimci hareketle ilişki kurmuş, 1989'da yurtdışına çıkmıştı. Bir taraftar olarak yer aldığı mücadelede, '91'den itibaren aktif bir şekilde görevler aldı.

SEVGİNİN ÖYLESİ GEREK

Seviyorsan yürekten

Gözünü dağların doruğuna dikeceksin

Özün vatan toprağında

Seviyorsan ölümüne

Parmağın silahın tetiğinde...

Yoldaş gözünde aslansın

"Azılı terörist" gözünde düşmanın

Yar yüreğinde sevda

Halka umut olacaksın.

Seviyorsan gönülden

Vereceksin ömründen...

köyün! Delisi

Madencilik konusunda yatırım yapmak için Türkiye'ye gelen Kanadalı sermayedarların Bergama örneğinden duydukları tedirginlik, Başbakan Erdoğan tarafından giderilmiş.

Nasıl gidermiş, ne güvence vermiş olabilir sizce?

Bergamalılara önceki iktidarların yaptıklarının kırk katını yapma sözü vermiş olmasın! Başka türlü nasıl rahatlasın emperyalist tekel?

Mesela şöyle demiş olabilir; köylüler Bergamalıları örnek alarak evlerinden çıkıp, "topraklarımızı, bizi zehirlemeyin" diye tatlı karların(m)ızı engellemek isterse; kırk kere vatan haini ilan edeceğim, kırk kere coplatacağım, kırk yıl hapislerde çürüteceğim, iç tehdit ilan edip terörist diye başlarına kırk bin türlü iş açacağım...

"Haydi Hayırlısı" İktidarı

Ulusal Deprem Konseyi Başkanı Tuğrul Tankurt, beklenen İstanbul depremine önlem alınmamasından yakınıyor: "Artık hayırlısı demekten başka yapacak bir şey yok!" O da, sağda solda türkü söyleyip gezen "hovarda" başbakana havlu atmış anlaşılan.

Osmanlı Zeki

AKP'nin Bayındırlık Bakanı Zeki Ergezen: "Biz başbakanla kararlaştırmışız, köprü yapılacak. Belediye başkanının dediği tüp geçidi de yaparız. Birini alttan, birini üstten yaparız. İzin verseler Çin'e kadar duble yol yaparız."

Atma Zeki! Osmanlı damarın mı tuttu?

Osmanlı da, "Biz öyle bir milletiz ki, istersek yelkenleri atlastan, direkleri gümüşten gemiler yaparız" (bir Osmanlı sadrazamı) diye diye şişirirken battı.

Oligarşinin KADEK lideri Abdullah Öcalan'ı avukatları ve ziyaretçileri ile görüştürmeme, aylardır "hava muhalefeti" gerekçesine dayandırıldı. Eh, yaz geldi ya, yeni yalanlar bulmak lazım. Devlette yalan mı yok! Hocaları yalancı Amerika olduktan sonra.

İşte bu haftaki avukat görüşünü engelleme gerekçesi: "Şimdi hava iyi ama dönüşte bozabilir!"

Yalan mı yok?

Türkiye Burası; Yüzsüzler Ülkesi

TÜSİAD toplantısında "Hortum ve yolsuzluk" üzerine TÜSİAD'çılar ve Başbakan Tayyip konuşuyor.

Biri yolsuzluktan yargılanarak gelmiş, ötekiler ise Türkiye'deki bütün yolsuzluk ve hortumun kaynağı olanlar. Zaten bu ülkede en çok hukuktan bahsedenler de kâtiler, koltuğu ceset dolu Adalet Bakanları değil mi?

Sayı 64

50

15 Haziran 2003

ÇİZGİYLE

